Libelulă versus Monarh

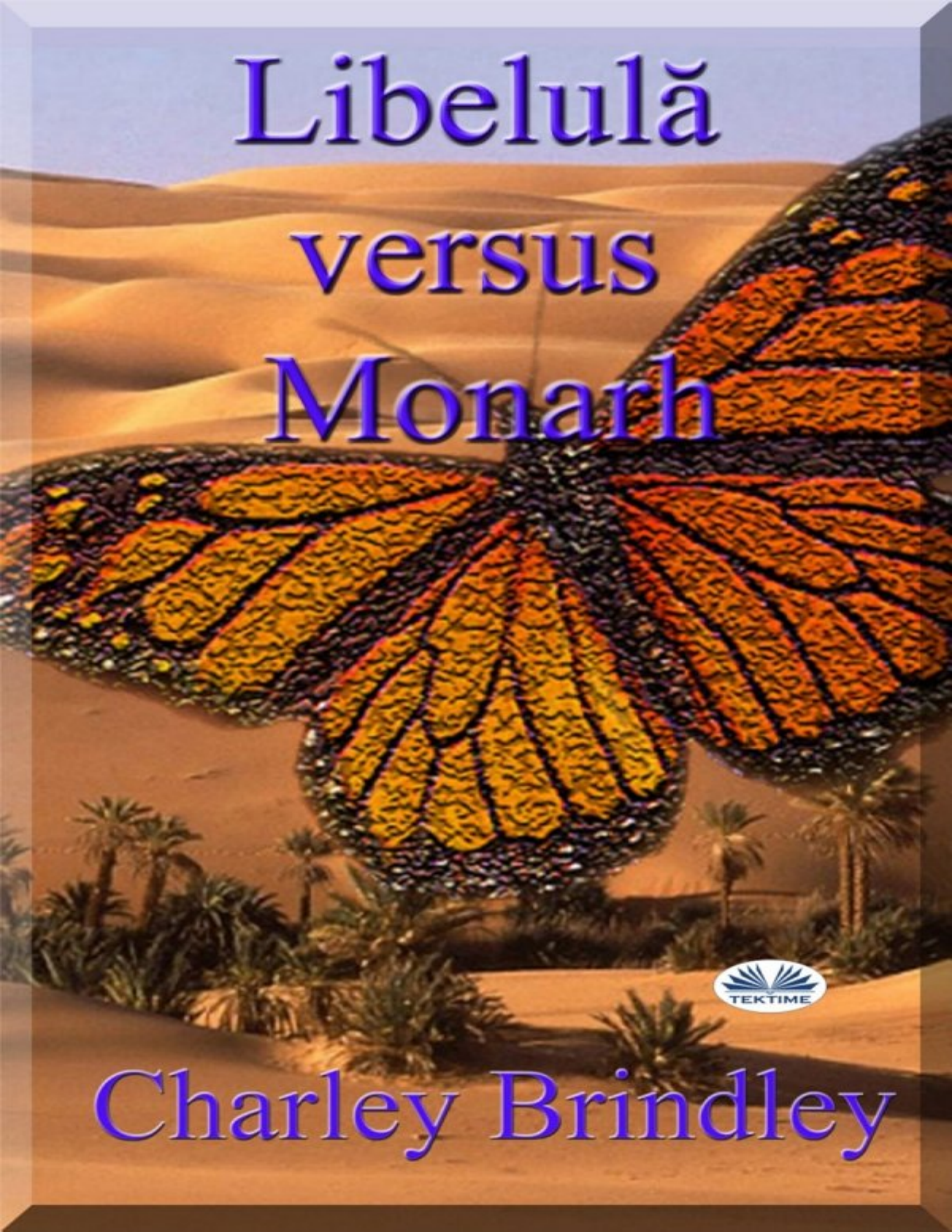

TEKTIME

Charley Brindley

Libelulă versus Monarh

Partea a doua

de

Charley Brindley

charleybrindley@yahoo.com

www.charleybrindley.com

Editor:Karen Boston

Website https://bit.ly/2rJDq3f

Ilustraţia Copertei (faţă):Charley Brindley

Ilustraţia Copertei (spate):Niki Vukadinova

© 2019 Charley Brindley- Toate drepturile rezervate
Publicat în Statele Unite ale Americii
Prima apariţie 29 mai, 2019
Traducere din limba engleză: Ştefania Toma

În memoria lui Seth Alva Walker

Unele dintre cărţile lui Charley Brindley au fost traduse în:
Italiană
Spaniolă
Portugheză
Franceză

Olandeză

Turcă

Chineză

și

Rusă

Următoarele cărți sunt disponibile în format audio:

Raji, Book One (în Engleză)

Do Not Resuscitate (în Engleză)

The Last Mission of the Seventh Cavalry (în Engleză)

Hannibal's Elephant Girl, Book One (în Rusă)

Henry IX (în Italiană)

Alte cărți scrise de Charley Brindley:

1. *Oxana's Pit*
2. *The Last Mission of the Seventh Cavalry*
3. *Raji Book One: Octavia Pompeii*
4. *Raji Book Two: The Academy*
5. *Raji Book Three: Dire Kawa*
6. *Raji Book Four: The House of the West Wind*
7. *Hannibal's Elephant Girl*
8. *Cian*
9. *Ariion XXIII*
10. *The Last Seat on the Hindenburg*
11. *Dragonfly vs Monarch: Book One*
12. *The Sea of Tranquility 2.0 Book One: Exploration*
13. *The Sea of Tranquility 2.0 Book Two: Invasion*
14. *The Sea of Tranquility 2.0 Book Three*
15. *The Sea of Tranquility 2.0 Book Four*
16. *Sea of Sorrows, Book Two of The Rod of God*
17. *Do Not Resuscitate*
18. *Hannibal's Elephant Girl, Book Two*
19. *The Rod of God, Book One*
20. *Henry IX*

21. *Qubit's Incubator*
22. *Casper's Game*

Cărţi care vor apărea în curând:

23. *Dragonfly vs Monarch: Book Three*
24. *The Journey to Valdacia*
25. *Still Waters Run Deep*
26. *Ms Machiavelli*
27. *Ariion XXIX*
28. *The Last Mission of the Seventh Cavalry Book 2*
29. *Hannibal's Elephant Girl, Book Three*

Mai multe detalii referitoare la cele de mai sus găsiţi la sfârşitul acestei cărţi.

Cuprins

Capitolul Unu
Capitolul doi
Capitolul trei
Capitolul patru
Capitolul cinci
Capitolul șase
Capitolul șapte
Capitolul opt
Capitolul nouă
Capitolul zece

Capitolul Unu

C.I.A.-ul nu este singura bandă de spioni cu insecte transformate în arme. Se pare că şi Kremlinul şi-a dezvoltat o bandă proprie.

New York, în prezent.

Rigger Entime ciocăni la uşa apartamentului cu numărul 7C.În timp ce aştepta, îşi aruncă privirea către un cuplu care ieşea din lift râzând şi apoi se îndepărtă de el. Peisaje pitoreşti decorau holul şerpuind, iar pe mesele elegantede pe margini erau aşezate vaze cu flori proaspete.

,,Ţi-a luat ceva timp până ai ajuns", zâmbi Katrina în timp ce deschidea uşa.

"Aş fi putut ajunge mai devreme, dar-"

"Taci!"

Ea îşiaruncăbraţele în jurul gâtului lui şi-şi lipi buzele de ale lui.Când îşi puse braţele în jurul ei şi lovi uşa ca să se închidă, punga de hârtie pe care o ducea o lovi peste fund.

"Mmmm... se pare că ai adus ceva tare."

"Da". O sărută din nou. "O băutură tare".

"Şi asta?"

După un moment, ea se lăsă pe spate:"Ţi-e foame?"

El dădu din cap că nu şi o sărută din nou.

Ea duse mâna la spate şi îi luă plasa din mâini. "Vreau să văd ce mi-ai adus". Deschise punga şi aruncă un ochi înăuntru. "Îmi place vinul".

"Unde este Rachel?"

”La orfelinat”. Îl luă de mână şi îl duse în bucătărie.

”Mi-ar fi plăcut să fie şi ea aici!”

”Şi mie. O iubesc enorm”.

Katrina puse sticlele pe masa din bucătărie. ”Stai acolo”. Îi arătă un scaun lângă masă, apoi îşi puse o mănuşă pentru cuptor. ”Am făcut o pizza.”

”Wow, miroase grozav. Cred că îmi este foame, până la urmă.”

Puse pizza pe aragaz şi o tăie cu un cuţit. După ce aşeză pe farfurie patru bucăţi mari, le puse pe masă şi se aşeză pe un scaun din faţa lui.

”De unde începem?” întrebă ea.

El luă o felie de pizza şi o lăsă jos imediat. ”De obicei, încep cu degetele, dar este mult prea fierbinte.”

”Ştii despre ce vorbesc”. Îşi împinse scaunul şi se duse la sertar să ia două furculiţe. În loc să se întoarcă la scaunul ei din faţa mesei, se aşeză lângă el.

Fiecare îşi folosi furculiţa să-şi taie bucata de pizza.

”De ce te-au concediat?” întrebă el.

”Pentru fraternizare cu inamicul, pentru început, ceea ce nu am făcut”.

”Şi?”

”Punerea în pericol a copilului”.

”Păi, este adevărat, dacă tu ai crezut că eu aş putea fi un ucigaş”.

”Ha, nu ai idee ce aproape ai fost de un glonţ”.

Rigger se opri din mestecat şi se uită la ea.

”Îţi aminteşti de prima zi, când ne-ai cumpărat ciocolată caldă?”

El aprobă din cap.

”Mi-ai văzut vreodată mâna dreaptă? Nu, nu ai văzut-o, deoarece era în buzunarul hainei, lângă pistolul meu de serviciu – pe care,apropo,

l-am predat azi.”

”Ai avut un pistol îndreptat spre mine?”

”Nu chiar spre tine, dar l-aş fi putut lua în mână dacă ai fi făcut o mişcare către noi.Acelaşi lucru s-a întâmplat când credeai că îţi fac curăţenie în bucătărie. Eram cu ochii pe tine când te jucai cu Rachel”.

”Păi..” El se întoarse la mâncarea lui. ”Credeam cănu ştii să faci curăţenie.”

”Îmi doream atât de mult să te arestez, dar nu aveam nicio dovadă, nimic care să mă ajute să mă prezint în faţa Curţii”.

”Când te-ai îndrăgostit de mine?”

”Când am venit a doua oară în apartamentul tău cu Rachel. Am început să văd că eşti un tip de treabă.”

Katrina desfăcu două sticle de vin şi puse una în faţa lui Rigger.

El luă o înghiţitură. ”Şi presupun că i-ai raportat şefului tău că nu mai sunt suspect?”

”Aşa am făcut, dar Căpitanul Billingsley nu a acceptat această idee. Spunea că m-am îndrăgostit de tine şi că ar trebui să stau deoparte o vreme, probabil să lucrez la birou sau să dau amenzi pentru parcare.”

”Dar tu nu ai făcut cum ţi s-a spus.”

”Cum aş fi putut?”

”El este cel care te-a concediat?”

”Da. De fapt, nu concediat, ci m-a supendat până când ancheta internă va fi completă.Cred că a fost cel de-al treilea lucru pe care l-a bifat de pe listă care l-a enervat cu adevărat.”

”Ce anume?”

”Nesupunere şi încălcarea procedurilordepartamentului.”

”Sunt două lucruri.”

”Şi termenul ”imprevizibilă” a apărut de mai multe ori..”

”Se pare că tu chiar l-ai enervat, dar nu pot să mi te imaginez fiind nesupusă cuiva.”Rigger aruncă o privire prin bucătărie, apoi trase douăşerveţele dintr-o rolă de hârtie de pechiuvetă.Îi întinse ei unul şi cu celălalt se şterse la gură.

”O, am fost nesupusă şi am refuzat să accept că nu mai am voie să mă întâlnesc cu tine.”

El se întoarse către ea.”A meritat?”

Ea îşi studie bucata de pizza o vreme.”Nu încă”. Luă o muşcătură din pizza.

”Eşti drăguţă. Ne îmbătăm sau ce?”

”Sau ce.”

Rigger puse jos sticla şi o luă în braţe. Îi sărută buzele, obrajii,urechea si apoi gâtul. Când îi desfăcu nasturele de sus de la cămaşă cu dinţii, ea scăpă vinul din mână. Sticla lovi masa şi se răsturnă, împrăştiind băutura roz peste tot. Niciunul nu părea să observe.

El îşi împinse pizza într-o parte şi o puse pe ea pe masă în faţa lui. Ea îşi desfăcu genunchii şi el îşi împinse faţa spre sânii ei. Când el îşi puse braţele în jurul ei, ea îi îmbrăţişă gâtul şi-şi aşeză obrazul pe capul lui.

”Rigger”, şopti ea.

”Mmmm?”

”De ce fundul meu este ud?”

El îşi duse mâna spre fundul ei, apoi pe faţa de masă.”Este vin”, răspunse el, fără să-şi schimbe poziţia.

”O, bine.”

”Nu crezi că ar trebui să-ţi schimbi blugii uzi?”

”Nu aici.”

”Unde?”

”În dormitor.”

”Ai aşa ceva?”

Se trase uşor de pe masă şi se aşează în poala lui. Când îl săruta, el simţi cum limba ei îi mângâie buzele. Şi-a deschis buzele şi limbile li s-au întâlnit.

”Kat”, şopti el.

”Mmm?”

”Acum pantalonii mei sunt uzi.”

Ea îşi dădu capul pe spate, râzând :”Ţi-ai adus schimburi?”

El a dat din cap că nu.

”Vezi uşa aceea?” l-a întrebat.

”Nu.”

”Deschide ochii.”

”O, vrei să spui uşa cu lumina aceea intermitentă care spune ” dormitor, dormitor, dormitor ”?”

”Da, da, da.”

Rigger o duse în braţe până în cameră, apoi se aşează pe pat şi se uită la ea cum îsi desface blugii.

Katrina nu-şi dădu jos blugii. În schimb, îşi desfăcu cămaşa, uitându-se numai la el. Când ajunse la ultimul nasture, spuse:”Vrei să le întâlneşti pe Thelma şi Louise?”

Rigger făcu ochii mari când văzu sutienul ei roz transparent. Aprobă din cap fără să-şi ia ochii de la ea.

Ea îşi dădu jos bluza şi oaruncă într-o parte, apoi se întinse să-şi desfacă sutienul.

”Eu niciodată..”zise el...apoi se opri, înghiţi şi clipi. Îşi drese vocea. ”Niciodată n-am întâlnit o femeie care să le dea nume sânilor ei.”

”Nu sânii sunt Thelma şi Louise, prostuţule. Acestea sunt.” Sutienul ei căzu pe podea în timp ce îşi încrucişă mâinile peste sâni şi scoase cele două pistoale micuţe din tecile din piele lipite pe spatele ei.

”Wow!”

Îşi răsuci automatele nichelate de pe declanşatoarele pistoalelor în timp ce se uita numai la el.”Căpitanul Billingsley nu ştia despre aceşti copilaşi. ”Îşi aruncă pistolul din mâna dreaptă în aer şi-l prinse la spate.

”Unde e Thelma?”

Rigger se uită la mâna ei stângă pe care i-o întinse lui, cu palma în sus. ” A dispărut”.

”Unde este Louise?”

Acum mâna ei dreaptă era goală. Îşi puse mâinile deasupra capului şi începu să-şi mişte corpul.

Rigger nu se putea opri din zâmbit. Îi privi şoldurile cum se legănau şi cum frumoşii ei sâni îi tresăltau.

Ea dansă în faţa lui, apoi se întoarse uşor cu faţa către el. Se aplecă în faţă.

”Thelma şi Louise!”ţipă el când văzu cele două pistoale care ieşeau din buzunarul de la spatele blugilor ei.

”Poţi să le atingi, dacă vrei”.

El întinse mâna după pistoalele care se legănau, dar ea se răsuci şi îi prinse mâinile.

El se ridică, cu faţa la ea.

”Mai bine am scăpa de hainele astea ude”, zise ea.

”Lasă-mă să te ajut!”

***

Mai târziu în acea dimineaţă, Rigger şi Katrina stăteau pe holul din faţa apartamentului. El o luă în braţe şi o sărută.Ea se lăsă pe spate şi-şi puse mâinile pe talia lui.

”Ţi-e foame?” îi şopti el la ureche.

”Aha.”Îşi ridică privirea către el. ”Îţi miroase a gogoşi?”

El mirosi aerul. ”Nu.Ţie?”El căută cheile în buzunar, dar Katrina încercă uşa-era deschisă.

Ei păşiră înăuntru şi îi găsi pe Pug şi Autumn unul lângă altul, pe canapea. O cutie de gogoşi Krispy Kreme era pe măsuţa de cafea.

”Rig!” Pug sări în picioare.”Am fost îngrijoraţi din cauza ta!”

”Da,văd.”

”Unde aţi fost?”întrebă Autumn.

”Mmm..” răspunse Katrina..”pe aici.”Îşi ridică privirea către Rigger şi zâmbi.

”Aaa”, răspunse Autumn cu un zîmbet pe faţă, ”este acel pe aici la care mă gândesc?”

”Nu contează”, răspunse Rigger.”Sper că voi doi v-aţi distrat în apartamentul meu”

Apoi luă o gogoaşă umplută şi i-o întinse Katrinei, apoi luă alta pentru el. Apoi amândoi se aşezară pe canapea.

”De fapt”, zice Autumn, ”chiar ne-am distrat”. Se uită apoi la Pug.

”Este acea distracţie la care mă gândesc?”, reacţionă Katrina şi luă un şervețel să se şteargă la gură.

”Ha-ha”,râse Pug,”chiar mai bine de atât.”

Automn îi dăduse un ghiont lui Pug, în timp ce vorbea cu Rigger.”Rig, ai Twitter?”

Rigger mestecă şi înghiţi.”Am Twitter şi sunt activ.”

”Bun.” Autumn îşi luă telefonul de pe masă.”Ia uită-te aici!” Atinse un buton al telefonului ei Samsung Galaxy, apoi tastă un număr.

Rigger se şterse pe mâini cu şervețelul şi îşi luă telefonul din buzunar.Îşi aruncă o privire spre ecran.”Ar trebui să intru pe Twitter acum?”

Pug se apropie de Autumn şi se uită la ecranul telefonului ei.

Ea s-a uitat la Pug şi ridică din umeri.

”Acum tastează 2-d-2”, zise Pug.

Şi ea făcu întocmai, apoi amândoi au zâmbit în timp ce le apărea un mesaj pe ecran.

”Tot nu am Twitter?” spuse Rigger.

Autumn a arătat ceva înspre scări şi toţi patru s-au uitat într-acolo.

După un moment, o creatură micăapăru în capătul scărilor,fluturând din aripi spre tavan.

”Donovan!”strigă Rigger.

”Donovan?”întrebă Katrina.

Autumn îşi îndreptă atenţia spre telefon, şi se uiă la ecran pe când înclina telefonul şi controla micuţa Libelulă.

Creatura silenţioasă se lăsă în faţă şi zbură pe scări La capătul scărilor,Donovan se întoarse şi zbură într-o parte, până ajunse la numai câţiva centimetri de zâmbitorul Rigger.

”Frumos”, spuse Rigger.”Dar, cum...”

Dintr-o dată, aripile lui Donovan se strânseră şi căzu câţiva centimetri.

Pug se puse în faţa lui Autumn şi-şi ţinu mâna cu palma în sus ”Pune-l jos! ”

Autumn apăsă pe un buton şi apoi pe altul.

Donovanse aşează în palma lui Pug.

Autumn opri aparatul şi aripile se strânseră.

”Ce e chestia asta? ”întrebă Katrina.

”Şşşttt...”, răspunse Autumn şi apoi îşi coborî vocea ”Este proiectul secret al lui Rigger.”

”Gândăcelul ăsta? ”

Rigger îţi întinse mâna să ia Libelula de la Pug.

”Gândăcelul de 7 milioane de dolari”, răspunse el.”dar se pare că nu mai este un secret.” Se uită spre Autumn.”Cât timp v-a ţinut bateria să vă jucati de-a zborul?”

”Aproape două ore.”

”Nu e rău. Dar cum l-ai controlat cu telefonul?”

”Donovan are acum propriul telefon”, răspunse Pug.

”Am luat telefonul azi-noapte”, răspunse Autumn. ”Apoi, Pug a piratat telefonul şi l-a conectat la cutia de control pe care o ai sus. Apoi, a scris o aplicaţie pentru telefonul meu, Galaxy, folosind acceleratorul şi giroscopul propriu să controleze mişcările lui Donovan.Aşa că, tot ceea ce avem de făcut acum este să sunăm la numărul de telefon al lui Donovan, să tastăm câteva coduri secrete şi avem filmarea audio şi video pe telefonul de pe care îl sunăm.Tot ce trebuie să faci este să înclini telefonul în direcţia în care vrei să zboare.”

”Glumeşti?” zise Rigger. ”Pot să-l sun de pe telefonul meu? ”

”Păi, Donovan are un număr nelistat.”

”Grozav. Băieţii de la C.I.A o vor lua razna când vor vedea chestia asta.”

”Ar trebui să le dăm numărul de telefon al lui Donovan.” zâmbi Autumn la Rigger.”Eşti pregătit să-i bagi numărul de telefon în agendă?”

Rigger dădu din cap şi eaîi spuse numărul. El îl adăugă apoi în agenda sa telefonică.

”Trebuie să descarci şi tu aplicaţia”, îi spuse Pug.

”Bine.”

Pug îi dădu instrucţiunile.

Rigger tastă numărul de telefon al lui Donovan. ”Parola?”, întrebă.

”Clicker”, răspunse Autumn.

Rigger introduse parola.”Hei, ia uită-te. Kat!”Întoarse telefonul spre spre ea astfel încât să poată vedea şi ea ecranul.

”Da, sunt Autumn şi Pug, pe canapea, unul lângă altul”, răspunse Katrina.”Unde este camera de filmat?”

Pug îl întoarse pe Donovan cu faţa către Rigger şi Katrina.

”Două camere micuţe în loc de ochi.”

”Având în vedere că sunt atât de micuţe, lucrează foarte bine”, răspunse Katrina.

”Da,aşa este”, spuse Autumn .”Dar transmiterea imaginii la panoul de control de la etaj îi consumă bateria”.

”Tastează 1-H-1”, spuse Pug.

Rigger introduse comanda şi camera video se închise.

Pug îl puse pe Donovan pe spate şi îl ţinu în loc pentru Autumn. Ea îi îndepărtă vechea baterie printr-un suport aflat pe burta acestuia şi îi puse una nouă.”I-am introdus un suport pentru baterie în stomac ca să putem schimba mai uşăr bateriile.”

”Bună idee”, răspunse Rigger.

”Bine”, zise Autumn. ”Acum sună-l din nou.”

Rigger tastă numărul din nou în timp ce Pug îl aşează pe Libelulă pe masă.

După ce s-a conectat, Rigger primi semanlul video pe telefon.”Şi acum ce urmează?”

”Aşteaptă un minut”, îi răspunse Autumn,”nu va funcţiona cu telefonul ăla al tău, trebuie să ai cel puţin un Samsung Galaxy S,pentru că are senzori de mişcare.”

”Aşa este”,răspunse Pug.”Rig,trebuie să-ţi cumperi un telefon nou.Dar, deocamdată, foloseşte-l pe al lui Autumn.”

”Bine. Îmi voi cumpăra unul mai nou mai târziu.

Autumn i-a înmânat telefonul ei.

”Tastează 2-d- 2”, i-a spus Pug. ”Apoi îl controlezi dacă mişti telefonul la stânga,la dreapta, în faţă şi în spate.”

În curând, aripile lui Donovan începură să fluture şi se ridică de pe masă. A făcut uncerc şi a zburat în sus, spre tavan.

”Este mult mai bun decât telecomenzile pe care le foloseam”, zise Rigger. ”Care este distanţa străbătută?”

”Azi dimineaţă l-am dus în zbor până în bucătărie ”,răspunse Autumn.

”Du-te şi deschide uşa”strigă Rigger.

Pug deschise uşa şi Rigger îl manevră pe Donovan pe hol. A virat stânga, în timp ce se uita la ecranul de pe telefonul său.

”Urmăreşte-l, Pug”, spuse Rigger.”Să vedem cât de departe poate să meargă.”

”Bine”, răspunse Pug. ”Hei, iese cineva din lift.”

Rigger se uită la ecran şi îl ridică pe Donovan aproape de tavanul de pe hol, unde îl lăsă să planeze.”Să vedem dacăîl observă”, le spuse Rigger lui Autumn şi Katrinei.

Un bărbat şi o femeie ieşiseră din lift, apoi merseră pe hol, şi se uitau la Pugsley, care zâmbea.

Rigger îl răsuci pe Donovan. Ei nici nu-l observaseră.

Cuplul intră în apartamentul din faţa apartamentului lui Rigger,apoi Rigger îl întoarse pe Donovan invers ca să zboare spre lifturi, cu Pug după el. Aproape de lifturi, semnalul lui Donovan se pierdea.

Rigger întoarse micuţa dronă şi o direcţionă spre apartamentul lui.

Autumn se duse la uşă.”Până unde s-a dus?” l-a întrebat pe Pug.

”La zece metri după lifturi”, răspunse Pug.

”Şi poate douăzeci de metri de aici până la lifturi”,completă Autumn.”Plus încă vreo douăzeci şi cinci de metri, sau chiar mai mult, pînă la panoul de control din camera sa. Distanţa parcursă este în jur de 50 de metri.Nu e rău pentru o creatură micuţă ca el. ”

Pug îl urmă pe Donovan înăuntru.”Dacă i-am schimba frecvenţa, poate i-am mări şi distanţa de zbor.”

Rigger îl puse pe Donovan în mâinile întinse ale Kathrinei. ”Este aşa de drăguţ”, spuse. ”Dar ce vrea CIA-ul de la el?”

”Va fi dus într-o zonă specială, de către o dronă mai mare”, răspunse Rigger, ”şi lăsat să planeze deasupra unei tabere speciale pentru lansare de rachete sau deasupra unei tabere de pregătire pentru terorişti.Ideea este că nimeni nu va băga de seamă prezenţa unei Libelule care planează deasupra lor.Semnalul video şi sonor va fi transmis prin nava-mamă aflată în aer şi apoi aici, la sediul central.”

”Şi ce se întâmplă dacă-i moare bateria în timp ce se află într-o misiune de spionaj?”

”Are un dispozitiv incendiar care se va declanşa automat atunci când se consumă bateria , răspunse Rigger”, dar, dacă se va întâlni cu nava-mamăînainte să i se termine energia, incendiatorul se va declanşa automat.”

”Păcat că nu are şi o mitralieră”, răspunse Pug.

”Hmmm...”

”Nu-mi spune că are şi o mitralieră.” Katrina se uită la burta Libelulei.

”Nu”, zise Rigger.”Dar lucrez la o mitralieră” Se uită la Autumn.

Ea râse. ”Implicăşi un peşte carnivor sau nămol din otravă de broască?”

” Otravă de broască.”

***

”Mamă,te pot întreba ceva?”o întrebă Katrina pe Rachel când stăteau pe canapeaua din living-ul lui Rigger,în timp ce Rigger,Autumn şi Pug erau la etaj şi lucrau la Libelulă.

”Aha”,răspunse Rachel în timp ce se juca cu Henry, păpuşa ei Barbie.

”Nu trebuie să-mi răspunzi, dacă nu vrei, iubito,dar.ştii că eu sunt poliţistă şi mi-ar plăcea să ştiu cine le-a făcut lucrurile acela îngrozitoare mamei şi tatălui tău.”

Rachel se opri din joacă,apoi se uită în jos şi dădu din cap.

”Este în regulă.Nu trebuie să vorbeşti despre asta,dacă nu vrei.Vino şi dă-mi o imbrăţişare puternică.”

Rachel îşi puse jos păpuşa şi fugi în poala Katrinei.Aceasta o ţinu strâns pe fetiţă şi îşi puse bărbia pe capul copilului.

”Te iubesc,Rachel.”

”Şi eu te iubesc,domnişoară Kat”

Au rămas amândouă tăcute o vreme, când Rachel spuse dintr-o dată”încă am coşmaruri.”

”Ştiu,dulceaţă.”

”La orfelinat,câteodată mă trezesc noaptea plângând şi Soramă lasă să dorm cu ea.”

”Îţi place Sora Suzana? ”

Rachel dădu din cap.

”Şi mie îmi place.Este drăguţă.”

”De ce i-au făcut aşa ceva lui mami şi lui tati? ”

”Nu ştiu,dar când îi voi prinde pe cei care au făcut aşa ceva.îi voi întreba de ce i-au rănit pe părinţii celei mai bune prietene ale mele.”

”Şi apoice o să le mai faci? ” Rachel se uită la Katrina.

Katrina înghiţi în sec. După un moment, răspunse: ”Îi voi duce la închisoare pentru mult timp.Să stea acolo cu şoarecii şi păianjenii.”

Rachel zâmbi şi îşi puse capul pe pieptul femeii.”Bărbatul avea o chestie urâtă pe faţă.”

Katrina aşteptă,lăsând-o pe fetiţă să-şi continue povestea.

”El dansa caraghios,ca o femeie,dar nu avea un cuţit cum avea ea.Şi la fiecare minut,el făcea aşa..”Rachel sări din poala Katrinei şi făcu o

mişcare cu cotul.

”Ce? ”întrebă Katrina, dându-şi capul într-o parte. ”ce făcea? ”

”Aşa”Rachel îşi puse coatele pe talie şile ridică în sus.

”Aşteaptă un minut.” Katrina sări în picioare şi făcu aceeaşi mişcare. Îşi atinse coturile de talia blugilor şi când se ridică,îşi ridicăşi blugii. ”Ca şi cum şi-ar trage blugii cu coatele? ”

”Da,aşa.”Rachel făcu din nou. ”Şi făcea asta tot timpul.Dansa şi apoi îşi ridica pantalonii.”

”Ciudat.”

”Nu vreau să mai vorbesc despre asta.”

”Nici eu”, răspunse Katrina. ”Să mergem să pregătim cina pentru Rug,Autumn şi Pug. Cred că le este foame.”

”Bine”şi Rachel fugi în bucătărie.

***

Miercuri seara, după ce Katrina o puse pe Rachel la culcare,ea,Pug,Autumn şi Rigger se aşezaseră la masa din sufragerie.

Katrina îl întrebă pe Pug dacă le poate arăta filmuleţul pe care-l făcuse în Parcul Central.

"Desigur. Durează doar un minut."

"Pug filmează?" întrebă Autumn.

"Un tip l-a urmărit pe Rigger, când a ieşit să-l plimbe pe Wolf în Parcul Central şi Pug a filmat momentul pe camera telefonului său".

"De ce ar vrea cineva să te urmărească, Rigger?"întrebă Autumn.

"N-am nicio idee.La început, eu şi Pug am crezut că este cineva care lucrează cu Kat." Rigger îi luă apoi mâna Katrinei. "Dar apoi am descoperit că nici Katrina nu-l cunoaşte."

"De ce ai crede una ca asta?"întrebă Autumn.

"Ei credeau că sunt o altfel de persoană", răspunse Katrina.

"Dar *eşti* o altfel de persoană", răspunse Rigger cu un rânjet pe faţă.

"Nu,mereu am fost eu însămi.Dar nu sunt sigură de tine."

"Bine,încetaţi amândoi. Acum sunt confuză total ", spuse Autumn.

"Sunt pregătit să dăm drumul la filmuleţ", spuse Pug.

Apoi toţi patru s-au uitat la filmuleţul în care un tip îi urmărea pe Rigger şi pe Wolf.

"Dumnezeule", spuse Autumn,"ăsta este un bărbat tare urât."

"Şi eu am zis la fel", spuse Katrina.

S-au uitat puţin la filmuleţ şi apoi Katrina spuse "El este!"

"Cine?"întrebă Pug.

"Omul care a participat la omorârea părinţilor lui Rachel".

"De unde ştii?"întrebă Rigger.

"Observi cum îşi trage pantalonii cu coatele?"întrebă Katrina.

"Asta face?"întrebă Autumn.

"Da.E ca un tic nervos", răspunse Katrina.

"Ciudat" spuse Pug. "dar asta îl face un ucigaş?"

"Rachel mi-a spus că el făcea asta în toatăperioada în care femeia îi tăia părinţii. Ea zicea că bărbatul dansa şi-şi trăgea pantalonii. Chiar mi-a arătat cum făcea." Katrina dădu din cap."Exact cum face acest bărbat. Dacă îl putem găsi,o găsim şi pe femeie."

"De asta a ţipat Rachel zilele trecute când l-a văzut pe acest bărbat în filmuleţul acesta", spuse Rigger."L-a recunoscut."

"Dar de ce te urmărea pe tine, Rigger?"întrebă Autumn.

"N-am nicio idee."

***

Rachel stătu lângă Autumn în timpul cinei.

"Unde-ţi este avionul?"întrebă Rachel.

"La aeroport."

"Aţi urcat la cer azi?"

"Nu. Echipa de la Wingnuts lucrează la trenul de aterizare, aşa că nu am voie să zbor o zi sau două." Autumn îşi scoase telefonul din buzunar şi-l puse între cele două farfurii. "Vrei să vezi ceva?"

Rachel dădu din cap.

Autumn tastă numărul de telefon al lui Donovan.

"Uită-te la ecran."

Rachel se aplecă spre Autumn să vadă ecranul.

Autumn tastă codul ca să-l pornească pe Libelulă şi ecranul prinse viaţă.

"Ce-i asta?"întrebăRachel, uitându-se la ecranul telefonului.

"Aşteaptă o secundă."Autumn îşi roti telefonul pentru a-l ridica pe Donovan de pe masă şi-l duse în capătul scărilor.Uitându-se la ecran,l-a dirijat spre uşă."Hmmm...Cineva.." se uită la Pug"a închis uşa."

"O,da." Pug dădu scaunul pe spate şi fugi spre scări. Puţin mai târziu,Rachel şi Autumn văzură uşa cum se deschide şi rânjitul Pugsley apăru pe ecran.

"Hei", strigă Rachel,"este Pug pe telefonul tău."

"Da,este prietenul nostru Pug." Autumn îl manevră pe Libelulă care zbură peste Pug şi ajunse direct pe hol.

"Şi acesta este holul care duce la etaj", spuse Rachel.

Rigger se uită la Katrina şi îi făcu cu ochiul.

"Ce vezi acum?"întrebă Autumn.

"Partea de sus a scărilor." Rachel se ridică repede de pe scaun şi fugi spre scări. Ceilalţi o urmară, cu Autumn care încă manevra Libelula.

În partea de jos a scărilor,Rachel se uită la creatura ciudată care plana deasupra lor. "Este un gândac?"

"Aha", răspunse Autumn. "Dar e un gândăcel inteligent. Fă-i cu mâna."

Rachel făcu cu mâna şi Autumn îşi folosi telefonul să mişte Libelula în spate şi în faţă.

Rachel îl mişcă să vină jos şi Donovan îşi închise aripile şi coborî pe scări.

"Deschide-ţi braţele", strigă Pug din capul scărilor.Rachel îşi întinse mâinile, în faţă, şi Donovan ateriză în braţele ei.

Autumn îl opri.

"Este aşa de drăguţ." Rachel se uită la micuţa creatură. "Cum l-aţi prins?"

Toţi râseră.

"Rigger l-a făcut", răspunse Katrina.

Rachel se uită la Rigger cu ochii larg deschişi."Serios?"

"Păi", spuse Rigger " Am avut ajutoare pe domnişoara Autumn şi pe Pug."

Rachel respiră adânc înspre Libelulă şi spuse:"Îmi doresc să fi ştiut şi eu cum să fac aşa ceva."

Autumn se uită la Rigger. El ridică din umeri.

"Cred că trebuie să spui cuvintele magice", spuse Pug în timp ce cobora scările.

"Ce cuvinte magice?"întrebă Rachel.

Pug se aplecă şi îi şopti ceva la ureche.

"Ăăă?"

El şopti din nou.

Rachel chicoti.″Bine, vom vedea.″Şi-a ridicat o mână şi a spus:″″Hokey pokey, scorţişoară şi plăcintă.Vine un urs, aşa că mai bine zboară″

Autumn tastă codul secret şi Rachel scoase un sunet de surprindere, în timp ce aripile lui Donovan începuseră să zboare. Se ridică la tavan şi zbură în cerc.

″Uau! ″striga Rachel în timp ce se uita după Libelulă. ″Chiar este magic″.

Autumn o ajută pe Rachel să-l controleze pe Donovan prin sufragerie.

Capitolul doi

În următoarea dimineaţă,Rigger fu surpins să vadă pe cineva că deschide uşa de la baie. Nu credea că mai este cineva treaz. Fusese sub duş de cinci minute şi lăsase apa să-i curgă pe umeri şi pe spate.

Fascinat, o urmări cum închidea uşa şi îşi dădu jos bluza de pijama-pijamaua lui-doar asta avea pe ea.Ea se duse la uşa duşului,dar el o lăsase deschisă. Katrina intră şi în timp ce el o luă în braţe,ea împinse uşa din spatele ei.

Douăzeci şi cinci de minute mai târziu, în timp ce se ştergeau reciproc în baia aburindă,auziseră un ciocănit în uşă.

"Am nevoie la toaletă", strigă Rachel de partea cealaltă a uşii.

Katrina încercă să-i răspundă, dar nu-i ieşeau cuvintele.

Rigger îi zâmbi."Ieşim într-un minut,iubito", îi strigă el lui Rachel."Fixăm...instalaţiile sanitare."

"Grăbiţi-vă", strigă Rachel.

Katrina şi Rigger îşi puseră fiecare partea din pijamua lui şi deschiseră uşa.

Când cuplu ieşi din baie, Rachel intră, îl aşeză pe Henry pe podea şi se aşeză pe toaletă. "De ce este totul ud?"

Katrina chicoti, în timp ce Rigger închise uşa şi o ciupi de obraz.

***

A doua zi, după-amiază, Rigger îi puse lesa lui Wolf şi îl dădu jos din maşină.

Merseră pe Jefferson Avenue, trecu pe lângă bibliotecă şi făcu dreapta la numărul 45 şi apoi mai merseră două străzi până la 2318.

Orfelinatul Sf Cecilia era o clădire imensă. Funinginea de cărbune din anii 1890, fumul de ulei din anii 1920, plus decenii de gaze de eşapament au transformat faţada din travertin, strălucitoare şi netedă, corodată în dungi sângerânde de gri închis.Chiar şi în cea mai bună perioadă a sa, fusese un depozit întunecat şi urât pentru copii. Nu era un loc de pedeapsă sau încarcerare,dar era o închisoare.Un gard de 2 m, din fier, înconjura instituţia,unde douăzeci şi şapte de ferestre fără obloane dădeau în strada animată.

Rigger se opri în dreptul porţii de securitate electronică şi, deşi era tentat să apese butonul să cheme pe cineva, se opri, deoarece văzu că poarta nu era închisă. Se uită mai de aproape şi văzu că cineva puse o bandă transparentă peste şurub.

"Halal securitate", îşi şopti el. "Aş putea intra." Îşi ridică privirea către ferestrele goale.

Wolf se uită la Rigger, apoi la clădire. Vedea şi el aceleaşi lucuri ca stăpânul său, dar era limitat şi curând îşi pierdu interesul.Se întoarse spre lesă şi mirosi iarba maronie de lângă gard. Văzând că barele gardului erau suficient de largi ca să intre şi căţelul său, Rigger se strecură înăuntru şi ajunse cu un pas mai aproape de ceea ce avea de investigat.

Rigger ştiu că Rachel era înăuntru. Probabil, ar fi putut merge la uşa din faţă şi să o vadă. Ea ar fi fost fericită să primească vizita lui Rigger şi a lui Wolf, dar ar putea complica lucrurile pentru Katrina. Ar putea apărea întrebări de genul:"Cum este posibil, domnule,să o cunoaşteţi pe această femeie? Ar putea inventa ceva pentru Surori, dar Rachel nu ar putea minţi. Ar putea,în inocenţa ei, să le spună Surorilor lucruri din relaţia lor şi atunci Surorile ar putea reconsidera vizitele fetei la Katrina.

Da, ar fi frumos să o vadă pe Rachel şi să o scoată la o plimbare. Rigger era sigur că Surorile ţineau la copii,dar nu puteau înlocui dragostea părintească. Şi de asta avea Rachel nevoie.

În acel moment, s-a auzit un clopoţel sunând şi Wolf simţi gălăgia făcută de copii alergând în recreaţie. El lătră spre orfelinat şi se trăgea din lesă.

"Haide, Wolf."

Rigger smuci lesa. Câinele imediat se întoarse spre gălăgia făcută de copii şi era târât spre ieşire.

Pe strada Jefferson, o stradă mai departe de locul în care îi era maşina, Rigger trecu pe lângă un magazin de instrumnete muzicale. În vitrină, Rigger văzu o chitară mică de vânzare. Nu era o ukulele, ci o chitară acustică de dimensiunea unei ukulele.

Rigger merse mai departe,îl puse pe Wolf în maşină, şi se întoarse la magazin.El ceru să vadă chitara şi vânzătorul i-o dăduse din vitrină. Rigger încercă să cânte puţin şi se strâmba la sunetele pe care le scotea chitara. Chitara era bine construită,corzile erau de o claritate bună şi sunetul părea că este cel potrivit. Lemnul avea finisaje frumoase şi lăcuit într-un mahon deschis,dar producea un sunet de plastic.

"Dacă vreau să cumpăr chitara,îi veţi înlocui corzile din plastic cu unele normale?" îl întrebă pe vânzător.

"Desigur, dar vă voi taxa suplimentar pentru aceste corzi."

"Este în regulă. Să încercăm. Să vedem cum sună cu aceste corzi."

Doar treizeci de minute au fost necesare ca omul să schimbe corzile şi când Rigger o încercă din nou,sunetul era mult mai bun. Nu chiar la calitatea unui instrument mai mare, dar destul de bun pentru ce avea el în minte.

Încântat de ce cumpărase şi fericit pentru că făcuse ceva folositor,abia aştepta să vină seara,mai ales gândindu-se la ce cumpărase mai devreme în acea zi, o surpriză pentru Katrina. Voia să ajungă repede acasă,să fie prezent când va veni coletul.

"Ştii ceva, Wolf?" întrebă în timp ce se aşeza pe scaunul şoferului.

Câinele îşi ridică urechile la auzul stăpânului său.

"Mi-ar plăcea să fiu tată din nou."

Decise că trebuia să vorbească cu Katrina în acea seară, despre posibilitatea de a o adopta pe Rachel.

***

Şi Katrina auzi clopoţelul sunând la Orfelinatul Sf Cecilia. Ea stătea în mănăstire cu Sora Suzana şi se uitau la copiii care se jucau în curte.

"Vreau să o adopt pe Rachel", îi spuse ea Surorii.

"Mă temeam că vom ajunge aici." Sora Suzana era Maica Superioarăşi supraveghetorul orfelinatului.

"Vă era teamă?"

"Katrina, ştiu că ai fi o mamă bună pentru Rachel şi ea este foarte legată de tine, dar politica noastră este de neclintit. Noi oferim copii spre adopţie numai cuplurilor căsătorite, stabile."

"Aş putea fi căsătorită şi stabilă."

"Şi meseria ta de poliţist. Ştiu că poţi fi chemată la treabă la orice oră din zi şi din noapte.Ar trebui să găseşti pe cineva care să aibă grijă de Rachel în acele momene".

"Şi dacă aş lucra ca agent în asigurări sau într-o şcoală şi m-aş mărita imediat?"

"Nu poţi obliga pe cineva să se căsătorească cu tine doar ca să poţi adopta un copil. Ce fel de bărbat ar fi acela? Noi iubim toţi copiii de aici şi când unul este adoptat, trebuie să meargă într-o casă în care atât bărbatul cât şi femeia îşi doresc un copil.Căsătoriile la început de drum pot fi furtunoase. Nu este un mediu bun pentru un copil."

"Soră Suzana, voi face tot ce este necesar să o adopt pe Rachel. Ştiu că regulile dumneavoastră sunt rigide, dar regulile pot fi încălcate. Aţi spus că iubiţi copiii? Ei bine, ar trebui să priviţi situaţia asta din perspectiva lui Rachel.I-ar plăcea să-i fiu mamă. Sunt sigură de asta."

Sora Suzana îi luă mâna Katrinei îna sa şi apoi puse o altă mână peste ea. "Poate e adevărat, Kat, dar, câteodată trebuie să las deoparte emoţiile şi sentimentele personale". Trase aer adânc în piept şi continuă "Încă un cuplu se gândeşte să o adopte pe Rachel."

Telefonul Katrinei sună. Se uită la mesajul de pe telefon. "Cuplul acesta a completat actele pentru adopţie?" o întrebă pe Soră.

"Nu, dar îi aştept din clipă în clipă."

"Rachel i-a întâlnit?"

"Da, au luat-o de câteva ori."

"Deci aţi vorbit cu Rachel despre posibilitatea de a fi adoptată."

Sora Suzana dădu din cap.

"Puneţi-vă în locul lui Rachel pentru o clipă şi uitaţi de reguli şi regulament.Dacă dumneavoastră, aţi fi Rachel, şi ar trebui să alegeţi între mine şi celălalt cuplu, ce aţi alege?"

"Nu e o întrebare cinstită."

"Vorbim despre ceeste mai bine pentru Rachel."

Sora Suzana se uită la copiii care se jucau înainte să răspundă.Nu se uită la Katrina. Apoi, răspunse "Te-aş alege pe tine, dar..."

"Mulţumesc, Soră." Katrina îşi retrase mâna din mâinile Surorii şi o sărută pe obraz. "Dacă primiţi actele pentru adopţie de la celălalt cuplu, vă rog să le ţineţi în loc, pentru mine. Voi aduce pe cineva mâine să cunoaşteţi. Acum..." se uită la telefon "Trebuie să mă întâlnesc cu cineva."

***

"În cazul primei crime", zise Plugsley către Katrina, în timp ce stăteau într-o cafenea din Madison Avenue,de pe strada 45 ,"când soţia şi fiica lui Rigger au fost ucise, ucigaşul purta o mască cu Preşedintele Nixon, nu-i aşa?"

"Aşa e", răspunse Katrina. Mesajul de pe telefon primit în momentul în care era la orfelinat era trimis de Pugsley, rugând-o să se întâlnească cu el la cafenea, ca să poată vorbi despre cele trei crime nedesluşite.

"Şi în cazul crimei numărul doi, purta o mască cu Ronald Reagen."

"Da."

"Nu am văzut informaţiile referitoare la crima din Jersey, dar lasă-mă să ghicesc. A fost ori masca lui George Bush, ori alui Eisenhower."

"Nu ştiu", răspunse Katrina. "Dar mă pot interesa."

"Pun pariu pe cinci dolari că este una din aceste două măşti."

"Şi ce s-ar înâmpla dacă aşa ar fi?"întrebă Katrina, în timp ce-şi bea cafeaua.

"Ştim că bărbatul poartă o mască ciudată, în timp ce femeia taie oamenii din jurul ei.Cred că femeia l-a programat să cânte şi, bineînţeles, ea are un as sau doi în mânecă.Teoria mea este că ei fac parte dintr-un grup radical de stânga şi că femeia le face victimelor ce crede ea că le fac conservatorii oamenilor din această ţară. "

"Cred că glumeşti."

"Exact. Ea poate fi o sociopată, dar asta nu înseamnă că este şi proastă. Ştie că toate informaţiile despre ucigaş au apărut în toate ziarele şi ori le-a ars, ori le-a distrus. Aşdar,acum ori căutăm o femeie cu o cicatrice urâtă în jurul gâtului, ori ne interesăm de un tatuaj cu sârmă ghimpată."

"Ai dreptate", răspunse Katrina. "Să ai piercing-uri peste tot nu este ceva ieşit din comun, dar tatuajulacela cu siguranţă este ceva diferit."

"Să mergem să ne interesăm la saloane de tatuaj, poate artiştii de acolo ne pot spune ce înseamnă o sârmă ghimpată."

"Ok. Mergem împreună sau separaţi?"

Pugsley se uită câteva momente la ea. Ea zâmbi.

Katrina era genul de femeie a cărei personalitate putea fi transmisă altcuiva printr-o simplă privire. Era, deasemena, capabilă, dacă dorea, să aibă o varietate de măşti,de la faţa unui copil când este ignorat de un bărbat, până la femela care îi poate distruge inima bărbatului doar folosind nişte cuvinte tăioase. Totuşi, aceste măşti le putea vedea oriciune era în preajma ei când îşi exercita meseria de poliţist. Prietenii o vedeau ca pe o fată bine-educată, încrezătoare, temperată şi bineînţeles că Pugsley nu se număra printre prietenii ei.

"Să ne despărţim", zise el, întorcându-i un zâmbet.

Pugsley nu era adeptul celor care-şi transmiteau sentimentele. Încercă să-şi îndulcească faţa de bulldog până ajunse la inima sa, dulce ca un marshmallow. Bineînţeles că o plăcea pe Katrina,dar era şi un prieten devotat lui Rigger şi nu ar fi păcătuit niciodată, atâta

timp cât prietenul lui era în viaţă. Şi mai era şi Autumn. Şi o plăcea-mult de tot.

"Vom fi mai eficienţi aşa", zise el.

"De acord. Şi în câte locuri se vând măşti cu preşedinţii Republicani? "

"Nu în multe", răspunse Pugsley. "Treizeci sau patruzeci. Am putea să-l punem pe Rigger să afle, în timp ce noi doi mergem pe la saloane de tatuaj în după-amiaza aceasta.Şi diseară, vom vedea dacă pot fi şi eu un liberal radical."

"E un om bun, nu-i aşa?"întrebă Katrina, zâmbind.

"Nu mai găseşti altul ca el.Şi îmi place să îi văd pe cei doi nebuni prinşi în timp ce el se află prin preajmă."

"Crezi că doctorii au avut dreptate când i-au mai dat doar un an de trăit?"

"Poate chiar mai puţin", răspunse Pugsley. "În ultimele trei sptămâni,l-am văzut doborât din ce în ce mai tare."

"Poate este şi din cauza faptului că ştie că este pe moarte."

"Se poate. Dar, ştii ceva.. în ultimele două zile, a fost mai fericit decât în ultimii doi ani."

"Serios?" Katrina îşi coborî privirea.

"Da, dragostea poate face asta dintr-un om."

"Da, aşa este." A căzut puţin pe gânduri şi apoi a continuat."Pugsley..."

El a ridicat o sprânceană şi a aşteptat.

"Vreau să-ţi spun ce-mi trece prin minte şi cu siguranţă vei crede că am înnebunit şi eu."

"Mă indoiesc. Ce-ţi trece prin minte?"

"Ştii că am făcut nişte cercetări cu privire la plante medicinale folosite de triburi, nu?"

"Da."

"Știu că probabil nu există niciun tratament pentru Rig, dar mai știu și că există sute de plante folosite de nativi să vindece tot felul de maladii, de la durerile de dinți, până la repararea oaselor rupte.Aș vrea să încerc unele plante. Crezi că m-ar lăsa?"

Pugsley râse. "Poți face acupunctură pe globul lui ocular, dacă vrei."

Katrina zâmbi în timp ce-și căuta portofelul să lase bacșiș, iar Pugsley îi plăti chelneriței.

Capitolul trei

Când Katrina descuie ușa de la apartamentul lui Rigger, ea și Rachel îl găsi pe acesta uitându-se la știri.El închise televizorul când le văzu intrând.

Stând în picioare, o luă în brațe pe Rachel și o sărută pe Katrina.

"Bună, Rază-de Soare", îi spuse lui Rachel. "Ce fac fetele meleîn seara asta?"

"Bine." Rachel îl luă de gât.

Rigger era fericit să le vadă, dar, Katrina observă că era gânditor. Katrina îi aruncă o privire suspicioasă.

Comunicarea dintre iubiţi nu este întotdeauna verbală.Stările de spirit şi sentimentele sunt uşor transmise. Dacă unul vrea să-i transmită celuilalt că are o problemă, o anumită înclinare a capului sau ridicat din umeri,îl poate ajuta.

"Du-te şi caută-l pe Wolf", îi spuse lui Rachel, în timp ce o dădu jos din braţe sale.

Ea fugi după căţel.

"Ce s-a întâmplat?"Katrina îşi puse mâinile pe talia lui şi se uită la el.

"O altă fetiţă a fost răpită."

"O,nu."

"Blondă, cu ochii albaştrii. Are doar patru ani."

"Unde?"întrebă Katrina.

"În Queens. Tocmai ce au arătat la ştiri."

"Bietul copil." Katrina îl ţinu pe Rigger în braţe încă un moment."Îl sun pe Căpitanul Billingsley. Trebuie să ştie ceva detalii."

În timp ce Katrina vorbi la telefon, Rigger auzi nişte zgomote ciudate din dormitor şi merse să investigheze.

Când intră în dormitor, o văzu pe Rachel care-şi aşează chitara pe pat. Ea nu-l observă şi încerca să tragă de corzi.

Wolf stătea pe podea lângă ea şi asculta. Când îl văzu pe Rigger, Wolf se duse spre el,dar Rigger îl opri cu o mişcare a mâinii şi apoi arătă spre fată. Câinele se duse înapoi şi se aşează lângă ea.

Bineînţeles, Rachel nu ştia să cânte la chitară şi instrumentul era prea mare şi nu-l putea ţine în braţe.Ea apăsă cu degetul mare pe corzi aşa cum îl văzu pe Rigger . Sunetele erau puternice şi discordante.

Wolf stătea jos şi era băgat jumătate sub pat.

Bun, se gândi Rigger, *este pregătită să înveţe*.

Se duse înapoi în sufragerie unde Katrina tocmai terminase convorbirea.

"Căpitanul nu ştia nimic mai mult decât ce ai auzit tu la ştiri", spuse ea. "Hai să mâncăm şi voi vorbi cu el mai târziu."

Pregăteau masa împreună în bucătărie, vorbind despre vizita lui Pugsley de zilele trecute şi ideile lui despre crime. Cei doi vorbiseră cu o mulţime de proprietari de saloane care ar fi putut ştii ceva. Pugsley era hotărât să urmeze pista aceea.

Rigger spuse că el ar fi încântat să caute piste despre măştile din cauciuc. Dacă ucigaşii ar fi atât de proşti să cumpere măştile dintr-un singur loc, cu siguranţă cineva şi-ar fi amintit de ei.

***

După cină, Katrina, Rigger şi Rachel stăteau în sufragerie. Rigger se întinse după un pachet şi i-l dădu lui Rachel.

Katrina zâmbi; el îi spusese despre cadou în timp ce pregăteau masa.

"Un cadou!" strigă Rachel şi îl luă repede de la Rigger. Ea stătea pe podea şi desfăcea cadoul. Când deschise cutia şi văzu chitara, rămăsese înmărmurită. "pentru numele Lui Dumnezeu!" zise în timp ce scoase instrumentul din cutie. Ridicându-l, îi atinse corzile, Apoi, sări în braţele lui Rigger,ţinând chitara. După ce a făcut o piruietă,s-a aşezat şi a spus"Arată-mi. Arată-mi cum funcţionează."

"Acum, ascultă, dulceaţă. Te voi învăţa să cânţi şi ştiu că poţi s-o faci. Dar, trebuie să-mi promiţi un lucru."

"Ce anume?"

"Trebuie să-mi promiţi că vei exersa în fiecare zi. Este uşor să înveţi să cânţi, dar trebuie să exersezi. Chitara este a ta. O poţi lua acasă diseară. Trebuie să lucrezi în fiecare zi. Bine?"

"Aşa voi face", răspunse. "Acum, arată-mi."

Rigger zâmbi şi apoi îi arătă cum trebuie să-şi ţină degetele pe corzi. Degetele ei erau fine şi, la început, ea nu înţelesese de ce trebuie să apese atât de tare pe anumite corzi şi să nu atingă altele. Dar, cu mâna lui pe mâna ei,ea învăţă repede. Sunetele nu erau exacte şi,

bineînţeles, nici nu avusese când să înveţe atât de repede, dar faţa ei serioasă şi determinarea acesteia erau motive suficiente pentru Rigger.

"Vreau să repeţi cântând la aceste trei corzi."El se ridicăîn picioare şi o puse pe ea pe canapea. "Vreau să-i arăt ceva lui Kat şi apoi mă întorc."

Katrina ridică privirea la Rigger.

"Vino." Rigger întinse mâna spre Katrina şi o trase în picioare de pe canapea.

"Ai şi pentru mine ceva?"

"Aha."

"Un set de tobe, nu-i aşa?" şi-l ciupi de mână.

"Da,acum putem înfiinţa o trupă."

El o conduse pe Kat pe hol până la balconul principal, care urma să devină balconul lor. De câte ori ea venea în vizită, îşi mai aducea câteva lucruri; lenjerie,produse de machiaj,cămaşă de noapte, un schimb de haine. De data asta, îşi adusese o bluză şi un tricou.

Aşadar, dacă îmi vei arăta ceva în balcon, deja îmi place cadoul.

El zâmbi şi o lăsă sa traverseze camera până ajunse la o uşă care dădea într-o cameră adiacentă.Camera nu era luminată.El închise uşa.

"Eşti gata?" o întrebă în întuneric.

"Cred că da." El veni mai aproape de ea.

Când aprinse lumina, Katrina îşi ţinu respiraţia. În faţa lor erau două mese acoperite cu piese complexe , strălucitoare, cu nişte gadget-uri ciudate şi cutii frumos stivuite şi cărţi. Mesele erau pliabile, din aluminiu.

"Dumnezeule", şopti ea.

"Ai mai văzut aşa ceva?"

"Numai în visurile mele."

″Ştii la ce se folosesc?″

″Mmmm...″

Ea se uită la Rigger, apoi înapoi la echipament. Se mişca încet printre mese, le adulmeca, de parcă era un animal care-şi urmăreşte prada, aparent temător că ar putea apărea cineva din tufişuri şi l-ar lăsa cu mâna goală. Ea se plimba printre mesele de trei metri lungime, pline cu pahare, produse chimice, lamele de sticlă, arzătoare Bunsen, tuburi, dispozitive electronice de măsurare, manuale de referinţă şi o altă gamă de produse şi piese. Ea îşi trecu uşor vârfurile degetelor pe marginile meselor şi peste câteva tuburi de sticlă.

În mijlocul unei mese,era un microscop electronic de scanare,aşezat lângă un laptop. Microscopul şi laptop-ul erau proiectate să funcţioneze cu energie standard, precum energia solară.

După un moment, Katrina spuse″Dacă nu aşştii despre ce este vorba aici, aş putea crede că acesta este un laborator fitochimic proiectat pentru analize cromatografice în câmp.″

″La naiba!″ răspunse Rigger. ″femeia care mi l-a vândut dintr-un garaj a spus că este un laborator botanic portabil.″

″Da″, răspunse ea absentă, căutând butonul de pornire al microscopului. ″Şi asta!″

Când se întoarse spre microscop,o grămadă de luminiţe se aprinseseră intermitent deasupra dispozitivului şi apoi rămăseseră aprinse. Ecranul de zece centimetri se trezise la viaţă şi ea deschise o cutie şi scoase o lamelă de sticlă.

″Vino″, zise ea, fără să se uite la el.

Când el veni lângă ea, aceasta se uită la creştetul capului lui.Luă un fir de păr din capul lui şi, după ce-l puse pe lamelă, o aşeză sub lentile. Dintr-o dată, pe ecran apăru părul lui Rigger,lung ca o buturgă.

″Uau.″ Îşi mângâie creştetul capului.

″Ştiu.″

Katrina roti un buton şi mări suprafaţa părului. Ecranul se umplu cu imaginea unui crater imens, cu fisuri şi bolovani alungiţi. Ea mări din nou imaginea şi văzură acum un peisaj extraterestru deasupra nivelului molecular.

Îşi plimbă privirea prin cameră până ajunse în dreptul unui scaun, dar se întoarse înapoi la ecran, aparent tristă pentru că trebuia să părăsească această imagine fascinantă, chiar şi pentru câteva secunde.

Rigger aduse scaunul şi îl puse în spatele ei. Când îi atinse partea din spate a genunchilor cu scaunul, ea se aşeză, şi-şi modifică ecranul. Ea mută apoi unmâner al microscopului şi imaginea se mută un milimetru spre dreapta.

Soneria sună."Revin peste câteva săptămâni", spuse Rigger.

"Hmm...". Ea luă un alt pahar de sticlă, "Adu-mi o frunză de la filodendronul din sufragerie."

"Bine, dar realizezi că clădirea aceasta este în flăcări şi că cineva ţipă într-o portavoce să eliberăm clădirea imediat."

"Aha."

Rigger zâmbi şi se duse să deschidă uşa.

Pugsley era la uşă.

"Intră, prietene." Şi îi deschise larg uşa.

"Bună, Rig. Ce mai faci? "

"Bine", răspunse Rigger. "De fapt, chiar grozav. Este cafea fierbinte în bucătărie. Trebuie să-i duc o frunză omului de ştiinţă din camera din spate şi apoi vin după tine, să bem o cafea.

În câteva minute, Rigger se întorsese. Îl găsi pe Pugsley în sufragerie şi nu în bucătărie, cum se aştepta şi vorbea cu Rachel.

"Bună treabă, fetiţo"spuse Pugsley în timp ce fetiţa atingea cele trei corzi pentru el. El stătea lângă şemineu, cu faţa spre fetiţă.

"Este bine, nu-i aşa? ", întrebă Rigger luând loc lângă prietenul lui. Cei doi se uitau spre Rachel.

Rigger se minună de felul în care se purta fetiţa când Katrina nu era prin preajmă.Părea mai mare sau chiar matură. Probabil era competiţia feminină care îi dădea o aură specială, pentru a atrage atenţia unui bărbat.

Dar la o vârstă atât de fragedă. Oare fetele se nasc cu acest comportament, mai degrabă decât îl învaţă?

O fată trebuie să înveţe comportamentul acesta de la alte fete sau de la o femeie.Poate este parte din intuiţia feminină. Oricare ar fi fost motivul, în prezenţa acestor doi bărbaţi, ea stătea dreaptă şi îşi ridica privirea din când în când să le ofere un zâmbet cald. Îşi înclina chiar capul şi se observa destul de bine că era un gest calculat, aproape fermecător.

Ah, ce ar face bărbatul fără înmugurirea femeii în jurul lui? Probabilasta este dulcea esenţă a vieţii, plăcerea de a vedea viaţa renăscând.

"Nu ştiu", răspunse Pugsley. "Nici nu am apucat să pun mâna pe acest instrument".

Rigger îi făcu cu ochiul.

"Eu ştiu să cânt la tobe", spuse Pugsley, "e mai uşor. "Dar niciodată nu aş putea să-mi pun degetele mele groase pe corzile acelea"

"Cred că va fi un muzician foarte bun când va creşte", spuse Rigger.

Rachel le oferi un zâmbet dulce. Apoi îşi coborî privirea şi se concentră pe corzi.

"Probabil", răspunse Pugsley, "probabil". Luă o înghiţitură din cafea. " Omul tău de ştiinţă...este cam ocupat? "

"Ai putea să spui şi aşa. I-am spus că arde clădirea şi mi-a răspuns,,Bine, ne vedem mai târziu,,"

Pugsley râse, dar apoi deveni serios."Cred că am un indiciu"

"Serios? "

"Da." Pugsley se uită la fetiţă.

"Să mergem în bucătărie".

"Bine." Pugsley se ridicăîn picioare.

"Cântă în continuare, dulceaţă", spuse Rigger. "Te voi auzi din cealaltă cameră".

Când cei doi ajunseră în bucătărie, Pugsley spuse "Tatuajul ciudat pe care-l avea femeia pe gât ar putea să fie vitralii"

Rigger luă loc pe un scaun şi îi făcu semn lui Pugsley să se aşeze şi el.

"Am vorbit cu un tip care a spus că a auzit pe un artist care face tatuaje că o dată a avut o cerere de la o femeie să-i preschimbe semnul de la o sârmă ghimbată într-un tatuaj. Mi-a dat o adresă din vest. Magazinul era deja închis când am ajuns acolo, aşa că voi merge mâine din nou."

"Bravo", răspunse Rigger. "Încerc să aflu mai multe despre măştile astea din cauciuc.Cred că voi merge la magazine din Manhattan, să aflu noutăţi despre alte magazine care au măşti cu preşedinţi Republicani. După, voi căuta în Pagini Aurii. "

"Este un drum lung, dar.."

Se auzi soneria.

"Răspund eu", zise Katrina în timp ce cobora scările. " Bună, Autumn, intră", zise Kat.

"Pug este aici? "

"Da, amândoi sunt în bucătărie. Să vedem ce pun la cale".

"Bună, Rachel", îi spuse Autumn lui Rachel.

Rachel îi făcu cu mâna şi apoi se întoarse la chitara ei.

Pug se ridică în picioare şi o sărută pe Autumn pe obraz."Mă bucur să te văd, copilă."

Ea chicoti. "Zici că a trecut o veşnicie"

Pug le spuse fetelor ce auzise despre tatuajele vitralii. Scoase o hartă din buzunarul jachetei şi o întinse pe masă.

Katrina stătea în spatele scaunului lui Rigger şi îşi puse mâinile în jurul lui.

Rigger zâmbi când îi simţi mânile pe spate. Întinse mâna după mâna ei.

Katrina se uită prin sufragerie, unde Rachel continua să se joace cu chitara."Aţi auzit de fetiţa care a fost răpită? "

"O, nu", strigă Autumn.

"Nu! " striga Pugsley. "Când? "

"Azi." Katrina le dădu detaliile. "Avea părul blond, ondulat şi ochii verzi-albăstrui"

"Ce păcat. Cine ar putea să facă aşa ceva? "întrebă Autumn.

"Nu ştiu", răspunse Katrina."Sunt oameni bolnavi pe lumea asta".Îşi întreptă privirea apoi spre hartă. "Ce ai aici, Pugsley? "

"Am împărţit locaţiile celor trei crime". Întoarse mapa ca ceilalţi să o vadă mai bine. "Când am unit punctele, formau un triunghi perfect. "

"Trei puncte formează mereu un triunghi", răspunse Katrina. Îşi trase un scaun şi se aşează să vadă mai bine harta. "Sau poate au linii ciudate. "

"Da", răspunse Pugsley, "Dar chiar un triunghi perfect? " ceilalţi se uitară mai bine. "Adică, perfect. Toate laturile sunt egale"

"Asta chiar este interesant", răspunse Rigger.

"Da", spuse şi Autumn.

"Care sunt şansele ca acest lucru să se fi întâmplat accidental? "

"Slabe", răspunse Katrina. "Foarte slabe"

"Mi-aş dori să avem şi un alt punct pe hartă", spuse Pug absent în timp ce luă un pix şi puse vârful acestuia pe hartă.

"Vrei să spui o altă crimă", răspunse Autumn.

"Nu, îmi pare rău. Nu am vrut să spun asta".Îşi mută pixul un milimetru. "Toate crimele s-au petrecut în parcările marilor magazine, nu-i aşa? "

"Aşa este"

"Dacă am transforma triunghiul acesta într-un pătrat perfect...ai o riglă, Rig? "

"Da."

Rigger plecă de la masă să găsească o riglă. Se întoarse şi i-o înmână lui Pugsley, care măsură o parte a triunghiului şi trăsese o altă latură.

"Nu", spuse. " Nu merge"

"Dar unde cade punctul de la cealaltă latură? "întrebă Katrina.

"La Spitalul Sf Andrei."

"Există vreun magazin mare pe acolo? "

"Nu. Se pare că există numai cartiere rezidenţiale prin zonă"

"Aşteaptă un minut", spuse Rigger. "Dă-mi rigla,Pug"

Pug i-o întinse.

Rigger trasă trei puncte şi le uni.

"Ce vedeţi în aceste locuri? "întrebă Rigger.

Pugsley se uită mai atent la hartă. "Magazin. Magazin. Şi..magazin, unul mare."

"Sfântul Chicago", şopti Autumn.

"Da", răspunse Pugsley.

Trei dintre ei se uitară la liniile trasate pe hartă. Desenul lui Rigger era un al doilea triunghi, cu laturi egale ca primul. Dar cel de-al doileatriunghi era invers şi suprapus primului.

Rigger se lăsă pe spate în scaunul său, uitându-se în continuare la hartă. Îşi puse degetele la tâmplă."Steaua lui David."

Autumn se uită la Rigger şi la Katrina. "Sau un hexagon".

Capitolul patru

Katrina îl sună pe Căpitanul Billingsley imediat ce Rigger termină de trasat cel de-al treilea triunghi şi Pugsley găsi cele trei magazine în capătul liniilor trasate.Căpitanul trimise două maşini de patrulă în fiecare loc, dar fusese prea târziu.

Tânăra zăcea lângă coşul de cumpărături,sub un semn luminat din parcare. "Nu uita unde ţi-ai parcat maşina", scria pe semnul de deasupra ei. În coşul de cumpărături, era un costum de ski,cu roz şi alb, măsura patru,încă sigilat. Când au sosit poliţiştii şi ambulanţa, erau cinci oameni care se uitau la corpul femeii decedate.

***

Rigger tocmai ieşi dintr-un magazin de costume de pe Strada 42, unde întrebase de măştile din cauciuc care imitau preşedinţii Republicani, când îi sună telefonul.Auzi pe cineva plângând şi încercând să vorbească.

"Nu înţeleg nimic", spunea. "Cine e la telefon?"

"Rigger,eu sunt."Începu din nou să plângă.

"Kat! Ce s-a întâmplat?"

"Rachel..."

"Ce s-a întâmplat cu Rachel? Kat, ce s-a întâmplat? "

"Rachel...lipseşte de la orfelinat."

"Unde eşti? "

"La orfelinat."

"Vin şi eu imediat." Închise telefonul şi fugi la maşină.

***

Pug deschise uşa maşinii sale ca să poată intra Autumn şi când ea se urcă, el se aşeză pe scaunul şoferului. Când se aşeză în faţa volanului,încercă să-l sune pe Rigger, apoi pe Kat,dar de fiecare dată, intra căsuţa vocală.

"Au telefoanele închise", spuse în timp ce porni motorul şi plecă spre traficul infernal, de după-amiază.

Autumn îşi scoase telefonul din geantă."Le voi trimite un mesaj text", spuse ea în timp ce tasta mesajul. "Pistă nouă. Suntem în drum spre apartamentul lui Rigger. Ne vedem acolo."

***

Când ajunseră în apartamentul lui Rigegr, îi găsiră pe Rigger şi pe Katrina distruşi şi plângând.

"Au luat-o". Plângea Kat şi îşi ştergea lacrimile cu mâneca.

"De la orfelinat?"întrebă Autumn.

Katrina dădu din cap.

"E numai vina mea", zise Rigger. "Trebuia să prevăd că se va întâmpla aşa ceva."

"Nu, Rig", spuse Pug."Nu ai fi putut face nimic."

"Am văzut banda pe poartă."

"Ce poartă?"întrebă Katrina.

"L-am dus pe Wolf la o plimbare pe lângă orfelinat. Am văzut un şurub cu bandă pe poartă pentru a fi mai uşor de deschis."Îşi şterse lacrimile. "Trebuia să mă fi dus atunci la ei şi să le spun că nu au nicio siguranţă."

"Ar fi găsit o altă cale", spuse Pug. "Nu este vina ta."

Katrina îl îmbrăţişă pe Rigger. "Nu, cu siguranţă nu este vina ta. Ar fi luat-o cu ei într-un fel sau în altul."

"Cred că se tem că Rachel i-ar putea identifica", spuse Autumn. "Le-au luat pe celalte fete pentru că semănau cu Rachel."

"Dumnezeule", spuse Rigger. "Doamne, nu-i lăsa s-o omoare pe Rachel."

"Cred că ştim cine sunt." Pug se uită la Autumn şi dădu din cap aprobator.

"Am găsit un băiat care a transformat un semn dintr-o sârmă ghimpată într-un vitraliu."

"Unde?"întrebă Rigger.

"Pe strada patruzeci şi patru", răspunse Autumn.

"Să mergem", spuse Katrina.

"Am fost noi deja acolo", zise Pug.

"Au numele sau adresa femeii? "

"Nu, nicio înregistrare, cu excepţia faptului că i-au cerut două sute de dolari pentru tatuajul cu vitraliu..Dar.."

"Ce? "

"Îl ştia pe bărbatul care o însoţea. Tipul care face tatuaje şi iubitul femeii au lucrat part-time la Pizzeria Domino. Baiatul care făcea tatuaje, livra pizza şi celălalt mătura şi spăla vasele. De aceea bărbatul îşi adusese iubita la salonul acesta de tatuaj."

"Acum ajungem undeva.."

"Tipul care face tatuaje spunea că iubitul femeii se numeşte Harold Baker şi că avea un obicei ciudat de a-şi trage pantalonii."

"El este!" spuse Rigger.

"Aş că", spuse Autumn, "ne-am dus la Pizzeria Domino, unde lucrează acest Baker".

"Şi?"întrebă Katrina.

"Am făcut rost de adresa lui."

Capitolul cinci

"De la compania de telefoane", spuse Pugsley când un bărbat aflat de cealaltă parte a uşii întrebă cine ciocăne.Era un apartament aflat la etajul trei, într-un bloc gri, de pe strada 43.

Katrina şi Rigger erau în picioare în faţa uşii, rezemaţi de perete, ca să nu poată fi văzuţi prin deschizătura uşii. Ea avea un pistol de calibrul .38 îndreptat spre podea, cu siguranţa trasă.Nu era o vizită oficială a unui poliţist.

Pugsley purta o uniformă de la compania de telefoane şi la brâu avea o centură cu scule.Ţinea un telefon într-o mână şi un clipboard în cealaltă mână.

"Ce doreşti?" bărbatul tot nu deschidea uşa.

"Telefonul tău este defect."

"Nu, nu este."

"Un idiot de pe un excavator a tăiat un cablu la distanţă de o stradă de aici. A distrus toate telefoanele. Le reparăm, unul câte unul." Pugsley îi aruncă o privire Katrinei. "Ne cerem scuze pentru inconvenient."

Niciun răspuns.

"Ridică receptorul", spuse Pugsley. "Dacă se aude ceva, înseamnă că telefonul tău este în regulă şi eu pot pleca. Dacă nu se aude nimic,

trebuie să repar linia." Bărbatul nu auzi nimic; Pugsley se asigură de lucrul acesta.

Pugsley auzi o voce şoptită, de parcă bărbatul vorbea cu cineva.

"Nu se aude nimic."

"În regulă. Mă poţi lăsa să intru? Nu va dura mai mult de cinci minute."

Au auzit lanţul de la uşă desfăcându-se şi apoi bărbatul se uită prin deschizătura uşii şi văzură încă două lanţuri care ţineau uşa. El se uită la legitimaţia de la gâtul lui Pugsley şi apoi închise uşa. Două lanţuri se deschiseră şi apoi bărbatul deschise uşa.

"Grăbeşte-te", spuse acesta în timp ce-şi trăgea pantalonii."Avem treburi importante aici."

Nu observă o insectă mică ce zbura deasupra capului său şi intră în cameră.

Din camioneta lui Pugsley, aflată la câteva străzi distanţă, Autumn controla Libelula şi se uita la filmuleţ. Văzu o femeie pe canapea care mânca un hamburger.

Autumn roti micuţa dronă şi se uită după fetiţe; nu erau nicăieri. Văzu o uşă deschisă care ducea spre baie şi o alta, închisă şi cu lacăt pe ea.La stânga şi sus pe tavan era o deschizătură mică, în formă de pătrat, probabil pentru circulaţia aerului. Drona zbură spre uşa deschisă şi acolo găsi cele trei fetiţe. Erau ghemuite într-un colţ, îngrozite.

Dacă, la intrare, Pugsley ar fi zis "E o vreme frumoasă", Katrina ar fi ştiut că femeia era în apartament şi că fetiţele nu erau aici. Dacă ar fi zis,"Omule, este foarte cald azi", ar fi fost semnalul că ar fi riscant pentru ea să intre pentru că, ori mâinile femeii nu erau la vedere, ori fetiţele erau în cameră. Dacă l-ar fi auzit pe Pugsley spunând "Trebuie să-mi mai iau nişte scule din maşină, însemna că trebuie să se retragăşi să abandoneze planul."

Femeia era principala lor preocupare. Bărbatul părea docil şi doar asculta ordinele femeii. Dar era imprevizibilă. Probabil ar fi urmat o

ceartă dacă ar fi văzut-o pe Katrina. Trebuia să aibă mare grijă cu toţii.

Cu Libelulă în dormitorul în care erau fetele, Autumn nu putu să o vadă pe femeie care stătea în camera principală.

Pugsley nu spusese nimic din propoziţiile plănuite. Făcu ochii mari când văzu femeia. O recunoscu. Era o angajată de la salonul de tatuaje unde el mersese să întrebe de semnul din sârmă ghimpată. Oricine şi-ar fi adus aminte de ea din cauza piercing-ului nazal şi a sprâncenii şi a ochilor mici. Nu purta puloverul cu guler pe care-l avusese în ziua în care el o văzuse la salonul de tatuaj şi vitraliul ei de pe gât era acum mai vizibil din bluza ei roşie.

În timp ce el se întorcea să îi avertizeze pe Katrina şi Rigger, femeia ţipă "POLIŢIŞTI!" Plecă spre capătul canapelei, luă un pistol şi începu să tragă nebuneşte înspre uşă.

Katrina sări în cameră şi se aruncă la podea, să evite glonţul.

Rigger intră şi el şi se uită după fete.

Partenerul femeii se ascunse după o masă şi ţipa la fiecare sunet auzit.

Fetele ţipau din dormitor.

Femeia se rostogoli până în spatele canapelei, trăgând în continuare şi apoi încărcătorul pistolului gol pică la podea.Trase siguranţa din nou şi deschise un alt sertar.Înăuntru era un pistol de calibru .45. Ea luă arma şi o îndreptă spre Rigger.

Katrina trase un ultim glont, dar ratase.

Femeia se lăsă pe podea şi îndreptă arma spre Katrina în timp ce se ascundea după un scaun.

Glonţul pistolului de 0.45 trecu prin scaun,zbură peste umărul Katrinei şi apoi ajunse în peretele din spatele ei. Femeile trăseseră încă două gloanţe.

Katrina scoase cele două pistoale automate, Thelma şi Louise, din centura de piele pe care o avea ataşată. Sări în picioare, trăgând cu ambele pistoale. Un glonţ nimeri pistolul celeilalte femei şi aceasta scăpă pistolul din mână.Pistolul căzu pe podea şi se întoarse. Ea

alergă spre pistol, dar Rigger ajunse primul. Îl luă, îl aruncă în aer şi-l prinse şi îl îndreptă spre capul femeii.

"Am terminat", ţipă femeia."Gata! STOP"îşi ridică mâinile în aer şi se întoarse şi ajunse cu spatele spre Katrina. "Vezi, n-am niciun pistol, nimic."Apoi se întoarse spre Katrina.

Bărbatul făcu şi el aceleaşi piruete după ce ieşi de sub masă. Se ridică în picioare, îşi ridică minile în aer şi se întoarse cu spatele spre Katrina. Apoi, la fel ca femeia, se întoarse şi el cu faţa spre Katrina.

Numai cincisprezece secunde trecuseră de când Pugsley intră în apartament şi deodată Katrina realiză că fetele ţipă din cealaltă cameră.

"Aici!" le ordonă ea celor doi infractori şi îşi îndreptă pistolul spre ei. "În genunchi." Ei ascultarăşi se aşezară la câţiva centimetri de pistolul Katrinei.

"Pugsley", şopti Rigger în spatele Katrinei.

Kat se uită în jur, apoi la cei doi din faţa ei. După o fracţiune de secundă,cea mai urâtă scenă se întindea în faţa lor: Pug era întins pe jos, într-o baltă de sânge şi Rigger era lângă el.

Katrina se dădu doi paşi în spate şi continua să se uite la cei doi ucigaşi.Femeia îşi aruncă privirea către geanta ei de pe masă. Şi Katrina făcu la fel.

"Du-te", strigă Katrina. "D-te.Te rog să-mi dai un motiv să-ţi zbor fundul ăla urât."

Femeia zâmbi şi dădu din cap.

Katrina îngenunche lângă Pugsley. Rigger avea o mână pe gâtul lui Pugsley şi cu cealaltă încerca să-i oprească sângele care-i ieşea din burtă.Văzu şi oa doua rană sângerândă pe pieptul lui Pugsley.

"Pug", şopti Katrina în timp ce-şi ţinea privirea aţintită asupra femeii.

"Nu avem...", şopti Pugsley slăbit, "semnal". Un zâmbet timit îi apăru pe buze.

Katrina îşi puse jos una dintre arme şi apoi duse mâna la obrazul lui."Rezistă, prietene.Rezistă."

Ochii i se rotiră, în căutarea vocii ei. "Vă..." ochii i se mişcarăşi apoi i se închiseră. "iubesc, prieteni."

Rigger sări în picioare când auzi două împuşcături şi apoi se uită la cei doi ucigaşi, fiecare avea acum un glonţ în piept. Katrina sări în picioare şi apucă cele două pistoale. Merse lângă cele două corpuri şi le ţintise cu arma.

Rigger ţipă în timp ce se ridica în picioare "Katrina!" Fugi spre ea. "Opreşte-te!"Îi luă pistoalele din mâini.

"I-am omorât!", şopti Katrina.

Bărbatul s-a rostogolit şi s-a dat într-o parte. Încerca să ajungă la femeie.

Rigger se uită la cei doi pentru un moment, apoi la armele din mâinile lui. A auzit fetele plângând în cameră şi apoi sunetul unei maşini de Poliţie în depărtare. Se gândi cum ar afecta-o pe Katrina un proces de crimă şi cât ar dura de la sentinţa de crimă până la executarea pedepsei.Se gândea la Pugsley care stătea întins pe jos în spatele lui şi cei optsprezece ani de prietenie care îi legau.Se gândea apoi şi la sentinţa lui la moarte, care era deja reală şi care va fi pusă în aplicare în curând.

"Nu, nu tu i-ai omorât."Ţinea armele şi trase câte un glonţîn capul fiecăruia dintre cei doi ucigaşi. "Eu i-am omorât."

Fetele ţipau de fiecare dată când auzeau împuşcăturile.

Apoi, îşi puse mâinile strâns pe arme şi se asigura că amprentele Katrinei nu vor apărea pe arme. Apoi lăsă armele pe podea.

Apoi, el şi Katrina îngenunche lângă Pug. Ea îşi puse mâna în dreptul inimii lui şi se uită în ochii lui Pug pentru câteva clipe.

"Trăieşte!", strigă ea fericită, "dar mai are puţin."

"Să-l scoatem de aici", spuse Rigger când auzi sunetul sirenei apropiindu-se.

"Eu o să iau fetele."

Telefonul lui Rigger sună. Verifică ecranul telefonului.″Este Autumn.″

Katrina se duse la uşa de la dormitor.

″Bună, Autumn″, spuse Rigger la telefon. ″Bănuiesc că ai auzit..″

″Este o bombă!″ţipă Autumn. ″Uşa!″

Katrina întinse mâna spre mânerul uşii.

″STOP!″ţipă Rigger. ″Nu atinge!″

Kat îşi retrase mâna. ″Ce s-a întâmplat?″

″Au pus o bombă la uşă″.

″O, la naiba.″ Katrina se retrăsese.

″Văd trei beţe cu dinamită″, spuse Autumn. ″Este o cutie deasupra uşii.″Îl puse pe Libelulă să zboare deasupra cutiei. ″Este un detonator cu două fire care ies din el.″

″Urmăreşte firele″, spuse Rigger, ″Vezi până unde merg.″

Autumn îl puse pe Libelulă să se retragă.″ Merg în sus şi la stânga, adică, dreapta ta. Apoi, în jos pe perete până la podea,apoi traversează încăperea vreo cinci centimetri şi intră în perete.″

Rigger se uită la perete. ″Aici.″Îi pasă telefonul Katrinei, apoi îngenunche să vadăîn spatele unei biblioteci.″Văd firele care ies prin perete.″ Urmări firele de-a lungul plintei până la un colţ al camerei, unde se întorceau în spatele canapelei. Trase canapeaua.

Katrina vorbi cu Autumn la telefon. ″Firele duc la un comutator.″ Îngenunche şi ea să vadă mai de aproape. ″Butonul din stânga este activat,dar nu este niciun semn care să indice dacă este pornit sau oprit.Este o baterie de nouă volţi ataşată la comutator.″

″Aşteaptă o secundă.″ Autumn îl duse pe Libelulă să vadă deasupra cutiei.″Un fir, cel roşu, duce direct la detonator.″ Coborî drona să vadă sub cutie. ″Firul albastru iese din cutie şi merge spre dreapta mea.″ Urmări firul. ″Aha, iată-l. Firul albastru duce către un alt comutator şi apoi la detonator. Sub acest comutator este o bucată metalică care coboarăşi atinge uşa. Dacă uşa este deschisă şi acel

comutator este pornit, dinamita va exploda. Fă-i pe cei doi să-ţi spună dacă acest comutator este pornit sau nu."

"Sunt amândoi morţi."

"Dă-mi-l pe Pug la telefon", spuse Autumn, "rezolvăm noi cumva."

"Autumn..." Katrina se uită la Pugsley."Pug este la pământ. A fost rănit..grav."

"O, Dumnezeule! NU! Nu Pug!"

Katrina înghiţi şi îşi şterse lacrimile.

"La naiba!" Autumn plângea. "Vin poliţiştii!"Îşi scoase capul pe fereastra camionetei. "Pe ambele părţi ale străzii. Şi o ambulanţă". Îşi băgă capul înapoi în camionetă.

Katrina vorbi cu Rigger. "Poliţiştii sunt aici,vin pe ambele părţi ale străzii."

Rigger stătea în picioare şi se uita spre uşă.

"Rigger, m-ai auzit? Poliţiştii sunt aici."

El dădu din cap. "Nu putem ieşi pe uşă. Întreab-o dacă este vreo fereastră în camera aceea."

"Autumn, este o fereastră în camera aceea?"

Autumn îl roti pe Libelulă. "A fost, dar acum e tencuită."

"Fereastra este tencuită", îi spuse Katrina lui Rigger.

"Kat", spuse Rigger. "Vorbeşte cu Rachel prin uşă.Spune-i să le ţină pe celelate două fete departe de uşă."

"Autumn", spuse Katrina la telefon," Unde sunt fetele?"

"Stau ghemuite împreună într-un colţ."

"Merg să vorbesc cu ele. Poţi coborî în faţa lor? Trebuie să le ţinem departe de uşă."

"Bine."

Katrina bătu la uşa de la dormitor. "Rachel, stai unde eşti acum. Nu te apropia de uşă."

"Kat? " plânse Rachel.

"Da, dulceaţă, eu sunt. Şi Rigger este aici şi el vă va scoate de acolo, dar trebuie să staţi departe de uşă. Aţi înţeles?"

"Da."

"Ţine-le şi pe celelate două fete departe de uşă."

Autumn coborî drona în faţa lui Rachel, între ea şi uşă.

"Uite-l pe Donovan", strigă Rachel. "Dă din aripi la mine."

"Da", răspunse Katrina. "Autumn te vede şi vrea să se asigure că stai departe de uşă. Bine?"

"Bine." Rachel îi făcu cu mâna lui Donovan.

Rigger atinse uşor peretele până la stânga uşii.

"Rigips", şopti el.Fugi la bucătărie de unde luă două cuţite de friptură. Aveau 15 cm lungime, cu zimţi pe margine.

Puse un cuţit pe podea şi pe cel de-al doilea îl înfipse în perete. Folosindu-l ca pe o maşină de cusut, tăie tot rigipsul.

Când Katrina văzu ce face Rigger, puse telefonul pe speaker şi-l aşează jos.Luă apoi celălalt cuţit.

Rigger îi arătă o pată la dreapta lui."Începi de acolo."

Katrina îşi împinse cuţitul în perete şi începu să taie.

"Vezi priza , spuse Rigger, "acolo?"

Katrina se uită la priză şi dădu din cap aprobator.

"Stai departe de priza aceea, să nu tai firele."

"Autumn", strigă Katrina la telefonul de pe podea "tăiem peretele."

În curând, Rigger tăie suficient cât să poată băga mâna şi să scoată bucăţi din perete.

"Acolo este firul", spuse Rigger.

Când două din cele patru fire au fost expuse, îşi împinse cuţitul prin peretele interior şi Katrina făcu şi ea la fel.

În trei secunde, îşi făcuseră loc suficient să vadă fetele prin perete.

"Rămâneţi la locul vostru", spuse Rigger."Nu vă mişcaţi până nu vă spunem noi."

"Bine, Rigger", răspunse Rachel. "Te rog să te grăbeşti. Ne este frică."

Celelate două fete scânceau şi se îmbrăţişau.

Katrina împinse şi ultima bucată de rigips.

"Bună, iubito. Stai acolo. Te vomscoate imediat de aici."

Rigger îngenunche ca să ajungă la gaura formată."În regulă, fetelor. Veniţi pe lângă perete, aşa"şi arătă spre stânga "Şi apoi veniţi la mine."

În curând, fetele stăteau în faţa lui. Toate trei plângeau şi tremurau de frică.

"Ascultaţi-mă", spuse Rigger, încercând să-şi facă vocea să sune ferm. Luă mâna lui Rachel. "Vreau ca tu.."

"POLIŢIA!"

Rigger sări când auzi vocea poliţistului prin portavoce.

"CLĂDIREA ESTE ÎNCONJURATĂ!"

Katrina luă telefonul "Autumn, cum arată totul?"

"Sunt poliţişti peste tot. După maşini, după semne rutiere,după coşuri de gunoi...cred că sunt în jur de cincizeci de poliţişti."

"Scoatem fetele prin perete. Fii pregătită să plecăm când ajungem la maşină."

"Da, văd fetele la perete. Se formează grupuri mari de oameni, dar cred că pot să bag camioneta până acolo. Cum veţi trece de Poliţie?"

"Vedem cum ne descurcăm când ajungem la uşă. Voi închide telefonul. Îl poţi scoate pe Libelulă de aici?"

"Cred că da, dar bateria este pe terminate. Kat, trebuie să-l scoţi pe Pug de acolo."

"Îl vom scoate."

"Acum", spuse Rigger, "vreau săînchideţi toate ochii şi să-i ţineţi închişi până ieşim afară de aici."

Katrina se uită la corpurile celor decedaţi şi-şi dădu seama că Rigger nu voia ca fetele să-i vadă.

"AVEŢI DOUĂ MINUTE SĂ IEŞIŢI CU MÂINILE ÎN AER. DUPĂ DOUĂ MINUTE, VOM INTRA."

"Aţi înţeles, fetelor?" katrina încercă să fie drăguţă cu ele pentru căştia cât de speriate erau, dra trebuia să fie şi fermă.

Toate trei au dat din cap aprobator.

Rigger o luă de mână pe Rachel. "Ţine ochii închişi strâns" El o conduse prin perete şi i-o dădu Katrinei.

Ea se aruncă în braţele Katrinei şi-şi puse faţa pe pieptul femeii,suspinând.

"Închide ochii, dulceaţă." Spuse Rigger în timp ce o luăşi pe cea de-a doua fată.

"MAI AVEŢI UN MINUT ÎNAINTE SĂ INTRĂM."

"Închide ochii." El întinse mâna după cea de-a treia fată.

"I-am închis deja", răspunse aceasta.

"Bravo."

Când şi cea de-a treia reuşise să iasă, Rigger le lăsă pe celelate două fete pe hol, să le urmeze pe Katrina şi Rachel. Libelulă ieşise şi el din perete, făcu o oprire asupra lui Pug şi apoi îi urmă pe ceilalţi pe hol.

Katrina se duse înapoi înăuntru şi se apropie de fereastră. A ridicat geamul şi s-a aplecat."Au o armăîndreptată spre mine!"

Unul dintre poliţiştii de afară aveau o armă îndreptată spre ea şi ofiţerul care avea portavocea striga "Vino afară cu mâinile în aer."

"Mi-au împuşcat soţul. Sângerează rău de tot. Au spus că puteţi trimite doi doctori de pe Ambulanţă şi o targă; nu poliţişti. Au cincsprezece ostatici."

Ofiţerul cu portavocea lăsă instrumentul deoparte şi se consultă cu alţi doi poliţişti.

"În regulă", spuse ofiţerul cu portavocea. "Vin doctorii imediat."

Rigger şi Katrina îl traseră pe Pug cu grijă pe casa scării.

Cei doi doctorii veniseră în fugă pe scări şi apoi îngenuche lângă Pug.

"Trăieşte", spuse unul dintre doctori. "Dar a pierdut mult sânge."

"Să mergem."Cei doi bărbaţi l-au ridicat pe Pug pe targăşi l-au cărat pe scări.

Autumn se uită din camionetă cum îl puneau pe Pug în ambulanţă. Îl aşezaseră în spate şi apoi se grăbiră spre spital.

În linie,deasupra lui Rigger şi a Katrinei, stăteau douăzeci şi cinci sau treizeci de vecini care erau îngroziţi să vadă ce se întâmplă.

Katrina seuită în sus la ei şi apoi se întinse după insigna pe care o avea în buzunarul de la pantaloni. Le-a arătat-o oamenilor de deasupra lor. "Suntem poliţişti. Sunt două cutii cu nuci în acest apartament.Vă rog să mergeţi pe la toate apartamentele şi şă le spuneţi oamenilor să iasă, să vină aici şi să ia tot ce-şi doresc, înainte să vină poliţiştii de afară."Îşi puse insigna pe balustradăşi o luă pe Rachel.

Nu a trecut mult timp până când toţi vecinii i-au înconjurat pe Katrina, Rigger şi pe cele trei fete.

"În regulă", îi spuse Katrina unei tinere care era îmbrăcatăîntr-un tricou şi pantaloni scurţi albaştrii."Vino cu mine." O luă din mulţime,în ciuda strigătelor celorlalţi."Idioţii ăştia au apartamentul plin cu bombe."

Tânăra îşi aruncă ochii prin apartament.

"Stai calmă", spuse Katrina. "Nu vrem să-i panicăm pe oamenii ăştia. Acum, vreau să-i conduci pe toţi afarăşi când veţi fi acolo, ţineţi mâinile în aer,duceţi-vă la ofiţerul cu portavocea şi spuneţi-i de

bombă. Dar rugaţi-l să nu spună nimic până nu iese toată lumea din clădire. Ai înţeles?"

Femeia înghiţi şi dădu din cap aprobator.

"În regulă,oameni buni", spuse Katrina. "Să ieşim şi când ajungeţi în faţa uşii, ridicaţi mâinile în aer,deasupra capului."

Rigger o luă în braţe pe una dintre fete, în timp ce Katrina o ţinea pe Rachel. Apoi amândoi o ţineau de mână pe cea de-a treia fată. Au trecut prin mijlocul mulţimii,i-au împins pe toţi pe scări,până în faţa uşii.

Doisprezece poliţişti îi percheziţionau pe locatari pe măsură ce ieşeau.

Femeia care vorbise cu Katrina se duse la poliţistul cu portavocea şi-i spuse despre bombele legate la uşă...

Când Katrina îi văzu pe poliţişti că-i percheziţionează pe oameni,îi şopti lui Rigger "Legitimaţia mea!"

El se uită spre buzunarul de la pantalonii ei "Unde e?"

"Am lăsat-o sus, pe balustradă."

"Întoarce-te, te rog", îi spuse o poliţistă Katrinei. După ce s-a întors, poliţista a lăsat-o să plece "Eşti liberă. Poţi pleca."

Un alt poliţist l-a percheziţionat pe Rigger şi apoi i-a sfătuit să meargă alături de ceilalţi locatari, pe trotuar.

Libelulă zbură deasupra capetelor tuturor şi se îndreptă spre camionetă.

Rigger, Katrina şi cele trei fete se îndepărtară în timp ce poliţiştii dădeau cu gaze lacrimogene prin fereastra apartamentului.

Nimeni nu observă camioneta care se îndepărtă, din cauza agitaţiei care se crease pe stradă.

"Unde mergem?"întrebă Autumn când ajunse pe strada 42.

"În primul rând", spuse Katrina, "trebuie să le lăsăm pe Sherrie şi Karen acasă la părinţii lor.

Nu-i aşa, fetelor?"

"Da!" au răspuns în acelaşi timp.

"Pug va supravieţui?"întrebă Autumn."Sunt îngrijorată din cauza lui."

Katrina o luă pe Autumn de mână. "Va fi bine. Trebuie."

"Cred că paramedicii au început să îi vindece rănile din momentul în care l-au urcat în ambulanţă", spuse Rigger.

"Bine", răspunse Autumn. "Dar, după ce lăsăm fetele, eu merg la spital."

"Unde stai?" o întrebă Katrina pe Sherrie.

"Stau pe Strada Kelly."

"Ştii şi numărul?"

Fetiţa dădu din cap. Nici Karen nu ştiu adresa ei. Erau amândouă mici să înţeleagă adresele.

"Ce-ar fi ", spuse Autumn, "Să le ducem la televiziune, la canalul 4?"

"Şi să apărem la televizor?", spuse Rigger. "O să creadă că noi suntem răpitorii."

"Da", răspunse Katrina." Avem şi aşa destule probleme."

"Scrie un bilet", adăugă Autumn. "Ne ducem în faţa televiziunii, trimitem fetele înăuntru cu biletul. Când le vedem în siguranţă, plecăm înainte să ne vadă cineva."

"Asta este cea mai rapidă cale", spuse Rigger.

"Şi vor avea ştiri noi diseară", răspunse Katrina.

***

Rachel adormise în braţele lui Rigger, cu o jumătate de sandwich cu unt de arahide într-o mână. După o baie fierbinte şi câteva înghiţituri din mâncare, era terminată- epuizată total după încercările de peste zi.

"Rig", şopti Katrina. "Nu vreau să mori în închisoare din cauza mea."

"Şi eu nu vreau să iei tu laude pentru că ai salvat statul New York de la plata executării celor doi ucigaşi şi ţinerea lor în închisoare pentru următorii douăzeci de ani, înainte să fie executaţi."

"Vreau să-l sun pe Căpitanul Billingsley şi să-i spun ce s-a întâmplat."

"De ce? "

"Conştiinţa mea, cred."

"Şi ce o să se întâmple cu ea?" Rigger făcu un semn din cap înspre fată. "Şi cu mine?"

"Cred că nu îmi vor face nimic."

"Sigur?"întrebă Rigger. "Chiar crezi că vei scăpa?"

"Păi..eu.."

"Ştii câţi avocaţi aşteaptă un caz ca acesta?" Rigger o aşeză pe Rachel mai comfortabil şi Katrina îi luă sandwich-ul din mână. "Uite două rânduri dintr-o ştire: doi oameni, care au omorât sau nu alţi şase oameni, au fost executaţi de o poliţistă scăpată de sub control. O poliţistă căreia căpitanul i-a retras un caz, deoarece s-a îndrăgostit de suspectul principal, Rigger Entime. Presa te va sfâşia. Îţi pot spune de acum că vei fi condamnată de presă şi crucificată de nişte avocaţi care vor să-şi creeze un nume în lume."

Ea luă o înghiţitură din sandwich. "Dar amprentele tale de pe pistoale? Cât timp crezi că le vor lua până te vor găsi?"

"Cred că dimineaţă îmi vor bate la uşă, sau cel mai târziu poimâine."

"Şi atunci ce se va întâmpla cu Rachel? Şi cu mine?"

"Ce vreau să spun este că voi face orice va fi nevoie să te scap de închisoare."

"Cred că nici nu-şi vor da seama că am fost acolo."

"Ţi-ai lăsat legitimaţia pe balustradă. Şi cartuşele pistoalelor. Pe acelea nu le-am şters. Amprentele tale sunt acolo."

"În regulă. Cred că *va arăta* ca o execuţie."

"Noi doi nu am vorbit despre sfârşitul vieţii mele care se apropie, dar îţi pot spune ceva: tu şi Rachel aveţi o viaţă înainte. Lasă-i să mă aresteze pe mine şi să mă bage pe mine la închisoare. Când se va termina totul, nici nu voi ştii ce mi s-a întâmplat."

"Deci", spuse Katrina, punând sandwich-ul pe masă, lângă un pahar de lapte. "Tu crezi că este mai bine pentru Rachel şi pentru mine dacă tu iei vina asupra ta şi îi laşi să te ia de lângă noi în ultimul tău an de viaţă? Şi poate ne va lăsa să te vizităm o dată pe săptămână într-un spital al închisorii. Aşa ne iubeşti?"

"Kat, ştii cât de mult te iubesc."

"Atunci, dovedeşte-o."

Ea se uită la el întrebătoare.

"Câţi bani cash ai?"

"Nu ştiu. Zece sau douăzeci de mii."

"Nu e suficient."

"Atunci, voi merge dimineaţă la ora nouă la bancă, voi vorbi cu unul dintre directorii băncii care îmi cunoaşte situiaţia financiară, îi voi spune că trebuie să fac obligaţiuni pentru un prieten. Pot lua în jur de o sută de mii. Cum ţi se pare?"

"Da, o sută de mii. Dragoste multă, nu?". Ea îi zâmbi şi se aşeză pe canapea, cu un picior sub ea. "Ascultă aici. .." Ea îl luă de mânăşi i-o ţinu în poală. "Dimineaţă, iei banii cash, împachetăm doar ce e strictul necesar, periuţa de dinţi, chitara lui Rachel,laboratorul mobil şi apoi luăm un avion privat să ne ducă..nu ştiu..în Munţii Rocky, Amazon-Africa, în orice loc în care putem dispărea."

"Eşti nebună."

"Ştiu."

Rigger îi ridică mâna şi i-o sărută.

"Ori facem aşa, ori unul dintre noi va muri în închisoare". Îşi puse mâinile în jurul gâtului lui."Iar celălalt se va întreba mereu de ce."

"Amazon", şopti el.

Katrina zâmbi.

Rigger se uită la ceas, era aproape ora 5 dimineaţa. O lăsă pe Katrina să plece şi puse mâna pe telefon şi apăsă un buton de formare rapidă.

"Pe cine suni?"

Îţi duse telefonul la ureche. "Pe Tosh."

După cinci apeluri, se auzi vocea ameţită a unui Kennitosh Scarborough.

"Scuze că te-am trezit atât de devreme, prietene".

"Nu este nicio problemă. Oricum am o întâlnire matinală. Ce s-a întâmplat? "

"Ai o pistă de aterizare în Amazon, nu-i aşa?"

"Da."

"Cât este de lungă?"

"122 de metri. De ce?"

"Te-ar deranja dacă ar ateriza un B-17 acolo?"

"Un bombardier B-17???"

"Da."

"Sigur, nu mă deranjează, dar cred că nu este loc suficient pentru copilul acela al tău."

"Vorbesc cu pilotul şi te sun înapoi."

Katrina deja o suna pe Autumn. Când răspunse, îi dădu telefonul lui Rigger.

"Autumn, trebuie să plecăm în Amazon." Ascultă un moment şi continuă"Da. Cât de lungă trebuie să fie pista pe care să aterizăm?"

"În jur de 125 m.", răspunse Autumn.

"Te descurci cu o pistă de 122 m?"

"Mă îndoiesc, dar lasă-mă să vorbesc cu Bunicul Willow."

***

Autumn şi bunicul ei stăteau la masa din bucătărie, alături de Rigger şi Katrina.

"Matthew şi Wrongfoots", spuse Bunicul Willow, "doi oameni din echipa noastră spun că e posibil să aterizeze cu B-17 pe o pistă de 122 m, fără să deterioreze frânele."

"Ai spus Amazon", întrebă Autumn, "Unde anume în Amazon?"

"La 400 km Nord de Manaus, în Brazilia."

"Uau", spuse Bunicul Willow. "Vorbeşti despre o dronă."

"Rig", spuse Autumn, "Poţi pune Google Earth pe acest dispozitiv?"Îi împinse calculatorul.

"Sigur."

"Putem arunca o privire asupra pistei", spuse Autumn. "A cui este?"

“Kennitosh Scarborough”, răspunse Rigger. "Este un ecologist şi organizaţia lui controlează câteva mii de km pătraţi de pădure Amazoniană şi o protejează pentru a nu permite dezvoltarea acesteia"

"Grozav."

"El îi spune acestei locaţii Aria 45. Iată. Destul de uşor de observat pista în mijlocul acelei verdeţi."

Ceilalţi stăteau lângă Rigger şi se uitau la pozele din satelit ale Amazonului.

"Ei bine", adăugă Autumn, "pista asta pare destul de lungă. Putem s-o măsurăm cumva?"

"Da". Rigger mări imaginea până când pista deveni cât tot ecranul."În legenda acestei hărţi trebuie să existe şi o scară metrică.La rezoluţia asta, 1 in=300 ft (2,5 cm= 91,44 m)." Aruncă o privire pe masă. "Unde este ruleta?"

Katrina găsi ruleta şi i-o înmână lui Rigger.

"Hmmm... pista asta are mai puţin de 32 cm (13ft). Poate cineva să înmulţească 300 cu 13? "

"Puţin sub 400", răspunse Bunicul Willow."Măsoară lăţimea pistei, dintre copaci."

"Mai puţin de 0,5 inch."

"Deschiderea aripilor este de 103 ft.Vom tăia crengile copacilor cu aripile noastre."

Se făcu linişte pentru o clipă.

"Este o nebunie", spuse Katrina. "Nu poţi forţa aeronava aceea să intre într-un spaţiu atât de mic."

"Sunt de acord", spuse Rigger.

"Avem nevoie de măsurători mai precise pentru pista de aterizare", adăugă Bunicul Willow. "Noi acum doar ghicim."

"Aşteptaţi". Rigger apăsă pe telefon. Cineva răspunse la celălalt capăt al firului. "Salut, Tosh. Sunt aici cu pilotul pentru B-17. Ai pe cineva la sol pe pista Area 45?"

"Da. Galeno şi soţia lui, Alanza, trăiesc acolo", răspusne Tosh. "Ei au grijă de hangar şi de echipament şi au grijă să fie totul în ordine.Dacă nu ar fi ei, pădurea tropicală ar fi luată în câţiva ani."

"Crezi că ar putea să facă nişte măsurători exacte pentru noi? Aeronava noastră B-17 are anvergura de 103 ft şi avem nevoie de toată pista aceea de 400 ft."

"Le voi trimite un mesaj prin radio imediat", răspunse Tosh. "Acum cred că-şi beau cafeaua de dimineaţă. Te sun eu înapoi."

"Are oameni acolo", adăugă Rigger."Vor merge ei să facă nişte măsurători."

"Bine",spuse Bunicul Willow."Autumn mi-a spus despre urgenţa acestei călătorii, aşa că eu propun să ne imaginăm că putem ateriza cu B-17 pe pista Area 45."

"Vom avea probleme dacă traversăm Mexicul?"întrebă Autumn. "Din cauza autorităţilor?"

"Nu", răspunse Bunicul Willow. "Din câte ştiu ei, noi ne continuăm turul şi nu vor băga în seamă trei membrii ai echipajului şi echipamentul suplimentar."

"Katrina", spuse Rigger "Cât timp tu îţi împachetezi laboratorul botanic, eu îi voi da instrucţiuni lui Autumn despre Libelulă."

"Am plecat", răspunse Katrina şi se îndreptăîn grabă spre scări.

"După ce îţi voi spune ce să faci cu Libelulă", îi spuse Rigger lui Autumn,"vom face lista pentru cele necesare deplasării în Amazon. Ce greutate poţi lua?"îl întrebă apoi pe Bunicul Willow.

"Nu este nicio problemă aici.Putem lua cu uşurinţă 135 kg."

"Dar motorul cu numărul patru?"întrebă Autum."Funcţionează bine."

"Vom lua cu noi toate piesele de rezervă şi echipajul îşi va lua sculele şi echipamentul din hangar", răspunse Bunicul Willow."Rezolvăm toate problemele când vor fi la bord."

***

Tosh îl sună înapoi pe Rigger după ce vorbi cu oamenii care îngrijesc hangarul."Pista are cu 35 ft mai puţin de 400."

"Se pare că au făcut măsurători exacte", spuse Rigger.

"Alanza a legat o coardă lungă de 2 ft de genunchii ei şi a mers pe toată lungimea pistei. A măsurat şi lăţimea. Are 110 ft de la marginea pădurii, de la un capăt la celălalt, dar sunt nişte crengi care atârnă."

"Câte sunt?"

"Destule, dar vor dispărea până mâine."

"Minunat. Atunci, trebuie să oprim aeronava B-17 până în 400 ft", spuse Rigger."Sunt recunoscător, Tosh".

"Nicio problemă. Dacă mai ai nevoie de altceva, anunţă-mă."

"Aşa voi face, prietene."

După ce Rigger închise telefonul, Katrina îl luă de mână.

"Trebuie să vorbesc cu Sora Suzana de la orfelinat", spuse ea.

"Da", îi răspunse el."Cred că este tare îngrijorată."

"Voi merge să vorbesc cu ea înainte să vadă totul la ştiri.O iau pe Rachel cu mine."

"În regulă. Eu voi împacheta tot ce este necesar pentru drum."

***

Sora Suzana le ură bun venit Katrinei şi lui Rachel în faţa uşii de la Orfelinatul Cecilia, la ora 7.15 dimineaţa.

Katrina o sună şi o rugă să se întâlnească fără să mai ştii şi altcineva de vizită.

Sora Suzana o luă pe Rachel în braţe."Sunt aşa de fericită că te-ai întors în siguranţă, Scumpo!"

"Şi eu, Soră Suzana." Rachel o luă de gât.

"Ce s-a întâmplat cu celelate două fete?" o întrebă Sora pe Katrina.

"Ele sunt bine şi în curând se vor întoarce la părinţii lor."

"Foarte bine. Astea sunt veşti minunate."

"V-ar deranja dacă Rachel ar sta cu mine câteva zile?" o întrebă Katrina. "A trecut prin multe şi eu mi-am luat liber câteva zile."

Sora Suzana se uită la Rachel.

Rachel zâmbi şi dădu aprobator din cap.

Sora fu tăcută câteva clipe."Cred că ar fi bine pentru ea."

"Îţi mulţumesc, Soră Suzana", răspunse Katrina. "ne vedem sâmbătă."

Capitolul șase

A doua zi, Libelulă a zburat în aeronava de marfă B-17 în timp ce bunicul lui Autumn pilota deasupra Golfului Mexic. Autumn a învăţat să controleze micuţa dronă care avea arme noi. Deasemena a experimentat noua caracteristică ,, follow me,, (urmează-mă) pe care Rigger o implementase în software. După ce va fi atins un buton al telefonului, drona va merge în sus sau în jos, în funcţie de semnalul telefonului.

Pentru a folosi armele, aflase că trebuia să fie foarte aproape de ţintă, la mai puţin de doi metri, pentru a putea fi folositoare.

Rigger revizui sistemul de securitate cu Autumn şi o învăţă cum să adauge un utilizator nou prin scanarea irisului ocular, colectând date din ADN şi amprentele digitale.

***

În timp ce aeronava B-17 era alimentată cu combustibil în Manaus, Brazilia, Matthew şi Wrongfoots au demontat mitraliera din coada avionului şi au legat corzile paraşutelor de cele două ″ancore″ de pe structura avionului. Acum sunt gata să testeze funcţionalitatea invenţiei lor în timpul aterizării pe Area45.

***

Mai târziu în acea după-amiază, Bunicul Willow ateriză aeronava B-a7 pe pista Area 45. În timp ce el se concentra să aterizeze, Autumn deschise clapetele şi opri motoarele.Când ateriză,Autumn opri toate cele patru motoare.

De îndată ce viteza la sol a aeronavei ajunsese sub 100 mile/oră, Bunicul Willow îşi deschise microfonul :″În regulă, băieţi, trebuie să coborâm bebeluşul acesta.″

Matthew şi Wrongfoots erau pregătiţi în partea din spate a aeronavei. Aruncară cele două paraşute pe care le legaseră de aeronavă. Paraşuta albă şi cea roşie au ieşit afară din aeronavă, în bătaia vântului.

Autumn şi bunicul ei simţiră rezistenţa crescută în timp ce avionul ajungea spre finalul pistei.

Când ajunseră sub 70 mile/oră, Bunicul atinse frânele. Apăsă pedalele de frâne, mai speriat să nu ajungă în pădure decât faptul că ar putea să strice frânele.

Când începură copacii să se ivească, aeronava încetini până la 20, 10 şi apoi se opri de tot.

După ce aeronava se opri de tot, echipajul şi pasagerii veniră în faţă şi se uitară la sol.

Matthew râse: "Mai avem exact 15 ft până la sfârşitul pistei."

Capitolul șapte

Autumn şi Pug se scufundară în piscina adâncă de la hotelul de lângă Daytona Beach, ea aflându-se între picioarele lui, cu spatele la el.

Două luni trecuseră de când Autumn şi bunicul ei îi lăsaseră pe Rachel, Rigger şi Katrina în Amazon.

"Crezi că sunt bine?"întrebă ea.

"Cu siguranţă. Katrina va fi în al nouălea cer înconjurată de toate plantele acelea exotice. Rigger şi Rachel vor fi exploratori şi vor călca pe urmele ei."

Se lăsă liniştea o clipă şi fiecare se simţi bine în prezenţa celuilalt.

"Ce loc ciudat pentru un tatuaj", spuse Pug.

"Ce tatuaj?" răspunse Autumn, întinzându-se după băutura ei, plutind pe salteaua ei gonflabilă.

"În părul tău". El atinse cu vârful degetelelor spatele ei, chiar lângă gât.

Ea întinse mâna spre locul în care el îi arăta un tatuaj."Nu am niciun tatuaj."

"Atunci, e un semn ciudat din naştere."

"Nu am nici semne din naştere."

El îi luă mâna şi o aşeză pe tatuaj. "Chiar acolo."

Ea încercă să simtă semnul. "Cum arată?"

"Hmm.."îşi lăsă capul într-o parte. "Nu aş fi observat dacă părul tău nu ar fi fost ud." Îi ridică părul şi-l dădu într-o parte. "Ştii colierele acelea cu o inimă ruptăîn două?"

Ea dădu din cap.

"Şi bărbatul are o jumătate şi femeia cealaltă jumătate? Şi când le pun laolaltă, formează din nou o inimă întreagă?"

"A, da. Le-am văzut.Se numesc Coliere cu Inimi Rupte."

"Ei bine", zise Pug "semnul ăsta pare a fi ceva tăiat pe jumătate."

"Ciudat. Cum o fi ajuns acolo?"

"Dacă nu cumva ţi l-a făcut cineva în timp ce dormeai, atunci e posibil să ţi-l fi făcut când erai copil."

"Mă îndoiesc că aş putea dormi în timp ce o persoană mi-ar face un tatuaj."

"Atunci, cu siguranţă a fost făcut când erai copil, până în doi ani. De aceea nu-ţi aminteşti."

"De ce ar tatua cineva un copil?"

"Nu ştiu, dar nu pare o treabă profesionistă. Pare mai degrabă o joacă cu un ac şi cerneală. Ca cele pe care le fac găştile în închisoare. Treabă de amatori. Are o dungă neagră la exterior şi în interior este roşu."

Autumn îşi termină băutura şi puse paharul de plastic în spaţiul desemnat din salteaua ei gonflabilă. "Haide." Apoi se îndepărtă de el.

"Unde mergem?"

"Sus în cameră. Trebuie să văd tatuajul ăsta."

Pug înotă cu ea pe lângă marginea piscinei, folosindu-şi numai braţul stâng, deoarece braţul drept era încă slăbit din cauza rănilor.

Autumn se ridică şi ieşi din piscină."Haide, plângăciosule." Ea îi întinse mâna. "Bietul de tine." Apoi zâmbi.

El zâmbi şi o luă de mână. Când a prins-o tare de mână, a dat-o peste cap şi a aruncat-o din nou în apă. Apoi s-a tras spre marginea piscinei şi a început să râdă în timp ce ea ieşea la suprafaţă şi apoi i-a dat părul la o parte de pe faţă.

"Acum cine e bietul copilaş?" o întrebă el.

"Stai să pun mâna pe tine."

Pug se ridică şi fugi spre scări.

În cameră, ea luă o oglindă de mână şi se aşeză cu spatele la oglinda de la baie."Acum pot vedea, dar nu foarte bine."

"Aşteaptă o secundă." Pug se duse în cealaltă cameră şi veni înapoi cu telefonul."Ridică-ţi părul cu degetele."

Autumn puse jos oglinda din mână şi făcu ce i se ceru.

Trage un pic într-o parte ", îi spuse el. "Bun." Făcu o poză cu telefonul. "Poftim, uită-te."

"Uau. Chiar pare o jumătate din ceva."

"Dar din ce?"

"Nu am nicio idee."

"Ai spus că părinţii tăi au murit când erai mică.Ce s-a întâmplat? Dacă nu te superi că am întrebat."

"Nu, nu mă supăr.Casa noastră a ars din temelii când eu aveam numai doi ani. Amândoi părinţii mei au murit în somn, înecaţi cu fum.. Pompierul m-a salvat, dar era prea târziu pentru părinţii mei."

"Îmi pare rău". Pug îi luă mâna şi o duse la buzele lui.

"Este în regulă, nu prea îmi amintesc de ei."

"Şi ai fost crescută de bunicul tău?"

"Da. El şi bunica Willow m-au adoptat şi m-au crescut ca pe copilul lor."

"Poate părinţii tăi ţi-au făcut tatuajul."

"Poate nu."

El se uită la ea, ridicând o sprânceană.

"Cred că sunt singura persoană din lume care a fost adoptată de două ori."

"De două ori?"

"Părinţii mei, cei care au murit în incediu, m-au adoptat de la un orfelinat din Europa, când eram un bebeluş."

"Înseamnă că ai avut trei perechi de părinţi."

"Da."

"Ştii cumva cum ai ajuns la orfelinat? Şi în ce ţară era orfelinatul?"

"Bunicul Willow mi-a spus că băiatul şi nora sa, a doua mea pereche de părinţi, m-au găsit într-un orfelinat de pe o insulă din marea Adriatică. Insula se numeşte Cres şi îi aparţine acum Croaţiei. Orfelinatul Sfântul Nicoale a fost o mănăstire Franciscană până în anul 1843, când a fost abandonat. În jurul anului 1950, Surorile de la aşezământul "Hristos Mântâitorul" au primit proprietatea printr-o donaţie din satul Porozina. Surorile au reconstruit clădirea care era o ruină şi au primit aici orfani locali. Mai târziu, ele au deschis o şcoală. În anul 1995, după războiul din Bosnia, erau sute de copii orfani din cauza războiului. Mulţi dintre aceştia au fost trimişi la adăpostul "Sfântul Nicolae." Aşa am apărut eu."

"Uau", spuse Pug."Cred că ai trecut prin Iad."

"Posibil, dar eu nu-mi amintesc nimic din toate astea."

Cei doi se uitau la poză.

După un moment, Pug spuse."Piatra ruinelor".

"Poftim?"

"Hmm...Ar putea fi...cred. Pare a fi jumătate dintr-un cap de dragon.Dar de ce? Şi cine?"

Ei au găsit Orfelinatul Sfântul Nicolae pe internet şi i-au trimis un e-mail. Răspunsul a fost că Autumn sosise la ei pe 12 Aprilie1997, într-un camion, împreună cu alţi douăzeci şi doi de copii.

Veneau din partea de Est a ţării şi şoferul nu-i ştia numele fetei. Surorile au botezat-o Autumn Teresa. Deoarece orfelinatul era supraaglomerat, au trimis-o pe Autumn şi alţi douăzeci şi cinci de copii într-o altă instituţie. Nu ştiau nimic despre tatuaj, deoarece părul ei fusese suficient de lung încât să-l acopere.

"Aşadar", adăugă Pug,"cineva şi-a tatuat copilul şi apoi l-a dat spre adopţie?"

"Sau l-au pierdut."

***

3 Iulie

"Chiar trebuie să mergi la acest seminar, MIT?" o întrebă Pug pe Autumn, în timp ce stătea întins lângă ea.

Ea se întoarse spre el şi îşi aranjă perna."Nu,dar chiar trebuie să aud acele lecţii despre sistemul nanoelectromecanic."

"Singurul lucru pe care l-am recunoscut din denumirea asta a fost ,,nano,,. Înseamnă foarte mic, nu-i aşa?"

"Da. Sper că profesorul Whitaker îmi va umple nişte goluri din teză."

"Două săptămâni vei fi plecată?"

"Mă voi întoarce pe 28 Iulie"şi apoi îl sărută, făcându-l să zâmbească. "Voi fi aici la timp pentru întâlnirea cu CIA-ul de pe 29."

"Nu-mi place treaba asta, dar cred că pot găsi ceva de făcut în cele două săptămâni."

"Vino cu mine. Ai putea învăţa ceva."

"Nu, mulţumesc." Pug se aşează pe spate cu mâinile sub cap. "Nu pot sta la o oră de prelegere, darămite la două săptămâni."

Ea se apropie de el şi se cuibări la pieptul lui. "Ce vrei la micul-dejun..waffe, clătite sau pâine prăjită?"

"Da". O trase deasupra lui."Dar mai târziu."

Autumn chicoti.

Capitolul opt

29 Iulie, sediul CIA-ului, Langsley, Virginia

Autumn şi Pug îşi lăsaseră toată bunurile pe banda pentru bagaje, inclusiv telefoanele şi trecură prin detectoarele de metal arcuite.

Alarma sună, atrăgând atenţia celor trei oameni de la securitate.

Unul dintre ei îl atinse pe Pug pe braţ şi îi spuse:"Stai pe loc, te rog."

Pug tresări. Rănile lui erau aproape vindecate, dar tot mai avea dureri. El se supuse ordinului, în timp ce se uita la Autumn şi la telefonul său.

Ea dădu din cap şi îi luă telefonul de pe bandă. După ce dădu cu mâna pe ecran, ea zâmbi.

Pug îşi ridică mâinile în timp ce ceilalţi doi oameni de la securitate îi treceau detectorul de metale pe tot corpul.

Unul dintre ei se opri în dreptul curelei de la pantaloni."Dă jos cureaua."

Pug făcu cum i se spuse.

Paznicul examină curea. Aparent, nu conţinea nimic altceva decât metal şi piele şi i-o dădu înapoi lui Pug.

"Vă mulţumim, domnule. Vă rog să mergeţi la recepţie."

La recepţie, Autumn şi Pug prezentară permisele de conducere şi aşteptară, în timp ce recepţionistul verifica informaţiile apărute pe ecran.

Fără niciun zâmbet pe faţă sau fără a îi anunţa, tânărul le studie faţa şi apoi se uită înapoi la calculator.

După un moment, le dădu înapoi permisele de conducere şi le înmână legitimaţiile pentru ,,Vizitatori,, şi le spuse să le pună după gât.

Arătă spre stânga. "Camera 187."

Autumn şi Pug se îndepărtaseră de punctul de securitate. Îşi trecu curea peste cap şi apoi o prinse de blugi."Prietenos om", îi şopti el lui Autumn.

"Aha. Poate în camera 187 vom avea parte de o primire mai călduroasă."

Pe uşa de la camera 187 scria :"Departamentul de Resurse Umane."

"Serios?" Pug îşi încheia cureaua."Vor să aplicăm pentru locurile lor de muncă?"

"Se pare că da." Autumn se uităîn sus şi apoi deschise uşa.

O femeie blondă, slabă se uită la ei. "Pe aici, vă rog."

Îi conduse într-o cameră mică, cu o masă gri şi cu două scaune.

Înainte să apuce să se aşeze, un bărbat în jur de 30 de ani intră în cameră şi închise uşa.

"Numele meu este Benjamin Webb." Luă unul dintre scaune. "De unde îl cunoaşteţi pe Rigger Entime?"Tenul îi era ciocolatiu închis şi părul lui lung îi atârna pe spate.

"Era prietenul nostru." Autumn stătea în faţa lui Webb.

"Era?"

"El spunea că dacă vreodată va fi în incapacitate de a lua legătura cu noi, să vă contactăm pe dumneavoastră."

"De ce v-ar spune una ca asta?"

"Din cauza proiectului Libelulă."

"Niciodată nu am auzit de acest proiect."

Atumn se uită la el. "O, probabil am greşit." Se întoarse spre uşă."Îl vom duce pe Libelulă la Maiorul Dubois."

"Dubois?"

"Maiorul Richard Dubois, din Pentagon."

"Luaţi loc."

"Dar dumneavoastră niciodată nu aţi auzit de Libelulă."Ea luă loc pe scaun.

"Povestiţi-mi despre el."

"Care este ocupaţia dumneavoastră?"întrebă Pug. "Aici la Langsley."

"Sunt asistent bibliotecar pentru arhiva de statistică."

"A, da", spuse Pug. "Cred că nu suntem în biroul potrivit, Autumn."

Webb îl ignoră pe Pug. "De unde pot fi eu sigur că ştiţi ceva despre Libelulă", o întrebă pe Autumn. "Sau despre Rigger Entime?"

Autumn se uită în sus, apoi înapoi în jos, la telefonul ei. Şterse ecranul şi apoi apăsă pe un buton al telefonului.

Libelulă ateriză pe masă.

"La naiba!" Benjamin Webb sări în picioare şi scaunul lui se dădu pe spate.

"Domnule Webb", spuse Autumn." Faceţi cunoştinţă cu Donovan."

"D.d.d.e unde...c.c.c um a ajuns aici?"

"Să spunem că securitatea dumneavoastră este un pic relaxată", spuse Pug.

Autumn activase funcţia de ,, Follow me,, în timp ce băieţii de la securitate îl percheziţionau pe Pug.

Donovan urcă spre tavan şi o urmă pe Autumn la aproape trei metri.

Webb îşi luă telefonul din buzunarul pantalonilor. Cu mâna tremurândă, apăsă pe ecran. ″Unde sunt controlorii?″

″Te referi la acele joysticks-uri stângace?″

Webb dădu din cap aprobator.

″Au dispărut de mult.″

Doi bărbaţi în costume gri au intrat şi s-au aşezat în spatele lui Pug.

″Îţi foloseşti telefonul ca să-i controlezi?″întrebă Webb.

Autumn se uită la cei doi bărbaţi şi dădu din cap aprobator.

″Pune-ţi telefonul pe masă. Şi tu″, îi spuse lui Pug.

Ea apăsă un cod pe telefon, îl opri pe Libelulă şi îşi închise telefonul şi îl puse pe masă.

Pug îşi închise telefonul şi-l puse pe masă.

″Ia-i de aici″, spuse Webb.

″Pe aici, oameni buni″, spuse unul dintre bărbaţi.

″Unde ne duceţi?″întrebă Autumn.

″Mai bine le-aţi pune cătuşele.″ Webb îi luă telefonul lui Autumn şi apăsă un buton din lateral.

″Noroc cu chestia asta″, îi spuse Pug în timp ce el şi Autumn erau conduşi afară din cameră, cu cătuşele la mâini şi cu mâinile la spate.

″Şi să nu atingeţi puşca″, spuse Autumn peste umăr, ″este letală.″

***

Pug şi Autumn serveau un prânz fierbinte format din Beannie-Weenies, cu macaroane şi brânză. Stăteau într-o cameră

comfortabilă, cu televizor şi o baie mică. Băieţii de la securitate le dădură jos cătuşele şi apoi le încuie uşa când plecară.

"Mereu m-am întrebat cum e să fii la închisoare."

Autumn luă lingura din plastic şi o umplu cu macaroane.

"Nu este atât de rău." Pug bău din apa lui şi se lăsă pe spate pe canapeaua pe care o împărţeau amândoi. "Am apă, mâncare caldă, CNN şi te am pe tine."

Ea zâmbi. "Da, dar dacă ne-ar despărţi , aşînnebuni."

Pug apăsă pe telecomandă."Hai să căutăm un film vechi, siropos şi să uităm de fantome şi spioni."

Ea luă o gură de apă şi apoi se ghemuie lângă el şi el îşi puse mâna pe ea.

***

După ce au fost lăsaţi să vadă două filme vechi, Webb descuie uşa şi intră în cameră.

"Am găsit cutia neagră în maşina voastră."

Pug apăsă pe telecomandă şi puse pauză la film. El şi Autumn se uitară la Webb şi aşteptau.

"Cum putem avea acces la ea?"

"Nu puteţi." Autumn se uită la el şi îşi îndreptă fusta.

"Vă putem obliga."

Pug se uită la Autumn."Noi am venit aici", adăugă Pug" cu cele mai bune intenţii şi dumneavoastră ne-aţi închis."

"Aşadar", spuse Autumn,"Puteţi uita despre manevrarea lui Libelulă. Are trei nivele de securitate, dintre care două sunt biometrice. Dacă pentru cele trei nivele se greşeşte de cinci ori consecutiv, unitatea se închide până când Rigger accesează cutia neagră printr-un cod. Numai atunci el poate reseta nivelul de securitate."

"Aţi spus că Rigger este mort."

"Nu, nu am spus asta. Am spus ,, în incapacitate,,."

"În regulă. Webb inspiră adânc. Câţi bani vreţi?"

"Încercaţi să ne cumpăraţi, domnule Webb?"întrebă Autumn.

"Am investit mult timp şi bani în proiectul Libelulă şi sunt presat să-l trimit într-o misiune."

"Aşa ar fi trebuit să începeţi conversaţia", spuse Pug, "în loc să ne intimidaţi."

"Ce fel de misiune?" întrebă Autumn.

"Este strict-secretă şi nu este treaba voastră."

Pug aprinse din nou televizorul şi el cu Autumn se aşezară pe canapea."Ce avem la cină, domnule Webb?"

Capitolul nouă

Trei săptămâni mai târziu, Autumn era în genunchi, ţinând o lanternă între dinţi în timp ce-l scotea pe Donovan din nisip. Luna lumina sfertul gol al Deşertului Safandel.

După ce îşi terminase misiunea din acea seară,ceva intrase în coliziune cu Libelulă, în întuneric. Ea prinse doar o aripă colorată pe video şi apoi numai imagini surprinse de Libelulă în timp ce se rostogolea şi cădea la pământ.Puţin mai târziu, semnalul căzu.

Ea pilotă micuţa dronă cu ajutorul telefonului mobil, fiind într-o camionetă în Camp Wichita, la marginea deşertului Safandel, în partea de est a Anddor Shallau. Drona, cu o baterie cu durata de viaţă de o oră şi jumătate, fusese aruncată de pe nava-mamă care zbura la două mii de metri deasupra taberei Al-Qaeda.

Planul era ca drona să zboare înapoi la nava-mamă după încheierea misiunii lui Autumn, urmând o baliză electronică şi apoi să fi fost luată de drona mare şi să se întoarcă în siguranţă la bază. Dar, apoi, întâlnirea cu ceva i-a pus capăt zborului lui Libelulă.

A văzut-o cineva şi a învăluit-o în aer?

Comandantul de la Camp Witchita îi spusese lui Autumn că o misiune de salvare durează până la 24 de ore.

Mai târziu în acea seară, ea decise că nu-i poate aştepta pe ofiţerii de la Marină.În zorii zilei,cu siguranţă cineva ar putea vedea neputincioasa Libelulă care zace pe nisip, lângă tabăra Al-Qaeda.Rigger nu ar ierta-o niciodată dacă ar pierda singura copie a operei lui. La ora unu noaptea, ea se dădu uşor jos de lângă somnorosul Pug, luă un ATV militar de tip Polaris şi plecă în desert, lângă tabăra Al-Qada.

Autumn se ghidă după lumina dronei şi-l găsi pe Libelulă.

Ce naiba? Este un fluture?

Aripa colorată a celeilalte creaturi era încurcată în aripa ruptă a lui Libelulă.

Îi întoarse pe amândoi cu faţa în sus, încercând să nu-i deterioreze şi mai mult.

Este o altă dronă! O dronă fluture.

Puse amândouă dronele într-un container oval din aluminiu şi le băgă în jacheta ei de camuflaj.

Mă întreb unde...

Cineva o atinse pe spate şi apoi îi luă lanterna din gură, în timp ce amândoi se prăbuşeau în nisip.Autumn se ridică în picioare, şi îşi luă repede pistolul Sig de 9 mm.Nu putu să vadă clar silueta celeilalte persoane la lumina zorilor dimenţii. Silueta aceea venea spre ea. Autumn ridică pistolul, dar cealaltă persoană reuşi să îl ia.

"Ty syuda casto prixodis !"(N.T :Vii des aici!) spuse vocea.

O femeie! Autumn se întinse după lanternă , dar cealaltă femeie se năpusti asupra ei. Încercă să se rostogolească, dar femeia îi ţinu braţul stâng şi i-l suci la spate.

"Lasă-mă în pace!"- spuse Autumn gâfâind. "Nenorocito!"

"Englezoaică!"

"Serios? Şi tu ce eşti?"

"Nu contează. De ce ai venit aici?"

"Am venit să-mi recuperez drona."

"Drona aceea mică în formă de gândac?"

"Dă-te jos de pe mine!"

"Vezi cumva altă dronă?"

"Nu."

"Calmează-te, te dezleg."

"Sunt calmă", mârâi Autumn printre dinţi.

Femeia o lăsă în pace şi se retrase.

Autumn stătu în nisip, încercând să-şi tragă suflul.

"Cum ai ajuns aici?"

"Maşina mea cu patru roţi este după duna aceea de nisip".Autumn îţi frecă braţul şi încercă să vadă faţa femeii în întuneric.

Un zgomot puternic se auzi din spatele lui Autumn şi simţi o armă rece pe ceafă.

"Iam naraka mundhu muddah," spuse bărbatul.

“*Masa al-khayr*,” adăugă femeia.

“*Muwaffaqah!*”

În lumina slabă, Autumn putu zări al doilea bărbat care stătea lângă femeie. Pușca lui era îndreptată spre capul lui Autumn.

"Prietenii tăi?"

"Nu chiar. Poate Hanggani."

“*Muwaffaqah!*” spuse primul bărbat.

Autumn îl văzu pe celălalt bărbat punând un sac pe capul femeii şi ridicând-o de la pământ.Femeia protestă în timp ce el îi puse un şnur de gât şi apoi o legă de mâini.

În curând şi Autumn avu parte de acelaşi tratament.

Unul dintre bărbaţi spuse ceva şi celălalt râse.

El o luă pe Autumn de braţe şi o ridică.Ea se împiedică şi el o ridică.

O trase după el aproape douăzeci de minute şi apoi o aruncă într-un camion.Autumn o simţi şi pe cealaltă femeie căzând lângă ea, în maşină.

Cei doi bărbaţi se urcară şi ei, trăgând femeile după ei în camion. Unul dintre bărbaţi lovi capota maşinii şi strigă la şofer. Vorbiră repede într-o limbă din Orientul Mijlociu, dar Autumn nu înţelesese nimic.

Timp de aproape o oră, camionul merse prin deşert şi într-un final derapă şi se opri.

Femeile fuseseră trase jos din camion şi forţate să stea în picioare.

În timp ce erau conduse în camion, Autumn auzi multe voci pe lângă ea -bărbaţi, femei şi copii. Se pare că treceau printr-o mulţime de oameni şi aceştia păreau furioşi.

Ceva o trase de jachetă şi de mâini. Simţi ceva umed în mâini.

Mă scuipă?

Auzi o uşă deschizându-se, apoi se lovi la cap şi apoi fusese forţată să se aplece ca să treacă printr-o uşă.

De îndată ce intră în cameră, cineva i-a dat un şut în fund şi a băgat-o cu faţa în mizerie.

Auzi o bubuitură şi un geamăt în timp ce şi cealaltă femeie era trântită la pământ.

Bărbaţii făcu un schimb de replici şi apoi se auzi o uşă trântită.

Un lanţ sau un lacăt se auzi închizându-se afară.

"Eşti bine? Întrebă Autumn."

"Mă ustură faţa, dar voi trăi. Tu?"

"Eu sunt bine. Cine ai spus că sunt oamenii ăştia?"

"Am crezut că sunt Hanggani, dar dialectul era diferit. Cred că sunt din tabăra Al-Qaeda."

"La naiba!"

"Ce este?"

"Aseară le-am omorât unul dintre conducători."

"Ştiu. Hamza bin Laden, fiul lui Osama."

Autumn se rostogoli şi ajunse cu spatele pe podea şi cu faţa în sus."De unde ştii?"

"Eram acolo." Femeia stătu drept, îndreptându-se spre vocea lui Autumn.

"În tabăra teroriştilor?"

"Eram în spatele tău, în faţa acelei cabane."

"Serios?"

"De fapt, era Monarhul meu. Apropo, frumoasă lovitură."

"Mulţumesc", răspunse Autumn.

"Dar cu ce naiba l-ai împuşcat? A murit în mai puţin de trei minute."

"Sarbacană cu săgeată cu otravă."

"Uau, grozav."

"Tu ai armament pe Monarh?"

"Da. Un pistol cu aer comprimat, în miniatură."

Autumn chicoti. "Adică, şi asta este grozav"

"Este echipat cu jumătate de gram de explozibil."

Autumn se gândi la drona celeilalte femei, cu explozibil care se afla acum în interiorul jachetei sale. "O, în regulă. Sună impresionant. Care este raza de acţionare?"

"Aproximativ un metru şi jumătate."

"Da, exact aşa este şi la drona mea."

"Acum, bastarzii ăştia mi l-au luat pe Monarh."

"Nu, nu ţi l-au luat."

"Ce?"

"Este în buzunarul jachetei mele, împreună cu Libelulă. Idioţii ăştia nici nu m-au percheziţionat. Este un tub plat, din metal în interiorul jachetei mele."

"O, asta este o uşurare.Credeam că s-a pierdut."

"Da, de aceea m-am întors după Libelulă. Este unică şi echipată cu secrete de înaltă tehnologie".

"Şi drona mea la fel."

"Ce crezi că ne vor face?"întrebă Autumn.

"Dacă îşi vor da seama că tu l-ai omorât pe bin Laden, cred că ne va face ceva amândurora."

"Ai cumva o armă?"

"Am avut un pistol, dar l-am scăpat când m-am aruncat asupra ta."

Autumn suspină. "Atunci, poate că ne vor omorî rapid."

"Oare s-a făcut deja dimineaţă?"

"Nu văd nimic prin sacul ăsta", spuse Autumn.

"Nici eu. Plimbarea cu acel camion a durat aproximativ o oră,aaşdar acum probabil soarele a răsărit deja."

"Da, cred că da. Cum te cheamă?"

"Sasha. Şi pe tine?"

"Autumn. Încântată de cunoştinţă. Cum ai ajuns să pilotezi Monarhul?"

"De obicei, pilotez avionul de luptă SU-587, dar am fost doborâtă şi mi-am rupt câteva oase şi comandantul meu mi-a recomandat să pilotez drona până mă refac complet."

"Ai auzit de bombardierul B-17?"

"Glumeşti? Este o legendă."

"Ştiu. Bunicul meu are un exemplar din cele unsprezece rămase. Am zburat două sute de ore cu el."

"Sfinte Sisoe!Aş da braţul stâng al comandantului meu ca să stau o oră în cabina acelei nave."

"Îţi dau o oră în acea navă în schimbul unei ore în nava ta de luptă."

"Avionul meu are un singur loc, dar există un avion de antrenament, cu două locuri, la baza Ugloove Air base, lângă Valdivostok.Dacă scăpăm tefere de aici, vei putea zbura cu mine."

"Şi tu vei sta pe scaunul din stânga al aeronavei B-17."

"Cum ai ajuns să pilotezi cu bunicul tău?"

"Sunt orfană şi..."

Sasha o întrerupse."Şi eu sunt orfană. Câţi ani ai?"

"Douăzeci şi doi de ani."

Se auzi încuietoarea, iar uşa se deschise cu zgomot.

Nişte mâini puternice le apucă pe Autumn şi pe Sasha şi le ridică în picioare.

Autumn îşi aminti să lase capul în jos, dar o auzi pe Sasha lovindu-se de grinda uşii.

Sasha blestemă în timp ce bărbatul o smulse din pragul uşii.

Judecând după zgomotul pe care-l făceau oamenii acum,erau unii care băteau în obiecte metalice, poate tigăi şi oale sau arme.

Femeile au fost împinse, scuipate şi puse în genunchi.

"Autumn", strigă Sasha, "Eşti aici?"

"Da."

"Cred că ăsta este sfârşitul nostru. A fost o prietenie scurtă, dar mă bucur că te-am cunoscut."

"Şi eu, Sasha. Dacă au de gând să ne decapiteze, sper că vor fi rapizi."

Mulţimea striga de parcă era o frenezie. Strigătele erau aproape demonice,de parcă ar fi cerut să vadă sângele fetelor. Au scandat şi şi-au lovit armele.

Autumn simţi nişte mâini la ceafă, desfăcându-i şnurul. Sacul fusese scos de pe cap.

Ea clipi în lumina zileişi apoi se uită la sutele de oameni care formau un cerc în jurul ei şi al Sashei.

Liniştea căzu ca un trăznet, apoi ochii şi gurile oamenilor se măriră.Săbiile şi sulițele căzură la pământ.

"Ce naiba?"Şopti Autumn.

"Ce s-a întâmplat?"întrebă Autumn. Îi scoaserăşi ei gluga de pe cap.

Un bărbat înalt, cu turban pe cap, stătea la cinci metri distanţă în faţa lor, se lăsă în genunchi, îşi duse mâinile deasupra capului şi-şi coborî fruntea la pământ. Mâinile sale, mari şi rigide, coborâră spre pământ şi arătară spre cele două femei.

Se auzeau doar sunetul picioarelor tropâind şi strigătele mulţimii, în timp ce toată lumea se apleca, în semn de rugăciune, exact cum făcea bărbatul înalt.

O fetiţă, probabil de vreo doi, trei ani, rămăsese pe loc. Se uită la Autumn, apoi la Sasha şi apoi iar la Autumn.

O femeie de lângă fetiţă o luă de mână şi o aşeză cu faţa în jos, în semn de rugăciune.

Se aşeză din nou liniştea, de parcă nimeni nu îndrăznea să se mişte sau să vorbească. O mie de mâini se întindeau spre pământ, arătând spre cele două femei îngenuncheate.

"Cred că oamenii ăştia nu au mai văzut o roşcată până acum". Autumn se întoarse spre Sasha şi o găsi pe cealaltă femeie care se holba la ea, cu gura deschisă, cu ochii măriţi."La naiba!"

"T-tu arăţi.."

Autumn înghiţi. "T-tu arăţi.."

"C-cum se poate.." Sasha încercă să-şi îndepărteze părul roşcat printr-o mişcare a capului.

Bărbatul cu turban murmură ceva cu faţa în jos.

Autumn îl ignoră."Gemene", murmură ea.

"Identice."

"Cum se poate una ca asta?"

"Mi s-a spus că nu am fraţi sau surori."

Autumn dădu din cap. "Şi mie la fel". Ea încercă să-şi elibereze mâinile,dar erau încă legate."Identice exact.Zici că mă uit într-o oglindă."

"De aceea au luat-o oamenii razna? Nu au mai văzut niciodată gemeni până acum?"

"Eu..eu nu ştiu. Sunt şocată."

Bărbatul vorbi din nou, mai tare de data aceasta.

"Încearcă să ne spună ceva", spuse Sasha.

"Ce doreşti?" spuse Autumn, suficient de tare ca bărbatul să-şi dea că vorbeşte cu el.

El îşi întoarse capul într-o parteşi spuse câteva cuvinte, ca un acolit care încearcă să obţină audienţă la stăpânul său.

″Înţelegi ceva din cuvintele astea?″întrebă Autumn.

″Nu. O să încerc să vorbesc în Arabă″, spuse Sasha. “*Iam naraka mundhu muddah*.”

Se întoarse spre Autumn. ″L-am întrebat ce doreşte″.

“*Ana asif ma'a salama. Araka lahikan*.”

“*Min fazlik*?” întrebă Sasha.

“*Ta'al. Ana asif ma'a salama. Araka lahikan*.”

″Ce a spus? ″

″Este aşa de ciudat. Vrea să ne vadă cefele? ″

Autumn se holbă la ea.″La naiba. Ştie despre tatuaje″

″Ce tatuaje ?″

″Eşti sigură? Cefele? Asta a spus?″întrebă Autumn.

″Da, asta a spus. De două ori″

″De parcă nu era suficient de înfricoşător?″

″Este copleşitor pentru mine″, spuse Autumn. ″Întâi mi-am cunoscut sora geamănă despre care nu ştiam nimic şi câteva secunde mai târziu, un străin într-o ţară străină mă întreabă despre un lucru pe care nu-l cunoaşte nimeni.″

″Acum tumă sperii pe mine. Ce s-a întâmplat?″

″Am un tatuaj pe ceafă despre care nu ştiam nimic până acum două luni″. Autumn înghiţi, uitându-se la Sasha. ″Şi pun pariu pe o sută de dolari căşi tu ai acelaşi tatuaj″

″Eu nu am niciun tatuaj″

″De unde ştii? Ţi-a dat cineva părul la o parte să se uite″?

″Nu, dar cu siguranţă aş fi ştiut dacă aveam″

″Nici eu nu am ştiut″, adăugă Autumn, ″până când iubitul meu l-a văzut la piscină″

Sasha se întoarse cu spatele la Autumn, îşi ridică părul şi spuse ″Este un singur mod de a afla″

Autumn se apropie de ea cu genunchii tremurând. ″În regulă, sper că nu crezi că este ceva ciudat la mine, dar va trebui să-ţi dau părul la o parte cu nasul″

″Nu cred că se uită cineva″

″Mmmm…şampon pe bază de plante″?

″Este Agafia, din plante″, răspunse Sasha.

″Sper că ai adus mai mult-O, Doamne″, şopti Autumn. ″Iată-l.″ Se întoarse cu spatele la Sasha.″Uită-te la al meu″

Sasha făcu acelaşi lucru cu nasul. ″Ai nevoie de puţin şampon de la mine.Ah, seamănă cu un puzzle.″

″Da″. Autumn se uită la Sasha. ″Şi dacă le punem unul lângă altul, formează o piatră a ruinelor″

″Piatra ruinelor″?

″Da. Şi oamenii aceştia ştiu despre tatuajele noastre″

Sasha se uită la oamenii din jurul lor, care erau tot cu faţa în jos. ″Şi se pare că înseamnă ceva pentru ei″

″Vor să ne vadă tatuajele″, spuse Autumn.

″Ar trebui să-i lăsăm să le vadă″?

″Ştiu, sau cel puţin cred că ştiu că le avem″

″Dacă nu-i lăsăm să le vadă″, spuse Sasha, ″poate reuşim să-i ţinem cu faţa în faţa până plecăm″

″Mmmm…Îmi place gândirea ta. Să tragem puţin de timp. Roagă-i să ne dea puţină apă″

″În regulă″

″Stai. Nu îi ruga, cere-le. Vedem cum reacţionează″

″Bine″, spuse Sasha. ″Săîncepem″. Îşi drese vocea. “*Kayfa Yumkinony ann*.”

Bărbatul care se afla cu faţa în jos strigă ceva.

Patru femei săriră în picioare şi fugiră din mulţime. Se întoarseră repede cu patru tărtăcuţe umplute pe jumătate cu apă. Femeile căzură în genunchi, îşi aplecară capetele şi oferiră apa ca ofrandă.

“*Anaa bikhayr shukran*,” îi spuse Sasha conducătorului. ″I-am spus să ne dezlege mâinile″

Conducătorul vorbi cu femeile şi două dintre ele puseră tărtăcuţele cu apă jos şi se grabiră să le dezlege pe Autumn şi Sasha.

Autumn îşi frecă încheieturile.″Ah, ce bine este″

Da.″

Autumn şi Sasha luă cele patru tărtăcuţe, puse două în faţa lor. În timp ce surorile băură apă, cele patru femeie luară poziţia de rugăciune în semi-cerc, îşi întinseră mâinile prin nisip, deparcă ar fi vrut să atingă gemenele, dar nu îndrăzniră.

″Bun″, spuse Autumn în timp ce se şterse la gura cu dosul palmei, ″a mers destul de bine″

″Aha. Acum ce urmează″?

″N-am nicio idee. ″ Autumn bău mai multă apă.

″Cred că trebuie să jucăm cartea asta foarte atente. Dacă exagerăm, vom deveni carne pentru câinii lor″

″Da, sunt de acord. Şi îmi place să am o soră″

Sasha zâmbi. ″Şi mie″

″Când vom merge înapoi în civilizaţie, vom avea o discuţie lungă şi ne vom da seama cum ne-am descoperit în mijlocul pustietăţii″

″O să fie interesant. Ar trebui să le spunem oamenilor să se ridice? ″

″Probabil″, adăugă Autumn. ″Şi apoi săîncercăm să obţinem ceva de mâncare″

“*Ma usmuk, surertu*,”spuse Sasha.

Omul cu turbanul pe cap se ridică încet. Se uită în stânga şi în dreapta sa şi apoi dădu o comandă cu voce joasă.

Toţi oamenii se ridicaseră şi apoi le zâmbiră gemenelor.

"Nu ştiu cum eşti tu, Sasha, dar pe mine mă dor genunchii". Se ridicăîn picioare şi îi întinse mâna Sashei.

În timp ce Sasha se ridică, toţi oamenii făcuseră la fel-se ţinuseră de mâini să se ajute unii pe ceilalţi. Toţi se uitau cum făceau gemenele.

"Nu-mi place să fiu în centrul atenţiei"

"Nici mie, dar trebui să-i ţinem fericiţi până construim un plan"

"Planul meu este micul-dejun"

Autumn chicoti. "Bun plan"

"*Hal tatahaddath al'qaliil*". Sasha încercă să pară puternică.

Conducătorul spuse câteva cuvinte, trimiţând câteva femei să se grăbească. Câteva momente mai târziu, mulţimea se despărţi ca Marea Roşie, făcând o potecă spre o colibă mare, cu o masă umbrită în interiorul ei.

"Cred că este cafeaua noastră", spuse Autumn.

"Da, să mergem să vedem ce servicii vom primi"

În timp ce gemenele treceau prin calea deschisă de oameni, aceştia îşi puneau palmele pe pământ cu faţa în jos, cu degetele sub obraji. Se închinau şi făceau urale ca la un meci de fotbal.

Sasha şi Autumn stăteau împreună pe o bancă, la masă şi femeile din sat începuseră să pună pe masă boluri cu legume şi carne.

"Probabil că nu are rost să aşteptăm farfurii şi tacâmuri."

Sasha râse. "Nu, se pare că degetele mă pot hrăni."

În timp ce ele mâncau cu degetele, oamenii se uitau, zâmbind.

"Şi se uită la noi în timp ce mâncăm."

"Mie nu-mi pasă", spuse Sasha."Mor de foame."

"Oare ce fel de carne este asta? Este chiar bună."

"Poate capră sau măgar. Sau dintr-un alt animal al cărui nume nu vrem să-l ştim."

"Da, ai dreptate." Autumn mestecă şi înghiţi. "Aşadar, sunt orfană de două ori. Primii părinţi m-au adoptat când eram un bebeluş, apoi au murit într-un incendiu înainte săîmplinesc vârsta de doi ani. După aceea, bunicii mei m-au adoptat."

Sasha îi înmână un bol cu fasole fiartă."Îmi pare rău să aud de părinţii tăi care au murit. Simt ca şi cum ar fi fost şi părinţii mei. Şi eu am fost adoptată când eram un bebeluş.Părinţii mei m-au găsit într-un orfelinat din Tadjikistan. Oamenii de acolo mi-au spus că sunt orfană din cauza războiului."

"Al doilea tată era un puşcas marin plasat în Irak", spuse Autumn. "Aflat într-o permisie, m-a găsit într-un orfelinat din Croaţia. Când i-a trimis poze soţiei lui, ea s-a îndrăgostit de mine imediat. Apoi nu au avut nicio problemă să mă adopte, deoarece locul era plin de copii. Orfelinatul nu avea nicio informaţie despre mine, decât numele pe care ei mi-l dăduseră."

"Am fost născute, tatuate, apoi separate şi trimise departe", spuse Sasha. "De ce oare?"

"Când oamenii aceştia ne-au văzut feţele, ne-au recunoscut." Autumn făcu un semn că ar vrea să bea ceva şi cele două femei alergară către tărtăcuţele lăsate în mijlocul satului.

"Şi apoi au intrat ca într-o transă religioasă", adăugă Sasha.

"Evident că s-au bucurat foarte tare să ne vadă. Pun pariu că dacă ne dăm pantalonii jos şi facem pipi în nisip, ei ne vor aplauda."

Sahsa mestecă o bucată de carne şi apoi râse."Probabil că da."Îşi trase un bol de supă lângă ea. "Cum să mâncăm supa asta fără linguri?" Se uită la una dintre femei şi ridică din umeri. Femeia îi arătă să ridice bolul şi să bea.

"Aha", spuse Sasha, "Să bem direct din bol."Încercăşi ea. "Mmm..foarte gustos. Încearcăşi tu." Ridică bolul către Autumn.

"Este bun. Are gust de..." Mai luă un pic. "Carne de vităşi cereale, poate orz."

"Cu siguranţă nu este carne de vită. Poate cămilă." Sasha rupse o bucată de pâine în douăşi îi dădu o jumătate lui Autumn. "Oricât de tare îmi place să fiu regina acestor oameni, trebuie să scăpăm de aici. "Îşi înmuie pâinea în supă.

"Da, dar am sentimentul că nu ne vor lăsa să plecăm atât de uşor."

"Dacă am încerca să fugim, ne-ar prinde, apoi ne-ar pune în cuşti ca să ne poată admira zi şi noapte, ca pe animale de companie."

Autumn dădu din cap aprobator. "Probabil există vreo legendă sau mit legat de gemenii identici."

"Dacă sunt fericţi că ne văd, de ce ne-au părăsit când eram copii?"

Autumn mestecă puţină pâine. "În regulă, acum doar îmi imaginez cum ar sta lucrurile, pornind de la ideea de mit. Dacă gemenii identicii sunt născuţi când e lună plină, îi însemnează şi scapă de ei.Dacă după douăzeci de ani, aceştia nu se întorc, este semn de rău augur. Dacă se întorc după douăzeci de an, este semn de bun augur."

"Pare raţională ideea ta", spuse Sasha, "şi asta ar explica feţele lor fericite."

"Dar conducătorul lor vrea să ne vadă tatuajele să verifice partea cu semn de bun augur."

"Da", adăugă Sasha, "şi apoi ce se va întâmpla cu noi? Vor vrea să ne spânzure de dragul bunului augur?"

"Cred că da."

"Trebuie să dezvoltăm a doua parte a ideii de mit, ceva care ar implica o călătorie scurtă în Kabul, cu o armată de oameni pentru a se asigura că ne întoarcem. Apoi când vom fi în bazarul plin cu oameni, ne despărţim şi fugim în sensuri diferite."

"Îmi place planul tău", spuse Autumn, "dar, Sasha, nu pot risca să te pierd din nou."Îşi luă sora de mână."Am trăit separate douăzeci şi doi de ani."

"Ai dreptate, bineînţeles. Mai bine să ne bage în cuşti şi să ne ţină ca pe regine, dar împreună, decât să riscăm ca una dintre noi să moară în tentativa de evadare."

Autumn zâmbi şi primi înapoi un zâmbet identic de la sora ei. "Povesteşte-mi despre prăbuşirea avionului SU-57."

Sasha mestecă o bucată de carne prăjită. "A avut loc în acelaşi deşert, la aprozimativ două sute de mile mai la nord de aici.Unde locuieşti în America?"

"Massachusetts, deocamdată."

"Glumeşti? Massachusetts?"

"Urmez un doctorat în micromecanică."

"La naiba. Diploma mea este în inginerie mecanică, de la Universitatea de Stat Lomonosov."

Autumn ridică o sprânceană. "Lomonosov? Moscova?"

Sasha aprobă.

"Programele lor de studii sunt printre cele mai bune din lume."

"Păi, nici Massachusetts nu e de lepădat."

"Va fi atât de distractiv să recuperăm toţi anii pierduţi". Autumn se uită la mâna Sashei. "Eşti căsătorită?"

Sasha dădu din cap. "Nu sunt încă pregătită."

"Nici eu."

Conducătorul veni la masă, dădu din cap şi aşteptă.

"Ar trebui să-i oferim ceva", adăugă Autumn.

"Sunt de acord, dar ce anume?"

"Cu siguranţă el este conducătorul acestui loc, aşa că trebuie să fim atente să nu-şi piardă credibiltatea în faţa acestor oameni."

"Să-i arătăm tatuajele?"

"Da." Ea luă un pix din bucunar.

Autumn găsi în jachetă un bon vechi de la Wal-Mart. Puse hârtia pe masă, în faţa castronului cu supă, astfel încât conducătorul să-l vadă şi apoi schiţă ceva, în timp ce se uită la Sasha.

"Ce părere ai"?

"Cred că ar intra din nou într-o altă transă"

"Da." Autumn se uită la conducător. "Dar e de bine sau de rău?"

"I-am putea da ceva să le arate oamenilor săi şi să-l păstreze în continuare ca un conducător al lor"

"Şi să câştigăm ceva timp"

"În regulă", spuse Sasha. "Împinge-o, gliseaz-o peste masăşi când el se întinde după hârtie, trage-o înapoi şi înainte săîl laşi să ia hârtia, spune câteva cuvinte într-o limbă ciudată"

"Ştiu puţină spaniolă"

"Bun, va funcţiona"

Autumn ridică hârtia în aer de două ori şi i-o întinse conducătorului peste masă.El se întinse să ia hârtia, dar se dădu înapoi când Autumn i-o retrase.

"*Traeme el bano a la estacion de trem*," (n. t Adu-mi baia la gară), spuse Autumn, apoi înclină capul şi aşteptă răspuns.

Bărbatul făcu o plecăciune şi rosti câteva cuvinte.

"În regulă, atunci". Autumn îi împinse hârtia.

El luă hârtia cu ambele mâini şi o desfăcu cu grijă.Când văzu imaginea, ochii i se măriră. Rosti un jurământ, ridică hârtia şi făcu un semn către Cer. Apoi se întoarse şi merse triumfător printre oameni, arătându-le imaginea, şi femeile începuseră să strige de fericire.

"Ce i-ai spus în spaniolă?"întrebă Sasha.

"Cred că am spus,, Adu-mi baia la gară,,"

Sasha râse. "Ai făcut un desen frumos al tatuajelor noastre, împreunate."

"Se pare că le-a plăcut."

Oamenii stăteau pe lângă ele, bucuroşi şi râdeau.

"Avionul tău s-a prăbuşit?" Autumn luă o altăînghiţitură din pâine.

"Avionul meu a fost doborât de o rachetă de la sol, fabricată în Rusia, cred. Abia am ieşit din avion înainte să explodeze şi după ce eram deja la pământ, am aflat că mi-am fracturat piciorul drept şi braţul drept.Eroul meu, Rio, a venit şi m-a salvat."

"Rio?"

"Rio Lujan, din Kansas City."

"Am văzut o sclipire în ochii tăi"

"O, da. Mai târziu, am petrecut zece zile de vis în Saint Tropez."

"Sună minunat", spuse Autumn."Aşadar, Rio Lujan a alergat din Kansas când a auzit că erai rănităîn deşertul Anddor Shallau?"

Sasha râse. "A zburat cu avionul lui F-35 şi a rupt două camioane ale celor din tribul Hanggani pentru a mă aduna de pe jos.Apoi a anunţat prin radio la sediul meu şi cei de acolo au trimis două elicoptere să mă salveze"

"Şi Rio era din întâmplare pe acolo,în caz că aveai nevoie?"

"În zbor, da, era din întâmplare", răspunse Sasha. "De fapt,făceamacrobaţii pe cer, ne jucam, ca doi copii. Apoi, se pare că cineva de la sol a decis să tragăîn noi. Probabil voiau să-l nimerească pe Rio, dar au tras în mine"

"Şi atunci eroul tău ţi-a salvat viaţa.

"Exact.După ce elicopterele au venit şi am fost dusă la spital, iar cei de acolo mi-au reparat piciorul şi braţul, l-am întâlnit în Saint Tropez."

Autumn suspină. "Ce romantic. Ca într-un basm"

Sasha dădu din cap aprobator.

"Mi-aş dori să-l pot suna acum pe Rio."

"Sau pe bunicul tău. Cred că şi el ar putea să fie un erou."

"Da, el a fost mereu eroul meu. Şi Pug. Acum este în tabăra Camp Wichita, uitându-se la ecranul Libelulei şi înnebunnind de

îngrijorare din cauza mea."

"Pug?"

"Theodore Olympus Breckinridge. Porecla Pugsley, sau doar Pug.Iubitul meu. Aşa arăţi când eşti visătoare?Autumn avea o sclipire în ochi.

Sasha chicoti. "Ne-ar salva, sau măcar pe tine, de dragul acestei feţe. "

"Da, cu siguranţă. Şi pun pariu că l-a pus pe Albastros să survoleze împrejurimile, în căutarea mea"

"Albatross?"

"Este nava-mamă care l-a scăpat pe Libelulă noaptea trecută"

"Deci, Pug poate vedea satul ăsta? " Sasha răsuci o suviţă de păr pe deget şi apoi o aşează după ureche.

"Probabil. Nu pot să cred că ai făcut asta"

"Ce anume?"

Autumn răsuci şi ea o şuviţă de păr în acelaşi fel.

"O, Doamne. Am făcut asta întreaga viaţă. Şi nici nu cred că cineva ar fi văzut."

"Şi eu la fel". Autumn o îmbrăţişă. "Este grozav!"

Stăteau şi zâmbeau una la cealaltă.

"Deci", spuse Sasha" cum să-i transmitem noi un semnal eroiului tău,Pug?"

"Dacă am fi fost triplete, am putea să ne aşezăm pe jos, în centrul satului, formând literele SOS."

"Mda... dar aşa putem forma doar SO."

"Poate Pug îşi dă seama despre ce este vorba"

"Dar", adăugă Sasha, "niciunul dintre băieţii noştri nu ştie că suntem gemene"

"Mda." Autumn rânji. "Ştii ce-ar fi distractiv să facem când vom ajunge acasă"?

"Ce?"

"Să le facem o farsă. Am putea schimba locurile atât de uşor."

"Aha. Vrei să mă ţii departe de Rio", spuse Sasha. "Ştii cât sunt de geloasă."

Autumn râse. "Da, bineînţeles căştiu. Apropo, unde vom locui? Rusia sau America?"

"Nu contează. Atâta timp cât suntem împreună."

"De acord. Trebuie să mă înveţi limba rusă."

"Vi prekrasni injutri."

"În regulă, am început. *Vi prekrasni injutri*. Ce a fost asta? Ce înseamnă?"

"Îngrozitor accent. Înseamnă,, iată că vine conducătorul,,."

"Aha", spuse Autumn."Şi acum ce s-a mai întâmplat?"

"Poate mai vrea puţină artă"

"Pare destul de serios"

Ceilalţi oameni stăteau în continuare în cerc, în jurul gemenelor, uitându-se la ele neîncetat.

Conducătorul îşi împreună mâinile şi le puse sub obraji. "*Anaa saaiid jiddan bimuqaab*."

"Ne roagă să-l urmăm", spuse Sasha.

"Chiar îmi place aici."

"Şi mie."

Conducătorul repetă cererea.

"Cred că mai bine am merge să vedem ce pune la cale", adăugă Autumn.

"Da, sunt chiar în spatele tău."

Autumn îşi luă sora de mână şi o trase de pe băncuţă.″Trebuie să mergi lângă mine. Dacă vreuna dintre noi primeşte un topor, şi cealaltă va primi la fel.″

″În regulă, în regulă. Cred că tu vei fi geamăna-şef.″

″Să nu cumva să uiţi.″

Sasha chicoti în timp ce-l urmau pe conducător prin sat.

În câteva minute, ajunseră la o colibă. Avea aproximativ patru metri lăţime, cu un acoperiş din stuf şi cu o uşă în mijlocul peretului frontal. Două ferestre înconjurau uşa.Ferestrele aveau obloanele trase, sprijinite în nişte beţe lungi.

Patru bărbaţi erau ocupaţi cu săpatul unei groape într-o laterală a colibei. Îşi aruncară o privire către gemene şi apoi se uitară repede în altă parte.

″De ce crezi că sapă?″întrebă Autumn.

″Poate fac un mormânt pentru noi două.″

″Ha.Ce distractiv!″

Conducătorul deschise uşa şi le conduse pe gemene înăuntru.

″În regulă, Autumn, să vedem ce ne aşteaptă înăuntru.″

Au dat din cap şi au intrat în coliba spaţioasă.Încă două ferestre se vedeau pe peretele din spate, care erau deasemenea deschise, oferind încăperii suficientă lumină şi o briză încântătoare.

Bărbatul le urmă în colibă, se înclină, spuse câteva cuvinte şi apoi ieşi pe uşă, lăsând-o deschisă.

″Interesant″, spuse Sasha.

″Ia priveşte. Două paturi şi o masă.″

″A spus ceva de genul să ne facem comfortabile.″

″Serios?″

″Nu ştiu ce părere ai tu, Autumn, dar paturile astea mă invită la somn.″

"Da, niciuna dintre noi nu a dormit seara trecută."

"Îndrăzneşti să dormi?"

"Păi.." Autumn îngenunche lângă pat şi ridică pătura şi găsi un strat subţire dintr-o blană de animal ascuns sub murdărie. "Ar putea să ne omoare indiferent dacă suntem treze sau dacă dormim."Apăsă salteaua patului şi-l găsi comfortabil. "Ce părere ai?" Când se întoarse spre sora sa, o găsi pe aceasta întinsă pe pat, uitându-se spre tavan.

Sasha se ridică, îşi scoase jacheta şi o transformă în pernă. "Să vedem dacă ne trezim moarte."

Autumn râse şi îşi dădu jos haina. În acelaşi timp, o bucată de mteal ieşi din buzunar. "Vrei să-l vezi pe Monarh?"

"Da, vreau. Mâine dimineaţă."

"Băieţii ăia încă mai sapă."

"Da, aşa sper..." Sasha căscăşi se întinse."..ne construiesc un w.c."

"Ar fi drăguţ din partea lor." Autumn îşi transformă jacheta într-o pernă, apoi îşi dădu jos bocancii şi se întinse pe pat, suspinând.

"Te iubesc, surioară", murmură Sasha.

"Şi eu te iubesc." Autumn se întoarse într-o parte şi se uita la sora ei. "Tu dormi cu bocancii în picioare?"şopti ea, dar ochii Sashei erau deja închişi.

***

Un foşnet uşor o trezi pe Autumn. Se uita la tavan şi nu îndrăznea să se mişte. Cineva intrase în coliba lor şi se mişca pe lângă masă. Închise ochii şi nu voia ca nimic să-i strice plăcerea de a-şi regăsi sora şi toate lucrurile pe care urmau să le facă împreună.

Cum şi de ce am fost despărţite? Şi ce ne-a blestemat în urmă cu douăzeci de ani de-am ajuns înapoi în acest deşert?Deja ne-am

descoperit asemănări în privinţa dragostei pentru avioane şi pentru studiu.

Auzi sunetul făcut de nişte capace din ceramică şi apoi oaromă încântătoare umplu coliba.

Autumn se rostogoli în pat şi văzu o femeie cum aranja mâncarea pe masă. Era slabă şi avea o ţinută frumoasă. Faţa ei neridată o făcea pe Autumn să creadă că are în jur de treizeci şi cinci de ani.

Femeia zâmbi, apoi arătă spre Sasha, apoi îşi împreună mâinile şi-şi aşeză capul deasupra mâinilor încrucişate-mima faptul că Sasha doarme.

Autumn se ridică din pat şi dădu din cap aprobator.

Femeia puse mâna pe masă şi îi făcu semn lui Autumn să vină şi să verifice mâncarea.

Autumn se ridică şi se duse la masă. Era frumos aranjată, cu mai multe feluri de mâncare decât avuseseră de dimineaţă.Se uită apoi la uşa deschisă şi văzu că soarele aproape apusese.

"Îţi mulţumesc", îi şopti Autumn femeii.

Femeia zâmbi şi se duse spre uşă.

"Crezi că am putea face rost de nişte scaune?"

Femeia ridică din umeri şi pe faţă îi apăru o urmă de îngrijorare.

Autumn se prefăcu că se aşază, apoi aruncă o privire de jur împrejur şi ridică din umeri.

Sasha se ridică,frecându-se la ochi."Oameni buni, puteţi să nu mai faceţi atâta zgomot?"

"Mai bine ai veni aici, înainte să mânânc eu tot."

"Îţi aminteşti cum te-am bătut în deşert?"

"Îmi amintesc cum am fost prinse din cauza ta."

Sasha se ridică în picioare şi veni la masă."Uau, câţi oameni vin la masă?"

"Da, ştiu."

Femeia reveni, zâmbindu-i Sashei. Începu să rostească nişte cuvinte.

"Ce a spus?" a întrebat Autumn.

"Nu ştiu, dar părea fericită."

Femeia le făcu cu mâna şi plecă.

Autumn văzu doi bărbaţi ce veneau spre coliba lor.

Unul dintre ei se împiedică,scăpând din mâini băncuţa pe care o cărau. Celălalt bărbat căzu peste băncuţă şi ateriză în mizerie.Sări în picioare şi blestemă. Vru să dea cu piciorul în celălalt bărbat, dar nu l-a nimerit,apoi a ţipat, arătând spre băncuţă.

O luară amândoi pe sus şi porniră spre colibă.

Când au intrat, îşi aplecară capetele în timp ce băgau băncuţa în colibă. Cel mai tânăr dintre bărbaţi aşeză băncuţa lângă masă şi se uită în sus, de parcă aştepta aprobare.

Sasha zâmbi. "Perfect. Mulţumim."

Unul dintre bărbaţi vorbi cu femeia.

Ea îi făcu semn să tacă şi îi arătă ieşirea.

Bărbaţii plecară având capetele tot aplecate.

"Scaunul dumneavoastră, doamnă." Autumn arătă cu mâna înspre băncuţă.

"Să o aşezăm pe partea asta, ca să putem vedea uşa."

"Bună idee." Autumn apucă de o parte a băncuţei şi Sasha de cealaltă parte."În caz de atac."

"Exact."

Se aşezară şi începură să mănânce.

Femeia întrebă ceva şi arătă spre patul Sashei.

"Ceva despre pat", spuse Sasha.

Autumn dădu din cap aprobator."Sigur, du-te."

Ea se aşeză pe pat şi zâmbi în timp ce surorile mâncau.

"Plânge?"întrebă Sasha.

"Da. Dar de ce?"

Femeia îşi şterse obrajii, dar tot zâmbea.

"Ce s-a întâmplat?"întrebă Autumn.

Femeia suspină. Arăta spre cele două suori şi apoi înspre ea. Îşi puse braţele sub piept, de parcă ar fi ţinut ceva în braţe.

"Mă întreb ce vrea să ne spună", spuse Sasha.

Femeia se uită spre cotul ei drept, îşi înclină capul, zâmbi şi apoi se uită la cotul ei stâng.

"Leagănă un bebeluş", spuse Sasha.

"O, Dumnezeule!Vezi cum se uită de la un bebeluş la altul. Gemeni!"

"Glumeşti?"

"Mama!" Sasha ridică vocea."Vrei să spui că eşti mama noastră?"

Femeia se uită în sus, neînţelegând cuvintele fetelor, dar probabil că le simţea emoţiile.

Sasha şi Autumn se duseră la femeie şi îngenunche în faţa ei.

Autumn arătă spre ea, apoi spre Sasha şi apoi spre femeie"Tu eşti mama noastră?"

Femeia zâmbi şi dădu din cap aprobator şi apoi îşi aruncă braţele pe umerii fetelor şi le trase mai aproape de ea.

Acum toate trei plângeau şi se îmbrăţişau.

A durat ceva timp până când emoţiile şi-au urmat cursul. După zece minute, toate trei erau secate de lacrimi. Fetele stăteau pe pământ, uitând de mâncare. Îşi puseră capetele pe genunchii mamei lor, în timp ce-i mângâiau mâinile micuţe.

"Nu ştiu", şopti Sasha, "la ce să ne mai aşteptăm. Ni s-au întâmplat atâtea lucruri."

"Dacă Iisus ar ateriza cu o paraşută şi ne-ar aduce pizza şi bere, nu cred că aş fi surprinsă."

"Aş bea o bere cu Iisus."

"Mai bine ar aduce şase doze", spuse Autumn," dacă ar vrea si El una."

Sasha se uită în sus la faţa dulce a mamei sale."Mamă, ce s-a întâmplat?"

Mama ei suspină şi o apucă de obraji.

"Crezi că înţelege limba arabă?"întrebă Autumn. "Ca şi conducătorul?"

"*Kayfa yumkinony ann?*" întrebă Sasha.

Femeia zâmbi, dădu din cap şi se apăsă pe tâmplă.

"Nu", răspunse Autumn, "Şi probabil nici limba engleză sau limba rusă nu ştie"

"Aşadar", spuse Sasha, "se pare că vom apela la limbajul semnelor"

"Eu sunt Autumn." Se apăsă pe piept.

"Şi eu sunt Sasha."

Femeia părea confuză.

"Autumn."

"Sasha."

"Aha." Femeia zâmbi. "Autumn. Sasha." Le sărută pe obraji în timp ce le spunea numele.

"Şi tu?"Întrebă Sasha arătând spre femeie.

"Medira."

"Medira." Spuseră fetele în acelaşi timp.

Asta îi aduse mamei un zâmbet şi mai larg pe faţă.

"Medira." Spuse Autumn. "Măîntreb de ce noi avem părul roşcat şi ochii căprui deschis în timp ce tu ai ochii căprui închis şi părul negru."

"Hai să întrebăm altfel." Sasha îşi atinse părul, apoi arătă spre ochi. Apoi atinse părul mamei, apoi obrazul, apoi ochii. Ridică din umeri.

Medira dădu din cap, neînţelegând întrebarea. Suspină puternic, apoi se uită prin baracă, de parcă ar fi căutat cuvintele potrivite. Dădu din cap, apoi se opri, dansă, se prefăcea că adună flori şi că se joacă ceva cu picioarele.

"Se poartă ca un copil", spuse Autumn.

"O, ne povesteşte ceva de când era un copil."

Medira mimă un castron ridicat deasupra capului şi apoi se prefăcea că bea din castron. Arătă spre un castron de pe masă.

"Apă", spuse Sasha. "Are un castron mare cu apă."

"Sau se duce la apă."

"Da, da. Când era copil, se ducea la apă."

Medira se plimba prin toată cabana, ca şi cum ar fi fost un drum lung până la izvor.

"Probabil se ducea la un puţ sau la oază după apă", spuse Sasha.

Când ajunse la apă, se pare că ceva a speriat-o.Scăpă bolul din mână şi se retrase.

"Ceva o urmăreşte", spuse Autumn.

Medira respira greu, îşi puse mâinile în şold şi fugi.

"Un bărbat", spuse Sasha."Un bărbat o urmăreşte."

Femeia arătă sprea ea, pretinzând că este un bărbat şi ridică un deget.

"Un bărbat o urmăreşte."

Medira ridică două degete, apoi trei.

"Oh, nu", spuse Autumn,"trei bărbaţi."

Apoi femeia ridică mai multe degete, opt în total. Se prefăcea că este iar un bărbat, unul mai mare. Îşi puse imaginar o şapcă pe cap şi desenă o mustaţă pe buza superioară. Apoi puse două degete pe frunte şi salută ca un militar.

"Aha, bărbatul acesta mare este căpitan sau şeful", spuse Sasha.

Medira se aplecă, puse mâna pe părul lui Autumn şi îl puse lângă părul ei. Apoi arătă spre ochii Sashei şi apoi spre proprii ochi.

"Şeful avea părul roşcat şi ochii căprui deschişi", spuse Sasha.

"Sper că povestea asta are un final fericit, dar am un presentiment urât."

Medira se puse pe pământ, îşi desfăcu picioarele şi părea că se luptă cu cineva.

"Opreşte-te!"Sasha deja plângea. Fugi la mama ei şi o luăîn braţe.

Autumn căzu în genunchi, lângă ele. "O, Doamne, Mamă!"Îşi îmbrăţişă sora şi mama. "Nu trebuie să ne mai spui nimic în plus. Ai fost violată de un roşcat nenorocit."

"O, biata de tine." Sasha îşi legănă mama ca pe un copil care s-a lovit.

"Şi credeam că lucrurile nu pot fi mai rele de atât." Autumn simţi corpul mamei sale cum tremura şi plânse cu putere.

"Cât timp ai ţinut povestea asta în sufletul tău?"

"Douăzeci şi doi de ani", răspunse Sasha.

"Douăzeci şi doi de ani de agonie, în timp ce noi ne trăiam viaţa fericite."

Sasha o ridică pe mama sa în patul lui Autumn, apoi fetele îngenunche în faţa ei.

"Pun pariu", spuse Sasha luându-i mâna mamei sale", că după ce bărbatul a lăsat-o pe pământ, ea a umplut bolul cu apă şi s-a întors în sat, de parcă nimic nu s-ar fi petrecut."

"În triburile acestea, o femeie violată aduce blesteme. Aşadar, ea ştiu asta şi nu spuse nimic oamenilor din tribul ei."

"Şi apoi, nouă luni mai târziu, dădu naştere la două roşcate."

Autumn sărută obrajii mamei sale, apoi îi şterse de lacrimi. "Rău augur. O virgină să dea naştere la gemene care nu seamănă cu niciun bărbat din sat."

"Probabil erau nişte oameni care făceau vreun raliu cu avioanele şi treceau prin zonă", spuse Sasha.

"Nemaivăzuţi ulterior."

"Mă întreb dacă tatăl nostru mai trăieşte încă", spuse Sasha,"Şi-şi trăieşte viaţa retras?"

"Dacă l-aş vedea, i-aş tăia penisul."

"Da şi i l-aş băga pe gât."

Probabil că Medira le-a simţit amărăciunea din glas. Se ridică, dădu dincap şi spuse câteva cuvinte. Apoi le trase pe fete mai aproape de ea.

"Nu fiţi supărate", vorbi Sasha pentru ea. "Suntem împreună acum."

"Da, suntem împreună." Autumn îşi mângâie mama pe păr. "Mi-ar fi plăcut să am culoarea ochilor tăi."

"Şi mie mi-ar fi plăcut să am culoarea părului tău", adăugă Sasha.

Medira nu avea nevoie să le înţeleagă cuvintele, era evident că le simţea dragostea pentru ea şi asta îi era de ajuns.

Capitolul zece

Pug stătea la calculator, în Tabăra Wichita şi se uita la filmuleţe înregistrate de drona Albatros care zbură la două mii de metri deasupra deşertului Safandel.

Îşi verifică ceasul. Acum o oră, el îşi retrăsese drona pentru a o reîncărca. De îndată ce va fi gata, o va duce înapoi să o caute pe Autumn.

După ce şi-a întins braţele deasupra capului, îşi frecă ochii şi murmură."Nisip. Kilometri de nisip."

Apăsă pe mouse şi începu să se uite la un alt filmuleţ. În acest video, văzu multă mişcare în tabăra Al-Qaeda.

Şi-a atins ţinta cu Libelulă şi acum ei se întreabă ce s-a întâmplat. Bună treabă, puştoaico. Dar, acum, unde naiba eşti?

"Salut, Pug", cineva strigă de afară.

"Da?" Se întoarse şi îl văzu pe un băiat de la întreţinere, cu un căpitan de la forţele aeriene.

Pug stătu pe loc.

“Theodore Breckinridge?”întrebă căpitanul.

"Da."Întinse mâna ca să-l salute pe celălalt bărbat. "Majoritatea oamenilor îmi spun Pug."

"Încântat de cunoştinţă, Pug. Numele meu este Rio Lujan."

-Sfârşit-

Dacă v-a plăcut ″Libelulă versus Monarh: Partea a doua″, vă rog să lăsaţi un scurt comentariu la adresa de mai jos

charleybrindley@yahoo.com

www.charleybrindley.com

Mă puteţi urmări şi pe Facebook ->adresa Facebook/charleybrindley

Publicat de Editura Andalusia

andalusiapublishing.com

Charley Brindley este un fost programator care trăieşte în Oarks, în sud-vestul oraşului Missouri. Se bazează pe experienţele sale din Forţele Aeriene ale Americii şi pe călătoriile de-a lungul anilor, în jurul lumii, pentru a-şi scrie romanele.

Alte cărţi apărute sub semnătura lui Charley Brindley

În format audiobook-Integral-Citit de Liz Krane

Durata: 9 ore şi 4 minute

Deasemenea disponibil în format ebook şi în format broşat

1. 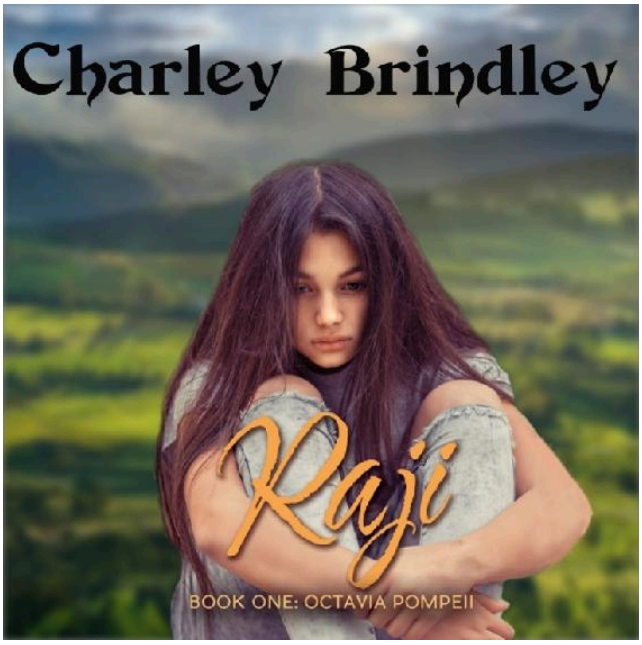

Raji Partea întâi: Octavia Pompeii

disponibil în format ebook şi în format broşat

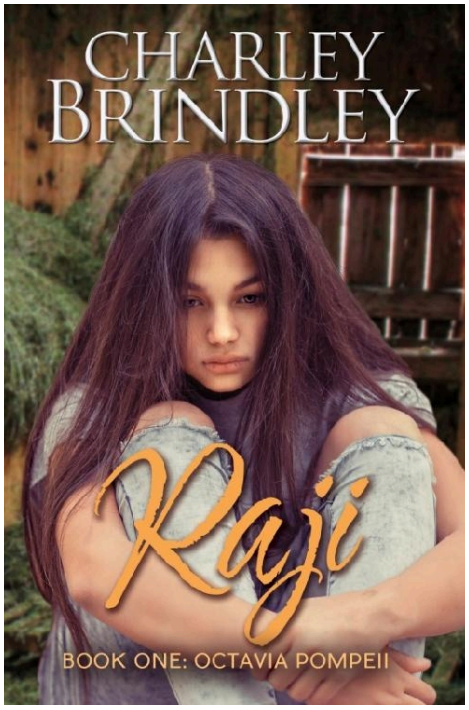

Raji Partea întâi: Octavia Pompeii

Decembrie, 1925. Vincent Fusilier o găseşte pe Raji dormind în hambarul părinţilor săi.El crede că Raji este o fată de pe străzi şi că trebuie să plece de acolo. Ea nu înţelege limba engleză şi nu ştie unde se află. În următoarele luni, cei doi tineri încearcă să înţeleagă fiecare limba şi cultura celuilalt.

2. 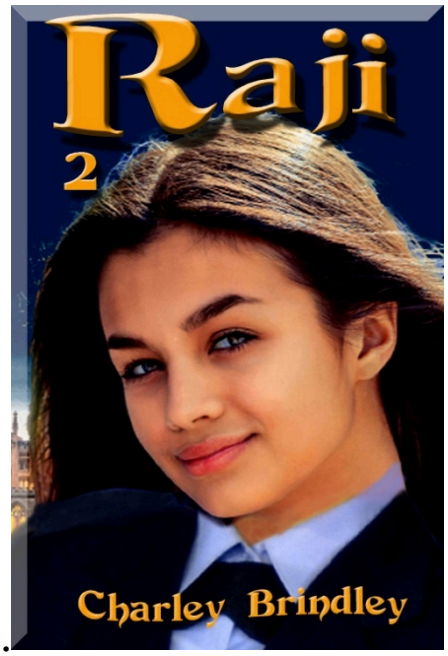

Raji Partea a doua:Academia

August, 1926. Raji este acceptată în prestigioasa academie Octavia Pompeii.Ea şi Elizabeth Keesler sunt singurele fete din corpul de o sută decadeţi. Ele trebuie să îndure batjocura a nouăzeci şi opt de băieţi care ar face orice să le vadă exmatriculate din şcoală.În plus faţă de dispreţul studenţilor de sex masculin şi de standardele înalte ale academiei, fetele trebuie să se conformeze şi codului disciplinar strict aplicat de Elvira Gulch, neîmblânzita Directoare a Departamentului de Dezvoltare.

3.

Raji Partea a treia: Dire Kawa

Octombrie,1932. La începutul perioadei denumite de istorici Marea Depresie, şcolile şi univeristîţile din toată America au redus din personal şi chiar şi-au închis campusurile universitare.

Raji şi Fuse, la fel ca mulţi alţi tineri,au fost lăsaţi în voia sorţii. În ultimii patru ani s-au concentrat numai asupra studiului şi nu erau pregătiţi pentru realitatea economică brutală a lumii care se scufunda în mizerie şi deznădejde.

4.

Raji Partea a patra:Casa din West Wind

Fuse se întoarce în Burma în anul 1941 pentru a o căuta pe Kavin. O lasă pe Raji în Virginia să se recupereze după calvarul prin care a trecut, dar îi promite că se vor întâlni în Mandalay. Au trecut opt ani de când Fuse şi Raji au plecat din Burma în Etiopia într-o misiune de pregătire. De atunci, el nu mai auzise nimic de Kavin.Probabil că s-a căsătorit deja, sau cel puţin este într-o relaţie cu cineva, dar trebuie să fie sigur că este bine. Ceea ce descoperă într-un hotel vechi este ceva complet neaşteptat.

5. 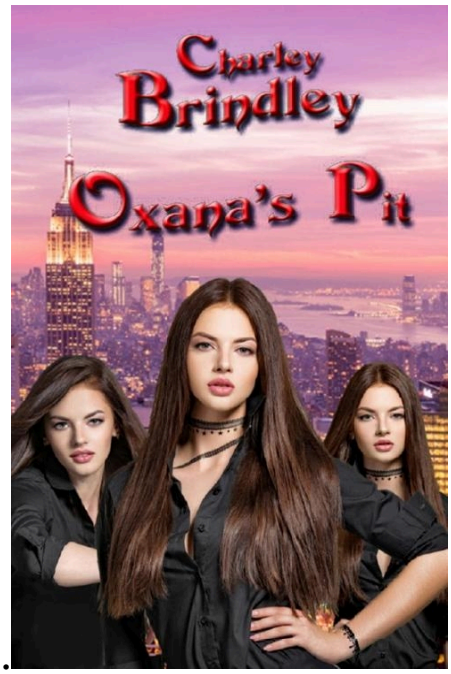

Groapa Oxanei

Oxana foloseşte munca forţată pentru a opera o mină de chihlimbar ilegală în Amazon.Excavarea ei are loc într-ocarierăaflată pe un teren deţinut de Tosh Scarorough. Când acesta descoperă groapa Oxanei într-o fotografie din satelit, merge să investigheze şi este prins de către huliganii Oxanei. Unadintre angajaţii lui Tosh, Amber Bravant, organizeazăcăutarea acestuia.Oxana îi pedepseşte şi chiar îi omoară pe sclavii ei, dar ce se întâmplă dacă o prinde pe Amber?

6.

Ariion XXIII

Ariion Sanders, o tânără cu handicap, este inspirată de către un om al străzii pe care-l întâlneşte într-o închisoare din New York. Bărbatul, Cameron Littleheart St. Lawrence, fusese arestat pentru jaf bancar, dar fără probe evidente, judecătorul fusese obligat să-l elibereze. Adevăraţii jefuitori cred că Littlehert le-a furat prada. După ce-l răpesc pe Cameron, Ariion pune la cale un plan de salvare; totuşi planul ei o ia razna şi acum ea se află într-un mare bucluc.

7.

Ultima misiune a Cavaleriei a şaptea

O brigadă a Cavaleriei a Şaptea se află într-o misiune în Afganistan când avionul lor este lovit de ceva. Soldaţii ies din avionul prăbuşit, dar când cei treisprezece bărbaţi şi femei ajung pe pământ, îşi dau seama că nu sunt în Afganistan. Nu numai că se află la patru mii de mile distanţă de destinaţia iniţială, dar se pare că s-au întors cu două sute de ani în urmă, când forţele primitive se luptau cu săbii şi săgeţi. Plutonul este aruncat într-o bătălie în care trebuie să aleagă varianta rapidă sau să moară. Sunt aruncaţi într-un şir de evenimente atât de puternice, încât curajul, ingenuozitatea şi armele le sunt testate până la limita suportabilităţii.

8.

Cian

Întâlnirea dintre Cian şi Saxon în mijlocul Amazonuluieste mai mult decât o confruntare dintre doi oameni; reprezintă aducerea laolaltă a două lumi diferite. Explorările şi aventurile lor îi duc în inima păduriiamazoniene, apoi străbat jumătate din globul pământesc, în căutarea păcii care să-i ajute să se aşeze la casa lor. Dar, în loc să găsească pacea, simţul lor comun al dreptăţii îi găseşte călătorind din Europa în New York, apoi înapoi în Brazilia, unde trebuie să înfrunte reţeaua malefică a Oxanei, femeia ambiţioasă şi fără inimă, care nu va putea fi opritășă-şi ducă la bun sfârşit comerţul cu animale, precum şi cel cu femei şi fetiţe

9. 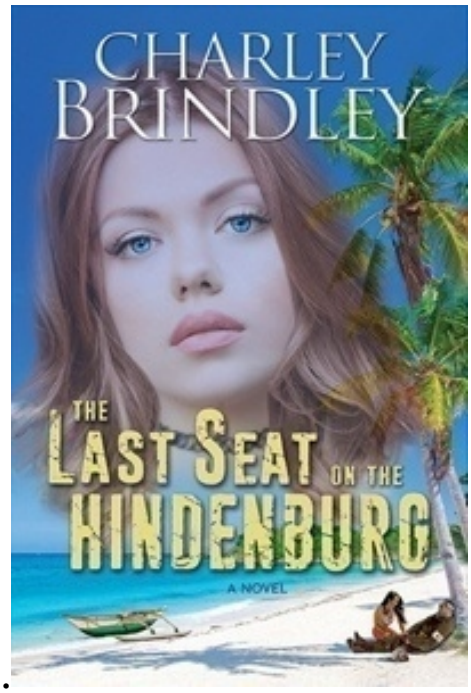

Ultimul loc la Hindenburg

Un număr de telefon marcat greşit îl aduce pe Donovan la uşa Sandiei. El a crezut că va preda alfabetul Braille unei persoane nevăzătoare, în timp ce ea credea că este un avocat cu dizabilităţi. Când Donovan află de situaţiile îngrozitoare ale Sandiei şi ale bunicului ei, lecţia Braille este uitată şi el se angajează într-o misiune pentru a o ajuta pe Sandia să rezolve mai multe dileme care ameninţă să o copleşească.

10. 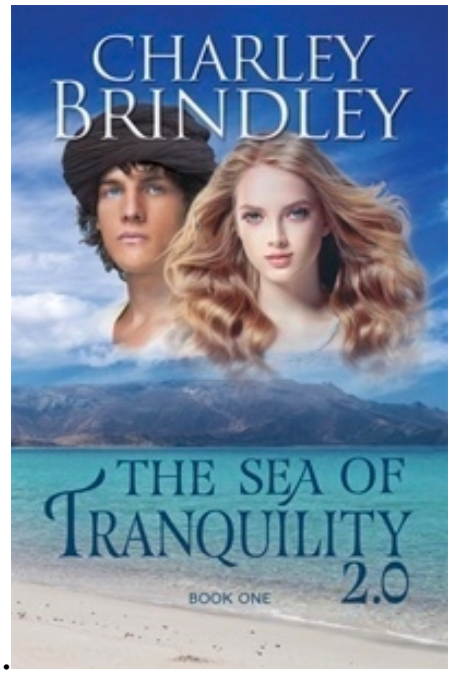

The Sea of Tranquility 2.0: Partea întâi

O profesoară de ştiinţe sociale din liceu, exasperată, cu jumătate din elevi care eşuează, recurge la o măsură drastică,rezultând în The Sea of Tranquility 2.0. Patru dintre studenţii ei au venit cu un proiect radical pentru a ajuta la încetinirea creşterii nivelului mării şi a oferi o patrie pentru unii dintre milioanele de refugiaţi aflaţi în derivă de războaie, economii în eşec şi violenţă în bandă.

11. 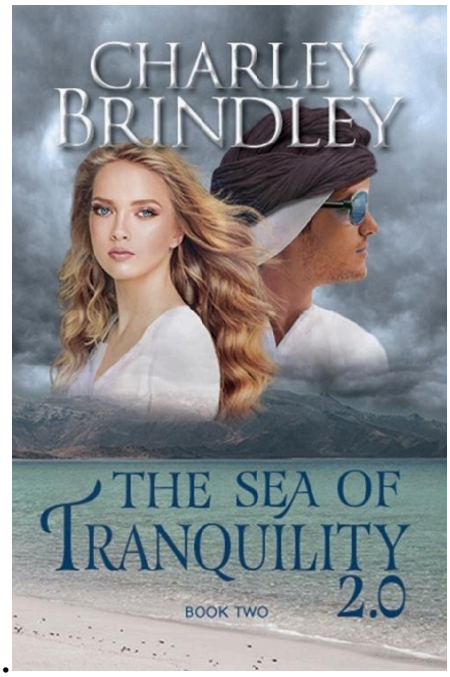

The Sea of Tranquility 2.0: Partea a doua

Monica, Harry şi Caitlion încearcă să găsească o modalitate de a comunica cu nomazii Jamori pe care i-au lăsat în urmă în deşertul Safandel. În timp ce lucrează din greu pentru a-şi termina ultimul an de liceu, lucrează şi la detalii despre planul lor de a obţine finanţare pentru proiectul Sea of Tranquility 2.0.

12. 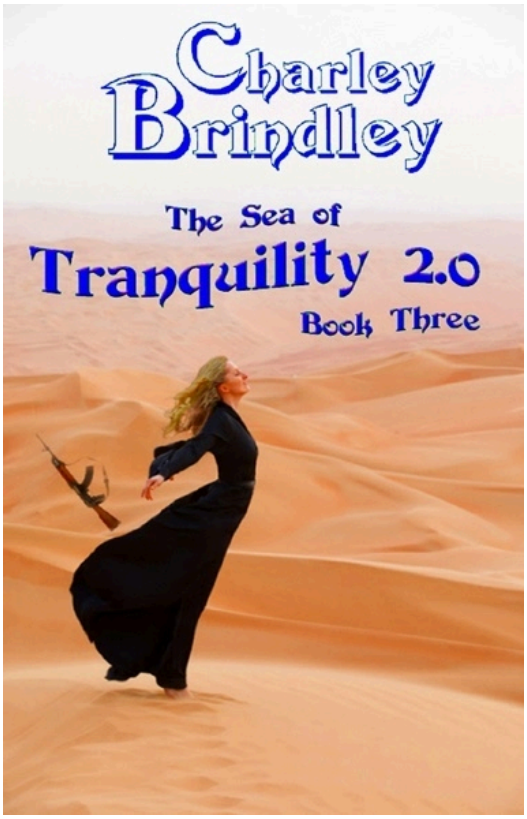

The Sea of Tranquility 2.0: Partea a treia: Viperele de nisip.

Când patria lui Sikandar este invadată, el trebuie să se întoarcă pentru a-și apăra poporul. Monica îl sfidează, refuzând să rămână în urmă, insistând că nu-l va mai pierde. Cei doi, plus Gang of Four, au plecat spre îndepărtatul și pustiul outback din Alcina Sahar, unde Sikandar este sigur că oamenii lui s-au refugiat.

13. 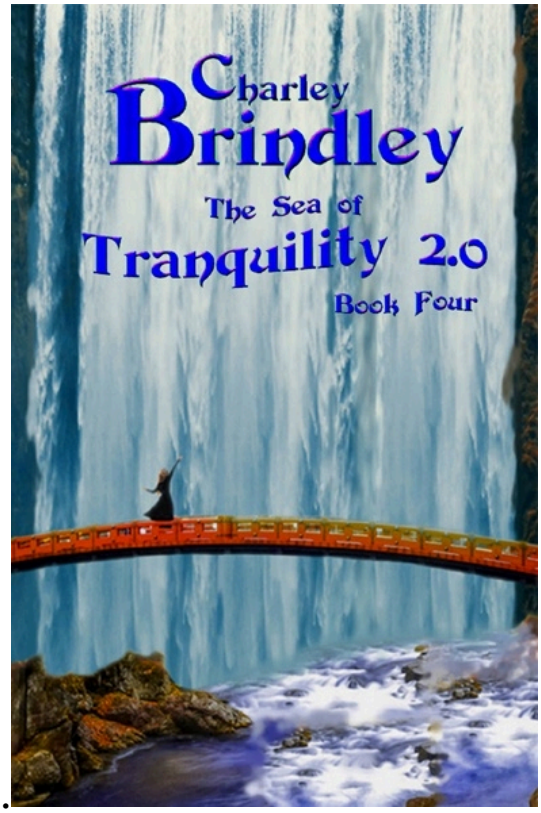

The Sea of Tranquility 2.0: Partea a patra: Republica

Monica şi Sikandar, împreună cu Gang of Eight, deschid prima conductă pentru sifonarea apei de mare către Marea Tranquilităţii 2.0. Va funcţiona? Oamenii de ştiinţă sunt concentraţi pe teoria unei ţevi de 9 metri lăţime care ajunge la 156 de mile de-a lungul deşertului, care va trage de fapt apă din ocean neasistată de pompe. Dacă va funcţiona, noul Oraş al Liniştirii va înflori, dacă nu, deşertul va revendica puţinul lucru făcut.

14. 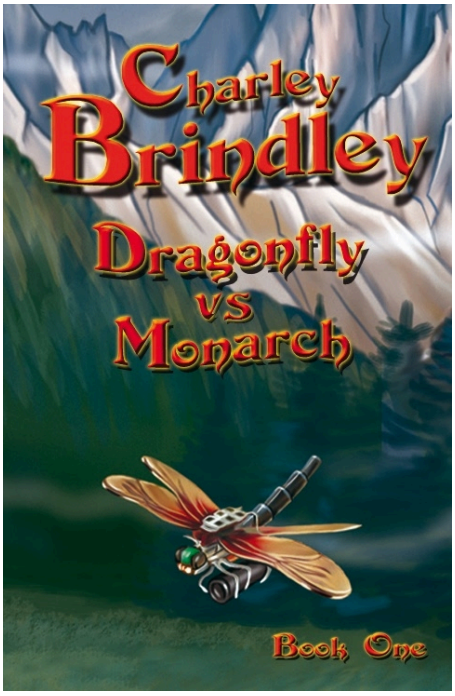

Libelulă versus Monarh: Partea întâi.

Autumn Willow este studentă la MIT. În timpul liber, ea co-pilotează avionul B-17 al bunicului ei, un bombardier restaurat din al doilea război mondial. Sasha Brejnev este pilot pentru Forţele Aeriene Ruse care pilotează avionul de vânătoare SU-57. A primit misiuni de căutare şi distrugere în deşertul Safandel din centrul Anddor Shallau, unde teroriştii lucrează în secret pentru a distruge guvernul democratic al ţării. Rigger Entime este un inginer care lucrează la un proiect CIA pentru a dezvolta un avion mic cu dronă care să fie folosit la supraveghere şi posibil să efectueze asasinate de lideri teroriști.

15. 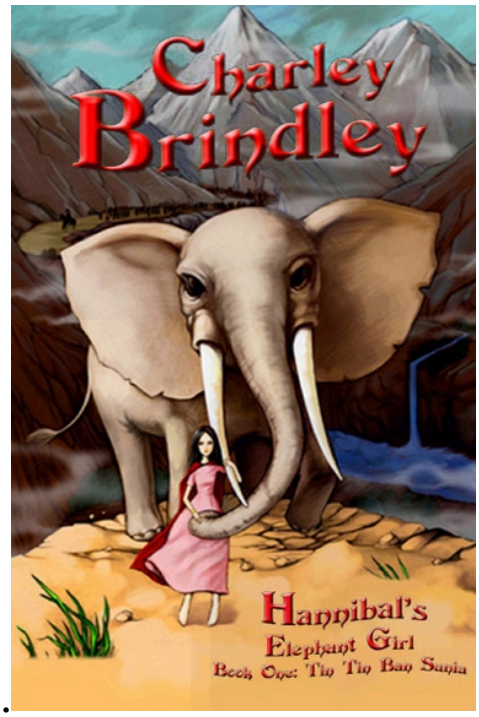

Elefantul lui Hannibal-Partea întâi

Tin Tin Ban Sunia

În anul 218 î.Hr., Hanibal şi-a luat armata, împreună cu 27 de elefanţi şi au trecut Alpii pentru a ataca romanii. Cu unsprezece ani înainte de acest eveniment istoric, pe malul unui râu lângă Cartagina, în Africa de Nord, unul dintre elefanţii săi a scos o fată care era pe punctul de a se îneca din apele turbulente. Astfel a început călătoria epică a lui Liada cu elefantul cunoscut sub numele de Obolus.

16. 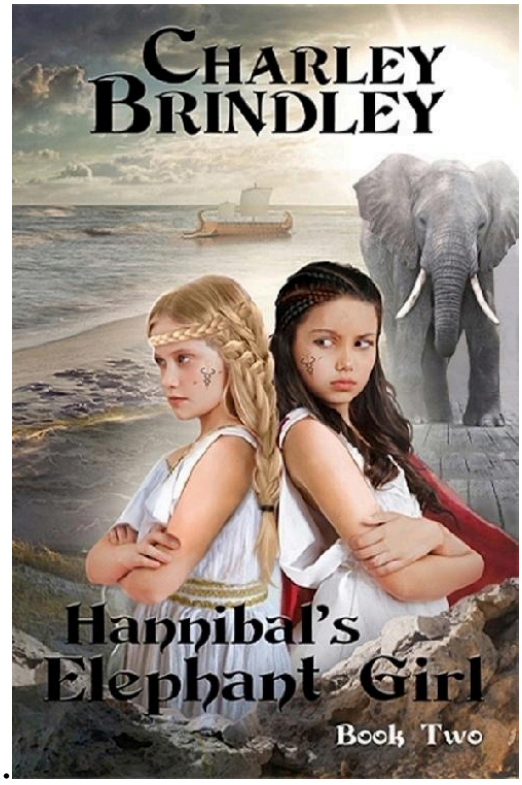

Elefantul lui Hannibal-Partea a doua

O călătorie spre Iberia

Liada şi sclava,Tin Tin Ban Sunia, navighează departe de Cartagina cu Hannibal, în drum spre Iberia. De asemenea, la bord se află şi Obolus, apreciatul elefant de război al lui Hannibal. Nu numai că trebuie să se ocupe de piraţi şi galere romane, Sulobo, stăpânul sclav şi Sukal, javelineerul, sunt şi ei pe navă, dar aşteaptă o şansă de a se răzbuna pe cele două fete.

17. 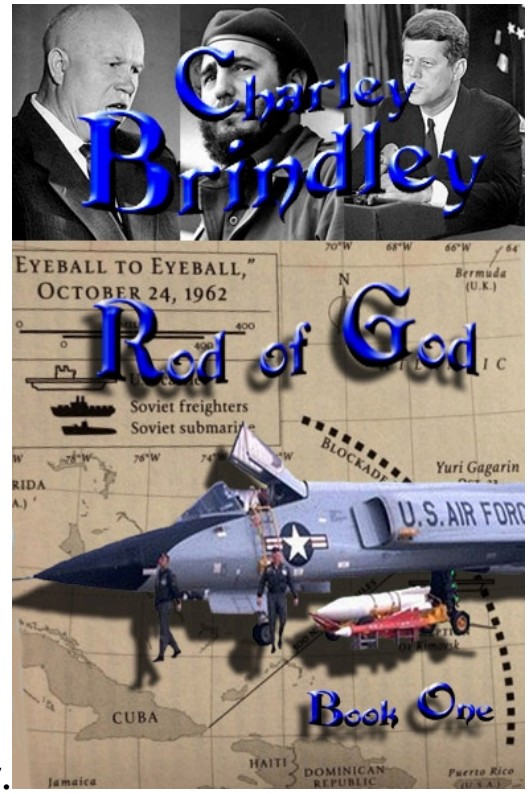

Toiagul Lui Dumnezeu: Partea întâi: În pragul dezastrului

Echipa formată din Sergentul Saxon “Păgân” McKenzie şi Sergentul tehnic William “Băiatul din cor” Kabilis sunt implicaţi într-un accident nuclear în timpul crizei rachetelor cubaneze. Nu numai că ameninţă izbucenască cel de-al treilea război mondial, dar îi trimite pe McKenzie şi Kabilis într-o călătorie în primele zile ale războiului din Vietnam.

18. 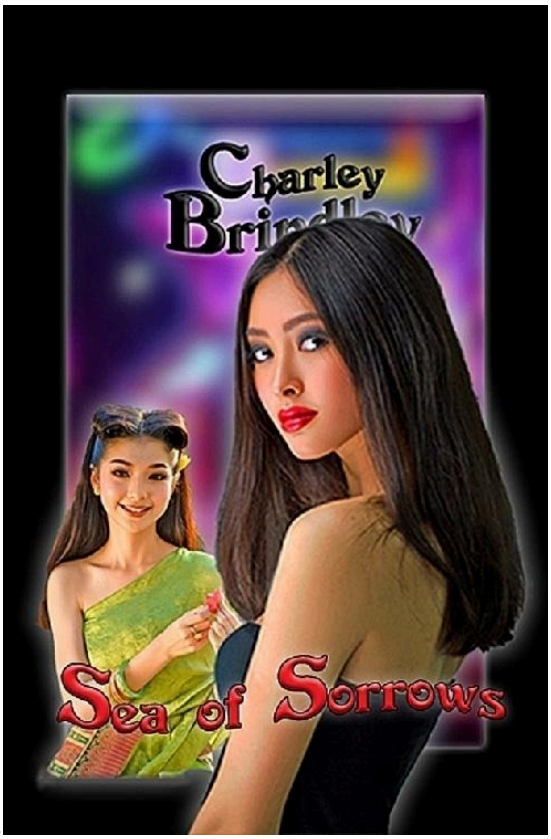

Toiagul Lui Dumnezeu: Partea a doua: o mare de lacrimi

Un bărbat se întoarce în Thailanda după o absenţă de cincizeci de ani. Când a fost în Bangkok, în permisie după războiul din Vietnam, el a întâlnit o fată şi s-a îndrăgostit de ea. După întoarcerea pe câmpul de luptă, el a fost rănit grav şi a fost expediat la un spital din San Diego. După recuperare, el se întoarce la Bangkok, în căutarea lui Chyan,dar ea nu mai este acolo. Un an mai târziu, se întoarce, iar una dintre celelalte fete îi spune că Chyan a murit în timpul unei epidemii de tifoidă. Devastat, el se întoarce în Statele Unite, urmează cursurile unei şcoli medicale, şi în cele din urmă îşi întemeiază o familie. Acum, după cincizeci de ani, se duce din nou la Bangkok, dar în loc să o găsească pe Chyan, el constată că trecutul său a evoluat fără el.

19.

Nu resuscitaţi

Un om aflat pe patul de moarte îi spune stră-nepoatei sale că a semnat un document în care cere să nu fie resuscitat, cu instrucţiuni clare ca personalul medical să-l lase să moară dacă creierul lui a murit. El este invitat într-o călătorie lungă, despre care el crede că are loc în mintea sa, în subconştientul său, deoarece corpul său este ţinut în viaţă împotriva dorinţelor sale. Ce se desfăşoară înaintea lui poate fi o halucinaţie elaborată cauzată de efectul psihodelic al medicamentelor anticolinergice care sunt pompate prin corpul său, sau chiar se întâmplă aceste evenimente ciudate şi purificatoare?

20.

Henric al IX-lea

Regina Angliei are 93 de ani. Procesul de instalare a unui nou monarh este deja organizat.
Fiul ei, Prinţul Charles, este moştenitorul evident.

Cu toate acestea, cineva încearcă să modificelinia succesiunii.
Există peste 140 de persoane în linie pentru a deveni monarh. Dacă Prinţul Charles este pentru orice motiv, incapabil să se urce pe tron, atunci următorul în linie, Prinţul William, va deveni rege. Dacă şi acesta este în incapacitate de a urca pe tron, Prinţul George va fi următorul în linie, şi aşa mai departe, pe linie verticală.Se fabrică planuri malefice.Lady Pion Ciana Victoria,, cunoscută de prietenii ei sub numele de „Ciana”, este numărul treizeci şi şapte. William George Tindall Mountbatten este numărul treizeci şi opt pe lista Royals.

Purtând o mască şi se numeşte „Scipio”, William Mountbatten se întâlneşte din greşeală cu Ciana într-un pub din Londra.

Cu mult timp în urmă, un general faimos a spus: „Toate planurile de luptă se destramă la primul contact cu inamicul.” Exact asta s-a întâmplat când Ciana şi Scipio se reunesc.

21. 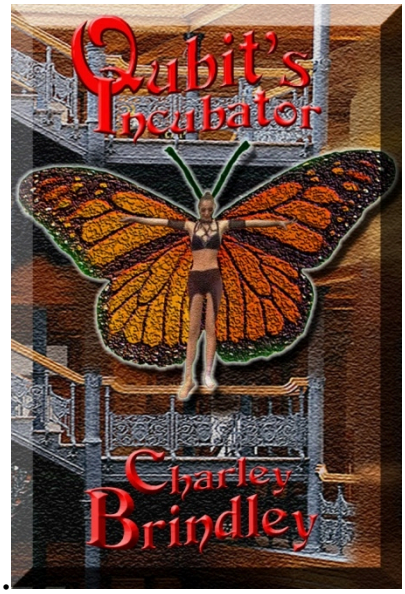

Incubatorul lui Qubit

Cătălina Saylor are voie să lucreze în incubatorul Qubit pe perioada de probă de treizeci de zile. Dacă îşi dovedeşte priceperea în acel timp,i se va permite să rămână şi să încerce săobţină un brevet pentru dispozitivul ei.
Incubatorul lui Qubit este un loc de muncă pentru oamenii strălucitori cu idei bune care nu au resurse pentru a-şi dezvolta ideile.
Dacă persoanele sunt acceptate, acestea vor beneficia de un spaţiu de lucru, echipamente, şi alte oportunităţi pentru treizeci de zile. Dacă nu au succes în acel timp, ei vor pleca cu nimic.

22.

Jocul lui Casper

Bell Casper participă la un joc de noroc în Blue Parrot, într-un bar elegant din Manhattan,locul preferat pentru bogătaşii căutătorii de plăcere. Jocul pare dubios, şi poate că este. Leticia se preface că este asistentalui. Are douăzeci şi patru de ani şi Bell are douăzeci şi şapte de ani. Relaţia lor nu este clară. Gigi este o blondă draguţă, de douăzeci şi cinci de ani. Ea lucrează, de asemenea, în afara barului, şi aicijoacă propria ruletă.. Ea este atrasă de Bell, dar nu poate înţelege de ce Bell şi Leticia sunt împreună, sau despre joc face el. Gigi este hotărâtă să descopere ambele mistere.

Cărţi care vor apărea în curând

23. *Libelulă versus Monarh: Partea a treia*

Theodore Breckinridge (Pug) şi Rio Lujan îşi unesc forţele pentru a le salva pe Autumn şi pe Sasha.

24. *Elefantul lui Hannibal: Partea a treia*

Liada şi prietena ei, Tin Tin Ban Sunia, încearcă să reuşească în noul mediu din Iberia.

25.Apele liniştite sunt adânci

Unei fetiţe minunate de cinci ani îi este încorporat din greşeală informaţii medicale de cinci GB.

26.Ms Machiavelli

Fiica adolescentă a celebrului italian, Nioccolo Machiavelli, îşi pune amprenta în timpul Renaşterii.

27. Ultima misiune a Cavaleriei a Şaptea: Partea a doua

Soldaţii celei de-a Şaptea Cavalerie trebuie să organizeze o misiune de salvare pentru astronauţii blocaţi după ce au coborât din Staţia Spaţială Internaţională în podul de evacuare.

28.Ariion XXIX

În anul 2219, Ariion XXIX face parte din a treia rotaţie ca analog perimetru cadran. Ea are jurisdicţie de-a lungul balizelor exterioare ale sferei noastre solare, cuprinzând toate cele zece planete şi lunile lor, atât naturale, cât şi artificiale. Ea este a 29-a Ariion dintr-o linie lungă de Ariions care se întinde până la primul Ariion, născut în Valdacia în anul 221 î.Hr.

29.Călătoria spre Valdacia

Un cartograf prin satelit a descoperit pe cele mai recente fotografii ale sale ruinele unui oraş antic din deşertul Sahara. A fost descoperit de o furtună recentă de nisip, iar Donny îşi dă demisia de la slujba sa de la xxx pentru a explora ruinele înainte ca oricine altcineva, în special colegul său, Kelli, să vadă locaţia a ceea ce pare a fi un oraş foarte mare. Înainte de a ajunge la ruine, el este ancorat într-o activitate secretă şi mortală.